Έτος ΙΑ'

Τεῦχος 249ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Συνήθη προβλήματα εἰς τὸ ἔργον τῶν γονέων, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου 865

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ σατανικὴ δολοφονία καὶ ληστεία τοῦ Παναγιώτη Μωραΐτη ἀπὸ τὸν Τηλέμαχο Μπασιάκο, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 869

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ἔρευνα περὶ τὴν ἀνθρωποκτονίαν, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως, ἰατροδικαστοῦ καὶ δικηγόρου κ. Lemoune Snyder, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια)..... 875

Ἡ αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημ. Δ. Μυλωνᾶ (συνέχεια καὶ τέλος)..... 879

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 883

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἐξιχνίασις τῆς σκοτεινῆς δολοφονίας Καλλιρόης Τσολάκη, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαρ. Σταμάτη 887

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Los Angeles, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 895

Ἐκδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ, ὑπὸ Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α΄ κ. Δημοσθένους Χανδρινοῦ 898

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Κωστῆς Παλαμᾶς—Μὲ τὴν ἐπέτειο τῶν ἐθνικῶν ἐξορμήσεων καὶ εἴκοσι χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατό του, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια)..... 901

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάννου Ραΐκου (συνέχεια) 903

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ εἰκοσιτετράωρα, ὑπὸ Συνεργάτου «Χ» 906

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 911

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΑ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1963 | ΤΕΥΧΟΣ 249ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΣΥΝΗΘΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ [1]

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

Ι. Γενικῶς

1. Ὁ θησαυρὸς τῆς οἰκογενείας.

Τὰ τέκνα εἰς μίαν οἰκογένειαν εἶναι ὁ πολυτιμότερος θησαυρός. Τὴν εὐτυχίαν δὲν δημιουργοῦν οὔτε τὰ πολλὰ χρήματα, οὔτε τὰ πολλὰ κτήματα, οὔτε τὰ αὐτοκίνητα, οὔτε αἱ μεγαλοπρεπεῖς κατοικίαι, οὔτε τὰ πολυτελῆ ἐνδύματα, οὔτε αἱ κοσμικαὶ ἐπιδείξεις, οὐδὲ τὰ πολλὰ κοσμήματα. Γενικῶς τὴν εὐτυχίαν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ δὲν τὴν ἐξασφαλίζει ὁ ὑλικὸς πλοῦτος. Ἀληθῶς, τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν εὑρίσκει μία οἰκογένεια εἰς τὰ τέκνα, εἰς τὰ λαμπρὰ ὅμως τέκνα. Λαμπρὰ εἰς τὴν ψυχήν, εἰς ψυχικὴν ὡραιότητα. Τὰ λαμπρὰ τέκνα, ὡς λέγει καὶ ἡ Ἁγία ἡμῶν Θρησκεία, ἡ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἶναι ἡ μεγάλη εὐλογία τοῦ Ἐπουρανίου Πατρός. Εἶναι ἓν πολύτιμον, πολυτιμότατον δῶρον, τὸ ὁποῖον ἐχάρισεν ὁ Κύριος εἰς μίαν οἰκογένειαν.

2. Ἱερότης τοῦ καθήκοντος τοῦ γονέως.

Ἀληθῶς εἶναι μία μεγάλη τιμὴ καὶ μία μεγάλη δόξα καὶ μία μεγάλη ἀποστολὴ νὰ καταστῇ τις γονεύς. Διότι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου προσκαλεῖται οὗτος νὰ γίνῃ συνεργάτης τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐκλεκτῶν ἀνθρώπων. Τὰς παιδικὰς ταύτας ψυχάς. Σᾶς τὰς παρέδωκεν ὁ Θεός, Σᾶς τὰς ἐνεπιστεύθη ὁ Κύριος, ἵνα διαπλάσητε καὶ διαμορφώσητε ἐπιλέκτους χαρακτῆρας, ἀνθρώπους τελείους, ὡς ἐπιθυμεῖ ὁ Ἴδιος. Καὶ θὰ ἔλθῃ μίαν ἡμέραν ὁ Θεὸς καὶ θὰ ζητήσῃ λόγον δι' αὐτό.

Καὶ Σᾶς ἐρωτῶ, πῶς θὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, παραδείγματος χάριν, ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀπεπλάνησε μίαν νέαν καὶ ἀφοῦ τὴν κατέστησεν ἔγκυον καὶ ἄγαμον μητέρα, κατόπιν ἐξηφανίσθη καὶ τὴν ἐγκατέλειψε μὲ ἕνα νόθον τέκνον; Πῶς θὰ ἀπολογηθῇ ὁ γονεὺς ὁ ὁποῖος ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς μίαν παιδοκτονίαν ἢ εἰς μίαν ἔκθεσιν; Πῶς θὰ ἀπολογηθῇ ἡ ἄγαμος μήτηρ, ἡ ὁποία δὲν ἀγαπᾷ τὸ νόθον τέκνον της κατὰ βάθος καὶ δι' αὐτὸ τὸ κακομεταχειρίζεται καὶ δὲν μεριμνᾷ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ εὔχεται ἐνδομύχως, ἴσως λανθανόντως, νὰ ἀποθάνῃ τὸ ἐξώγαμον τέκνον

1. Διάλεξις ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος διοργανουμένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διαλέξεων.

της, ἵνα ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτοῦ ; Καὶ ὅλα ταῦτα, διότι τὸ νόθον τοῦτο τέκνον ὑπενθυμίζει εἰς αὐτὴν τὸν ἐγκαταλείψαντα, συνιστᾷ ἓν ἠθικὸν στίγμα της, ἀφορμὴν διὰ κατακραυγὴν καὶ ἀποτελεῖ ἓν διαρκὲς καὶ ἐνοχλητικὸν ἐμπόδιον διὰ τὴν ἀποκατάστασίν της εἰς τὴν ζωήν της ; Πῶς θὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειψε τὴν οἰκογένειάν του ; Πῶς θὰ ἀπολογηθῇ ἐπίσης ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ἐπειδὴ τυχὸν ἐχώρισε καὶ ἔλαβε διαζύγιον, ἐγκατέλειψε τὰ τέκνα του, τὰ ὁποῖα ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον ἐκ τοῦ πρώτου αὐτοῦ γάμου του καὶ δὲν φροντίζει πλέον δι' αὐτά ; Λ.χ. ἀκόμη ζῶ τὰς συνεπείας μιᾶς οἰκογενείας μιᾶς παλαιᾶς φοιτητρίας μου, ἡ ὁποία διελύθη. Ὁ πατὴρ μὲ ἐκλεκτὴν θέσιν καὶ μόρφωσιν, ἀφοῦ ἔλαβε διαζύγιον, συνεζεύχθη μὲ ἄλλην καὶ ἐδημιούργησε νέαν οἰκογένειαν καὶ νέα τέκνα. Ἡ μήτηρ καὶ αὐτή, ἀφοῦ διεζεύχθη, συνῆψε νέον γάμον καὶ ἐδημιούργησε καὶ αὐτὴ μὲ τὴν σειράν της νέαν οἰκογένειαν καὶ νέα τέκνα. Ἀλλὰ καὶ οἱ δύο, πατὴρ καὶ μήτηρ, οἱονεὶ ἀπὸ σιωπηρᾶς συμφωνίας, ἐλησμόνησαν καὶ ἐγκατέλειψαν πλήρως τὰ δύο τέκνα των, « ἕνα ἀγοράκι 14 ἐτῶν καὶ ἕνα κοριτσάκι ὀλίγον μεγαλύτερον » τὴν μετέπειτα φοιτήτριαν. Καὶ συνεχίζω, πῶς θὰ ἀπολογηθῇ εἷς κακὸς πατρυιὸς καὶ μία κακὴ μητρυιά ; Πῶς θὰ ἀπολογηθῇ ἔναντι τοῦ Κυρίου ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ἐνῷ φροντίζει διὰ τὰ « χωράφια του », διὰ τὰ κτήματά του, διὰ τὰς ἐπαγγελματικὰς ἐργασίας του, διὰ τὰ ὑλικὰ συμφέροντά του, ἐν τοσούτῳ δὲν φροντίζει διὰ νὰ γίνουν τὰ τέκνα του καλοὶ καὶ ἔντιμοι ἄνθρωποι, ὡς θέλει ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν ; Δηλαδὴ μὲ ὀλίγας λέξεις, πῶς θὰ τολμήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς κρίσεως ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐλησμόνησε τὰ καθήκοντά του ὡς γονέως καὶ ὡς συνεργάτου τοῦ Ἐπουρανίου Πατρὸς διὰ τὴν δημιουργίαν « ἐκλεκτῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν » ;

3. Παιδαγωγικὰ καθήκοντα καὶ ἄλλων προσώπων.

Ἀλλὰ διαπλασταὶ ἀνθρωπίνων ψυχῶν καὶ συνεργάται εἰς τὸ δημιουργικὸν ἔργον τοῦ Θεοῦ δὲν γίνονται μόνον οἱ γονεῖς. Διότι καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὁ Θεὸς ἐνεπιστεύθη ἐντὸς τῆς κοινωνίας παιδικὰς ψυχάς. Καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ἐρωτῶ, πῶς θὰ ἀπολογηθῇ, παραδείγματος χάριν, ὁ διδάσκαλος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀρκεῖται εἰς τὴν μετάδοσιν γνώσεων καὶ λησμονεῖ ὅτι ἔχει καθῆκον νὰ φροντίζῃ κατ' ἐξοχὴν καὶ διὰ τὸ ἦθος τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν του ; Πῶς θὰ ἀπολογηθῇ ἐκεῖνος ὁ ἐργοδότης καὶ προϊστάμενος, ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἀνηλίκους μαθητευομένους καὶ ἐργάτας, ἄρρενας ἢ θηλείας, καὶ τοὺς κακομεταχειρίζεται καὶ δὲν τοὺς ἀντικρύζει ὡς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἁπλῶς ὡς μικροὺς ἐκμεταλλευσίμους ἐργάτας ἢ ὑπαλλήλους ; Πῶς θὰ ἀντικρύσῃ τὸν Κύριον ἐκεῖνος ὁ ἐπαγγελματίας, ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἕνα νέον ἄνθρωπον καὶ ἀντὶ νὰ τὸν προστατεύῃ καὶ νὰ τὸν ὁδηγῇ εἰς τὸν καλὸν καὶ ἐνάρετον δρόμον, ἀντιθέτως ζητεῖ νὰ τὸν ἐκμεταλλευθῇ καὶ νὰ τὸν πληρώνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ; Πῶς θὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐκείνη ἡ οἰκοδέσποινα, ἡ ὁποία ἔχει μίαν ὑπηρέτριαν μικρὰν εἰς τὴν οἰκίαν της καὶ δὲν τὴν ἀντικρύζει « παρὰ ὡς ἕνα δουλάκι ; »

4. Καθολικότης τῶν καθηκόντων τοῦ συνόλου ἔναντι τῆς νέας γενεᾶς.

Πάντες οἱ ἄνθρωποι, οἱανδήποτε ἡλικίαν καὶ ἂν ἔχωμεν, οἱονδήποτε ἐπάγγελμα καὶ ἂν ἀσκῶμεν, εἰς οἱανδήποτε τάξιν καὶ ἂν ἀνήκωμεν, οἱανδήποτε μόρφωσιν καὶ ἂν ἀπεκτήσαμεν, οἱανδήποτε θέσιν καὶ ἂν κατέχωμεν, εἰς οἱανδήποτε οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ ἂν εὑρισκώμεθα, ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἔχομεν ὅλοι ἓν ὕψιστον θείας καὶ οὐρανίας πνοῆς καθῆκον, νὰ φροντίζωμεν διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀρετὴν τῆς νέας γενεᾶς. Δὲν πρέπει νὰ τὰ ἀναμένωμεν ὅλα ἐκ τοῦ κράτους. Κράτος εἴμεθα ἡμεῖς, ὅλοι καὶ ὅλαι. Ἂς πράξῃ πᾶς τις εἰς τὸν κύκλον του τὸ καθῆκον του ἀπέναντι τῶν νέων ἀνθρώπων. Ἂς φροντίσωμεν ὅλοι νὰ γίνωμεν συνεργάται τοῦ Ἐπουρανίου Πατρὸς εἰς τὴν προώθησιν πρὸς τὴν χρι-

στιανικὴν καὶ ἠθικὴν τελειότητα τῶν νέων ἀνθρώπων. Ἔστω καὶ ἂν τὰ τέκνα ταῦτα δὲν εἶναι ἰδικά μας, εἶναι τυχὸν ξένα, ἀκόμη ἔστω καὶ ἂν τὰ παιδία ταῦτα εἶναι κατὰ τύχην τέκνα ἑνὸς πατρός, μὲ τὸν ὁποῖον τυχὸν δὲν εὑρισκόμεθα εἰς ἀγαθὰς σχέσεις. Εἰς τὴν τελευταίαν μάλιστα περίπτωσιν ἡ φροντίς μας διὰ τὴν προκοπὴν τοῦ τέκνου τοῦ γονέως, « ὁ ὁποῖος μᾶς ἔχει πικράνει », ἀναβιβάζει ἡμᾶς εἰς οὐράνιον ὕψος.

Παραπονούμεθα διαρκῶς ὅλοι μας ὅτι ἡ κοινωνία εἶναι κακή, ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς αὐτὴν παρὰ μόνον ἀνταγωνισμοί, μίση, ἐχθρότητες, ἀλληλοεξόντωσις χάριν τῆς ἐπιβιώσεως, ὅτι δὲν δύναταί τις νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς συνανθρώπους. Ἀλλὰ Σᾶς ἐρωτῶ, Κυρίαι καὶ Κύριοι, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσωμεν μίαν τελείαν κοινωνίαν ἀγάπης, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ διαπλάσωμεν μίαν κοινωνίαν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι «ἕνα κομμάτι βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν», ἐὰν ὅλοι δὲν ἀποκτῶμεν συνείδησιν βαθεῖαν περὶ τῶν καθηκόντων ἡμῶν ἔναντι τῆς νέας γενεᾶς; Διότι ἀκριβῶς ἡ νέα γενεὰ εἶναι ἡ κοινωνία καὶ τὸ κράτος τῆς αὔριον. Ἐὰν ἀγαπήσωμεν ὅλοι ἡμεῖς οἱ μεγαλυτέρας ἡλικίας ὅλα «τὰ παιδιὰ» χωρὶς καμμίαν ἐπιφύλαξιν καὶ χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν καὶ διάκρισιν, ἐὰν φροντίσωμεν συστηματικῶς διὰ νὰ τὰ προωθήσωμεν πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ ἠθικοῦ καθήκοντος καὶ πρὸς τὴν πρόοδον, τότε πλέον τὸ θεωρούμενον ὡς θαῦμα θὰ πραγματοποιηθῇ. Δηλαδὴ θὰ δημιουργηθῇ ἡ «ὀνειρεμένη κοινωνία τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἡ παραμυθένια γηίνη πολιτεία μὲ εὐωδίαν τοῦ Οὐρανοῦ». Ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη καὶ ἡ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

5. Περὶ τοῦ ἐπείγοντος τῆς μερίμνης ὑπὲρ τῆς νεότητος.

Τὰ τέκνα εἶναι ὡς τὰ μικρὰ δενδρύλλια. Ἐφ' ὅσον τὰ δένδρα εἶναι ἀκόμη μικρά, δυνάμεθα εὐχερέστερον νὰ τὰ διορθώσωμεν, νὰ τὰ «ἰσιώσωμεν». Ἀργότερον, ὅταν πλέον τὸ δένδρον αὐξηθῇ καὶ «δέσῃ» πλέον ὁ κορμός του, τότε θὰ εἶναι ἀργά. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Κατὰ τὴν νεαρὰν των ἡλικίαν οἱ ἄνθρωποι εἶναι εἰσέτι εὔπλαστοι. Καὶ τότε δυνάμεθα νὰ διαπλάσωμεν αὐτοὺς εὐκολώτερον εἰς ἐναρέτους καὶ ἐκλεκτοὺς πολίτας καὶ χριστιανούς. Ἐὰν ὅμως ἐνηλικιωθοῦν μὲ ἐλαττώματα καὶ μὲ κακίας, τότε πλέον ἴσως εἶναι πλέον ἀργά. Πάντως δὲ θὰ καταστῇ ὁπωσδήποτε πλέον δυσχερὴς ἡ προσπάθεια ἡμῶν.

6. Ἀδιαφορία διὰ τὴν ἀπόκτησιν παιδαγωγικῶν γνώσεων.

Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι μερικὰς φορὰς εἴμεθα ὀλίγον περίεργοι. Ἐνῷ φροντίζομεν νὰ μάθωμεν ὡρισμένας στοιχειώδεις γνώσεις κτηνοτροφίας καὶ γεωπονίας, ἐὰν ἔχωμεν κτήματα, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ ἀποκτήσωμεν καλύτερα εἴδη ζώων καὶ φυτῶν, δὲν φροντίζομεν νὰ μάθωμεν, πῶς πρέπει νὰ διαπαιδαγωγῶμεν τὰ τέκνα ἡμῶν, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ τὰ «καμαρώσωμεν μίαν ἡμέραν ἐκλεκτοὺς ἱεροὺς ἀνθρώπους, εἰ δυνατὸν δὲ καλυτέρους ἀπὸ ἡμᾶς».

Εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἐρώτημα ἐπιθυμοῦμεν σήμερον νὰ δώσωμεν μίαν ἀπάντησιν. Δὲν εἴμεθα ὅμως πάντως τόσον ἀφελεῖς, ὥστε νὰ νομίζωμεν ὅτι ἐντὸς τοῦ μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τῶν 45 λεπτῶν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναπτύξωμεν μίαν ὁλόκληρον ἐπιστημονικὴν περιοχήν. Ὡς ἐκ τούτου θὰ περιορισθῶμεν ἁπλῶς εἰς ὡρισμένας ἁδρὰς γραμμάς.

Ἐν ἀρχῇ δὲ θὰ σᾶς ἀναφέρωμεν ὡρισμένας γενικὰς ὑποδείξεις. Μετὰ ταῦτα δὲ θὰ ἐξετάσωμεν ὡρισμένα εἰδικώτερα προβλήματα καὶ θέματα.

II. Γενικαὶ ὑποδείξεις

1. Ἀνάγκη νὰ ἀγαπήσωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν πρὶν τὰ φέρωμεν εἰς τὸν κόσμον.

Ἐν πρώτοις θὰ ἔπρεπεν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀγαπήσωσι τὰ τέκνα των, πρὶν ἢ τὰ γεννήσωσι. Ἂς μὴ σᾶς φανῇ περίεργος ἡ ἄποψις αὕτη. Ἐννοῶ, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, ὅτι οἱ μέλλοντες γονεῖς πρέπει νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι θὰ γίνωσι γονεῖς. Καὶ

ἑπομένως πρέπει νὰ ἀποφεύγωσι πᾶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ βλάψῃ τὴν ψυχοσωματικὴν ποιότητα τῶν γεννηθησομένων τέκνων των. Π.χ. πρέπει νὰ ἀποφεύγωσι λ.χ. οἱ μέλλοντες γονεῖς τὴν μεγάλην χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Διότι τὸ οἰνόπνευμα καταστρέφει τὰ γεννητικὰ κύτταρα καὶ τοῦ ἀνδρός, τὰ σπερματοζωάρια, καὶ τῆς γυναικός, τὰ ᾠάρια. Ἀλλ' ἐκ βεβλαμμένων γεννητικῶν κυττάρων γεννῶνται καὶ βεβλαμμένα τέκνα, βεβλαμμένα καὶ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς. Μία διδασκαλία διακηρύσσει καὶ ὅτι οἱ σύζυγοι δὲν πρέπει νὰ ἔρχωνται εἰς γενετησίαν ὁμιλίαν, ἐνόσῳ διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πότου. Διότι καὶ αὐτὸ δύναται νὰ ἀποβῇ εἰς βλάβην τῶν τέκνων, τὰ ὁποῖα θὰ γεννηθοῦν ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐν μέθῃ σύλληψιν. Πολὺ φοβερὸν εἶναι ἐπίσης, ὁσάκις ἡ ἔγκυος γυνὴ ποιεῖται χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ μία ἐγκυμονοῦσα γυνὴ νὰ πίνῃ, ἔστω καὶ μικρὰν ποσότητα οἴνου ἢ ἄλλου οἰνοπνευματώδους ποτοῦ. Διότι τὸ οἰνόπνευμα, τὸ ὁποῖον πίνει, εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ αἵματός της καὶ διοχετεύεται ἐντὸς τοῦ τρυφεροῦ ἐμβρύου, τὸ ὁποῖον καὶ βλάπτει καιρίως. Ἐὰν δὲν προσέξωσιν οἱ γονεῖς εἰς τὰς ἀπαγορεύσεις αὐτάς, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ οἰνοπνεύματος, θὰ κινδυνεύσουν νὰ ἀποκτήσουν τέκνα θνησιγενῆ, σωματικῶς καθυστερημένα ἢ μὲ σωματικὰς ἀμαρτίας διαπλάσεως, ἠλίθια ἢ ἐπιληπτικὰ ἢ ψυχικῶς ἀνώμαλα. Ὅλα αὐτὰ τὰ διδάσκει ἡ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία ἐν προκειμένῳ βασίζεται καὶ εἰς ἀφθόνους στατιστικάς. Ἐπίσης ἡ ἐπιστήμη διδάσκει ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ πίνουν οἰνόπνευμα ἢ ζῦθον αἱ θηλάζουσαι τὰ βρέφη των μητέρες μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι «ἔτσι θὰ κατέβῃ γάλα». Εἰς τὴν πραγματικότητα, ἐὰν ἐξετάσωμεν τὸ γάλα αὐτὸ τῆς θηλαζούσης μητρός, θὰ ἀνεύρωμεν ὅτι ἔχει διοχετευθῆ οἰνόπνευμα ἐντὸς αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ βλάψῃ τὸ βρέφος. Γενικῶς οἱ γονεῖς πρέπει πάντοτε νὰ συμβουλεύωνται τοὺς ἰατρούς, διαρκούσης τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ τοῦ θηλασμοῦ.

Καὶ νῦν ἄς ἔλθωμεν εἰς τὰ παιδαγωγικὰ καθήκοντα τῶν γονέων μετὰ τὴν γέννησιν τῶν τέκνων των.

2. Ἀνάγκη νὰ μεριμνῶμεν οὐ μόνον διὰ τὴν συντήρησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς.

Καὶ ἐν πρώτοις οἱ γονεῖς δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι τὰ τέκνα των δὲν εἶναι μόνον σῶμα, ἀλλὰ καὶ ψυχή. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον δὲν πρέπει οἱ γονεῖς νὰ περιποιῶνται μόνον τὸ σῶμα τῶν τέκνων των, νὰ περιορίζουν τὰς φροντίδας των μόνον διὰ τὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν, μόνον διὰ τὴν σωματικὴν προφύλαξιν, μόνον διὰ τὴν σωματικήν των σ υ ν τ ή ρ η σ ι ν, ἤτοι μόνον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τροφῆς, κατοικίας, ἐνδυμασίας καὶ σωματικῆς ὑγείας. Χρειάζεται οἱ γονεῖς νὰ στρέφουν τὴν προσοχήν των καὶ εἰς τὴν ὑγιεινὴν ἀνάπτυξιν τῆς ψυχῆς τῶν τέκνων. Διότι καὶ ἡ ψυχὴ τῶν παιδιῶν χρειάζεται φροντίδας, περιποιήσεις, τροφὰς καὶ καλλιέργειαν. Τί σᾶς ὠφελεῖ νὰ ἔχετε τέκνα μὲ ὑγιὲς σῶμα, ἀλλὰ μὲ ψυχὴν πλήρη ἐλαττωμάτων καὶ κακίας, τέκνα μὲ ἐλεεινὸν χαρακτῆρα;

(Συνεχίζεται)

Η ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΔΟΛΟΦΩΝΙΑ ΚΑΙ ΛΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ. ΜΩΡΑΪΤΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΜΑΧΟ ΜΠΑΣΙΑΚΟ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Κατὰ τὸ 1924, ποὺ ἀρχίζει ἡ ἱστορία αὐτή, ἡ σημερινὴ Διεύθυνσις Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν δὲν ἦταν παρὰ τὸ «Γραφεῖον Σημάνσεως» ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ εἶχεν ὀργανώσει ἡ Βρεταννικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀποστολὴ μὲ τὸ μακαρίτη τὸν σὲρ Φρέντερικ Χαλλιντέυ καὶ εἶχεν ἐγκαταστήσει, ἀρχεῖο, γραφεῖα, φωτογραφικὴ μηχανὴ παμπάλαια ποὺ ἔπαιρνε δύο ὄψεις, φὰς καὶ προφίλ, σὲ μιὰ μεγάλη σάλλα ἀπάνω στὰ γραφεῖα τῆς παληᾶς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς, σ' ἕνα μέγαρο στὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Στουρνάρα. Διευθυντὴς τῆς Σημάνσεως ὁ τότε νεαρὸς ὑπαστυνόμος καὶ πρώην Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Νῖκος Κίνας, ἀδελφικός μου φίλος μὲ βοηθὸ τὸν μακαρίτη πιὰ ἀστυνομικὸ διευθυντὴ Κώστα Τσίπη ἀρχιφύλακα τότε ποὺ τοὺς ἔβλεπα κάθε μέρα γιὰ τὸ συνηθισμένο ρεπορτάζ. Καὶ κάποιο κρύο καὶ βροχερὸ πρωινὸ στὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ 1924 ὁ φίλος μου ὁ Κίνας μοῦ ἔβαλε στὸ χέρι ἕνα χαρτάκι καὶ μοῦ εἶπε:

—Τόσες εἰδήσεις παίρνεις ἀπὸ μᾶς καθημερινῶς. Ἦλθε ἡ ὥρα νὰ σοῦ ζητήσωμε κι' ἐμεῖς ἕνα ρουσφέτι. Νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσης δημοσιεύοντας μία ἐξαφάνισι.

Ἔρριξα μιὰ ματιὰ στὸ χαρτάκι καὶ εἶδα νὰ γράφη:

«Ἐξηφανίσθη τὴν πρωίαν τῆς 18ης τρέχοντος ἐκ τοῦ δωματίου του κειμένου εἰς μίαν οἰκίαν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου ὁ ἐκ Χλεμποτσαρίου τῶν Θηβῶν 40ετὴς ἔμπορος Παναγιώτης Μωραΐτης. Δεδομένου ὅτι ὁ ἐξαφανισθεὶς ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ σημαντικὸν χρηματικὸν ποσὸν γεννῶνται ὑπόνοιαι ἐγκλήματος».

—Καλὰ θὰ στὸ δημοσιεύσω, εἶπα εἰς τὸν φίλον μου ὑπαστυνόμον, ἂν καὶ νὰ σοῦ πῶ ὅλοι οἱ ἐξαφανιζόμενοι βρίσκονται νὰ γλεντᾶνε κάπου. Νὰ δῆς κι' αὐτὸς ὅτι θὰ βρεθῆ κάπου καὶ τζάμπα ἡ δημοσίευσις.

—Τὸ εὔχομαι ἀλλὰ δὲν τὸ ἐλπίζω. Νὰ ξέρης Σπῦρο ὅτι αὐτὴ ἡ ἐξαφάνισις κρύβει κάποιο μεγάλο ἔγκλημα. Στὸ λέω ἐγώ, εἶπε μὲ κάποια ἔμφασι, ὁ ὑπαστυνόμος Νικόλαος Κίνας.

Ἔτσι γιὰ μένα ἄρχισε ἕνα ἀπὸ τὰ καταπληκτικώτερα καὶ σατανικώτερα ἐγκλήματα ποὺ ἔζησα στὴ δημοσιογραφική μου ζωή. Καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ἐγὼ εἶχα ἄδικο καὶ δίκηο εἶχε μὲ τὶς προαισθήσεις του ὁ φίλος διευθυντὴς τοῦ «Γραφείου Σημάνσεως» οἱ ὁποῖες βγῆκαν ἀπὸ τὴ μιὰ ἕως τὴν ἄλλη ἄκρη ἀληθινές.

Ἡ δημοσίευσις πραγματικὰ ἔγινε μὰ δὲν ἔφερε κανένα ἀποτέλεσμα γιατὶ καὶ κανεὶς δὲν παρουσιάσθη νὰ δώση στοιχεῖα γιὰ τὸν χαμένο ἔμπορο. Ἐν τῷ μεταξύ, στὴν «Ἀργολίδα», στὸ καφενεῖο τῆς πλατείας Ὁμονοίας καὶ ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου ὅπου σύχναζε ὁ Παναγιώτης ὁ Μωραΐτης, ποὺ ἔκανε τότε τὸ ἐμπόριο τοῦ ποδαριοῦ, ἀλλὰ μεγαλεμπόριο, κυκλοφοροῦσαν διάφορες διαδόσεις. Ἔλεγαν ὅτι πρὶν νὰ ἐξαφανισθῆ ὅτι εἶχε ἀποσύρει ἀπὸ τὶς Τράπεζες ὅλες σχεδὸν τῆς καταθέσεις του 500 χιλιάδες δραχμές, ποσὸ τεράστιο γιὰ τὴν ἐποχή, καὶ ὕστερα ὅτι τὰ εἶχε μπλέξει μὲ μιὰ σαντέζα Ρουμάνα καὶ ὅτι τὤσκασε μαζί της γιὰ τὴν Ἑλβετία. Καὶ ἔτσι ὅταν ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ ὑπαστυνόμος Νῖκος Κίνας καὶ ὁ ἀρχιφύλακας Κώστας Τσίπης μὲ ξαναπαρακάλεσαν νὰ ξαναγράψω γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Μωραΐτη λιγάκι τοὺς ἀποπῆρα.

—Γιὰ νὰ σᾶς πῶ! τοὺς εἶπα. Αὐτὸς θὰ γλεντάη μὲ τὶς σαντέζες στὴν Ἑλβετία κι' ἐγὼ θὰ κάθωμαι νὰ γράφω ἀρλοῦμπες γιὰ τὴν ἐξαφάνισί του καὶ γιὰ ἐγκλήματα;

—Μὰ Σπῦρο. Ὁ ἀδελφός του ἐξακρίβωσε ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ψέματα. Τὸ μόνο ἀληθινὸ εἶναι ὅτι πῆρε τὶς καταθέσεις του γιατὶ ἐπρόκειτο νὰ κάνη μιὰ σπουδαία δουλειὰ καὶ χάθηκε μαζὶ μὲ τὰ λεφτά. Πάνω ἀπὸ μισὸ ἑκατομμύριο. Ὁ ἀδελφός του μάλιστα ὑπέβαλε μήνυσι στὴν Εἰσαγγελία γιὰ φόνο ἐκ προμελέτης κατ' ἀγνώστων καὶ τώρα κάνει ἀνακρίσεις ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Β' τμήματος κ. Καλποῦζος.

—Μὰ καὶ βέβαια ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη μήνυσις θὰ διαταχθοῦν ἀνακρίσεις εἶπα. Τὸ ζήτημα εἶναι ἄλλο. Ὑπάρχει καμμιὰ ἀπόδειξις ὅτι ἔγινε ἔγκλημα;

Καὶ ἡ ἀπόδειξις ἦλθε ὕστερα ἀπὸ δυὸ μῆνες καὶ κάτι μέρες ὅταν ἕνας τσοπάνος, ὁ Βάσος ὁ Πόντος ἀπὸ τὴ Μαλακάσα ἐνῶ ἔβοσκε τὰ πρόβατα του τὴν Πέμπτη 22 Ματου σὲ μιὰ χαράδρα πάνω στὸν Ἅγιο Μερκούριο καὶ καμμιὰ πεντακοσαριὰ μέτρα ἀπὸ τὴν πρώτη τότε κορδέλλα τοῦ παληοῦ χωματόδρομου, εἶδε κοράκια νὰ φεύγουνε μακρυὰ ἐνῶ ὁ ἄνεμος τοῦ ἔφερε μυρωδιὰ ἀπὸ θρασίμι. Ὁ τσοπάνος τράβηξε πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ ὅπου ἐρχότανε ἡ μυρωδιὰ καὶ εἶδε ὅτι ἐκεῖ ἤτανε ἕνα μισοσαπισμένο πτῶμα ἀνδρός. Ὁ τσοπάνος ἔβαλε ἀμέσως τὶς φωνὲς γιὰ τὸ μακάβριο εὕρημά του, μαζεύτηκαν καὶ ἄλλοι τσοπάνοι καὶ εἰδοποίησαν τὸν σταθμάρχη Ταταΐου ἀνθυπομοίραρχο Ράντο καὶ τὸ διοικητὴ τῆς μοιραρχίας Ἐπιτροπάκη. Τὸ πτῶμα ἦταν σκεπασμένο μὲ ξερὰ κλαριὰ ἀπὸ κομμένα πεῦκα καὶ ἀπὸ πάνω ἀπὸ αὐτὰ εἶχαν ρίξει ἕνα σωρὸ πέτρες. Καὶ ἐπειδὴ φυσικὰ ὁ πεθαμένος δὲν μποροῦσε μόνος του νὰ εἶχε ρίξει τὶς πέτρες ἀπάνω του καὶ οὔτε νὰ πάη νὰ πεθάνη μόνος σ' ἐκείνη τὴν ἐρημιὰ οἱ δυὸ ἀξιωματικοὶ ἐτηλεγράφησαν ἀμέσως στὰς Ἀθήνας ὅτι ὁ ἄνδρας ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα του ἐκεῖ ἐφοροῦσε μπλὲ σακκάκι, γκρὶ παντελόνι καὶ εἶχε κιτρινοκόκκινα παπούτσια καὶ ἐτόνιζαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐγκλήματος διαπραχθέντος ἀλλοῦ.

Μὰ ἀπὸ τὴν ἀτελῆ περιγραφὴν τῶν ἐνδυμάτων τοῦ ἀνευρεθέντος πτώματος οἱ ἐδῶ ἀρχὲς κατάλαβαν ἀμέσως ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὸν ἐξαφανισθέντα ἔμπορο Παναγιώτη Μωραΐτη καὶ ἔτσι τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ ἐξεκίνησαν καὶ πῆγαν ἐπὶ τόπου ὁ τότε Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν μακαρίτης Σωμαρίπας, ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Β' τμήματος κ. Καλποῦζος, ὑπέργηρος σήμερα δικηγόρος, ὁ μακαρίτης ὁ ἰατροδικαστὴς Δημήτριος Ξάνθης οἱ ὁποῖοι καὶ ἐνήργησαν τὴ σχετικὴ αὐτοψία ἐπὶ τόπου. Οὐδεμία ἀμφιβολία ἔμεινε ὅτι τὸ πτῶμα ἤτανε τοῦ μακαρίτη τοῦ Μωραΐτη ποὺ εἶχε ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τὶς 18 Φεβρουαρίου ἀφοῦ ἄλλως τε μέσα στὶς τσέπες τοῦ πεθαμένου εὑρέθησαν καὶ ἀρκετὰ μπιλλιέττα του. Ἐπάνω τὸ κορμὶ εἶχε μισοσκελετωθῆ πιὰ παρ' ὅλο τὸ χειμώνα καὶ μόνο ἡ κοιλιὰ καὶ τὰ κάτω ἄκρα σωζόντουσαν κάπως. Ὁ μακαρίτης ὁ Ξάνθης ἐπὶ τόπου ἔκανε καλὴ νεκροψία καὶ δὲν βρῆκε καμμιὰ τρύπα ἢ κάκωσι ἀπάνω στὰ ὀστᾶ γιὰ νὰ διαπιστώση τὸ πῶς σκοτώθηκε ὁ Μωραΐτης. Εἰς τὰ ροῦχα καὶ τὸ πουκάμισο, δὲν ὑπῆρχε οὔτε τομὴ ἀπὸ μαχαίρι οὔτε τρύπα ἀπὸ σφαῖρα. Καὶ μὲ τὴ σῆψι θὰ ἔμενε μυστήριο τὸ πῶς εἶχε δολοφονηθῆ ὁ ἔμπορος ἐκεῖνος τοῦ ποδαριοῦ ἂν δὲν βρισκότανε στὸ κολλάρο του ἐπάνω μιὰ τρύπα ποὺ τὴν εἶχε κάνει σχεδὸν ἐξ ἐπαφῆς μιὰ σφαῖρα περιστρόφου στὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ λαιμοῦ. Καὶ ἔτσι διαπιστώθηκε ὅτι ἀκριβῶς ἡ σφαῖρα ἐκείνη εἶχε βρῆ τὴν καρωτίδα καὶ τὴ σφαγίτιδα. Ἄρα ἦταν ἔγκλημα μὲ ἐλατήριο τὴ ληστεία μιὰ ποὺ δὲν βρέθηκαν λεπτὰ στὸ σκοτωμένο.

Τὸ πτῶμα τοῦ Μωραΐτη παρελήφθη ἀμέσως ἀπὸ τὸν ἀδελφό του καὶ μετεφέρθη στὸ χωριό του ὅπου ἔγινε πάνδημη ἡ κηδεία του, ἐνῶ ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Β' τμήματος κ. Καλποῦζος, ὁ ὁποῖος ἐν τῶ μεταξὺ εἶχεν ἀρχίσει ἐπιμελημένη ἀνάκρισι γιὰ τὴν «ἐξαφάνισι» τοῦ μακαρίτη πιὰ Μωραΐτη καὶ εἶχε μαζέψει ἕνα σωρὸ στοιχεῖα ὡς πρὸς τὸν πιθανὸ δράστη ἐγύρισε ἀμέσως στὸ γραφεῖο του καὶ ἔβγαλε ἔνταλμα συλλήψεως ἐναντίον ἐκείνου ποὺ ἐνόμιζε δολοφόνο. Τοῦ Τηλεμάχου Μπασιάκου ἀπὸ ἕνα γειτονικὸ χωριὸ τῶν Θηβῶν καταγομένου ποὺ ἦταν 24 χρόνων τότε, φίλου τοῦ μακαρίτη τοῦ Μωραΐτη, ὁ ὁποῖος ζοῦσε κάνοντας «μικροδουλίτσες» καὶ κυρίως βοη-

θώντας τὸ μακαρίτη τὸ φίλο του ὁ ὁποῖος τὸν χαρτζηλίκωνε. Γιὰ τὸ εἶδος τῶν σχέσεων αὐτῶν πολλὰ ἐλέχθησαν κατόπιν, ἀλλὰ καὶ τίποτε δὲν ἀποδείχθηκε. Καὶ τὸ ἔνταλμα γιὰ ληστεία μετὰ φόνου διεβιβάσθη ἀμέσως στὴν Ἀστυνομία καὶ στὸ τότε Ὑπουργεῖο τῆς Ἐννόμου Τάξεως, ὅπως ἐλέγετο τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἢ Ἀσφαλείας, γιὰ τὴν ἄμεσο ἐκτέλεσι.

Ἀλλὰ τί εἶχε προκύψει ἕως τότε ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι ποὺ εἶχε κάνει τόσο εὐσυνείδητα ὁ κ. Καλποῦζος, ὁ ὁποῖος δὲν μποροῦσε νὰ πιάσῃ ἀμέσως τὸν Μπασιάκο γιατὶ δὲν εἶχε καμμιὰ ἀπολύτως ἀπόδειξι ὅτι σκοτώθηκε ὁ Μωραΐτης;

Ὁ Παναγιώτης Μωραΐτης ἔμενε μόνος σ' ἕνα δωμάτιο ποὺ εἶχε νοικιάσει στὸ σπίτι μιᾶς κυρίας Στεφάνου, ἕνα παληὸ προπολεμικὸ καλὸ σπίτι στὶς ἀρχὲς τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου. Ἐσύχναζε στὴν «Ἀργολίδα» τὸ καφενεῖο καὶ ἔκανε δουλειὲς τοῦ ποδαριοῦ ὅπως εἴπαμε. Μεγαλοδουλειὲς δηλαδὴ νὰ ἐξηγοῦμαι. Ἀνακατευότανε σὲ Ὑπουργεῖα καὶ σὲ προμήθειες καὶ ἔβγαζε ἕνα σωρὸ λεπτὰ καὶ εἶχε πολλαπλασιάσει σὲ δυὸ τρία χρόνια τὶς 400.000 δραχμὲς ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ὁ πατέρας του, πλούσιος κτηματίας καὶ κτηνοτρόφος, γιὰ νὰ κάνῃ δικές του δουλειὲς καὶ νὰ προκόψῃ. Καὶ ὁ Μωραΐτης πράγματι ἐπρόκοψε. Κατὰ τὴν σπιτονοικοκυράν του κυρίαν Στεφάνου ἔκανε «μεσιτικὲς δουλειὲς τοῦ ποδαριοῦ» καὶ ἔβγαζε πολλὰ λεπτά, εἶχε τοῦ κόσμου τὶς καταθέσεις στὶς Τράπεζες, καὶ πάντα ἔσερνε μαζί του δέκα μὲ εἴκοσι χιλιάρικα. Ἀπὸ τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1923 εἶχε γνωρισθῆ μὲ τὸν Τηλέμαχο Μπασιάκο, νέο χωρὶς μόνιμη δουλειά, ποὺ βοηθοῦσε τὸ Μωραΐτη καὶ ζοῦσε ἀπὸ αὐτὸν τσιμπολογώντας κανένα ἑκατοστάρι ἢ διακοσάρι. Ἦταν ἕνα εἶδος «παρακεντές» τοῦ Μωραΐτη ὁ ὁποῖος ὅμως εἶχεν ἀρχίσει νὰ τὸν βαρειέται γιατὶ λίγο καιρὸ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισι καὶ τὴν δολοφονία του ἔλεγε στὴ σπιτονοικοκυρά του:

—Μοῦ γυρεύει χρήματα δανεικὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ μὲ μπλέξῃ. Μὰ δὲν θὰ τὸ φάῃ. Καὶ ὅμως καὶ τὸν ἔμπλεξε καὶ τὸν «ἔφαγε» γιατὶ κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸν μακαρίτη ὅτι ὑπῆρχε κάποια μεγάλη δουλειὰ μὲ τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Γεωργίας. Κάποια μεγάλη δημοπρασία μὲ σανά. Ὁ Μπασιάκος κατώρθωσε λοιπὸν νὰ τὸν πείσῃ ὅτι τὰ εἶχε «ψήσει» μὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἰδιαίτερους γραμματεῖς τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τοῦ μακαρίτη Σταμούλη καὶ ὅτι ἡ δουλειὰ θὰ δινότανε στὸν Μωραΐτη φυσικὰ μὲ ὡρισμένη πληρωμή. Ἐννοεῖται ὅτι ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία ἡ ὁποία ἀποδείχθηκε στὸ τέλος καθαρὴ πλεκτάνη δὲν εἶχε ἰδέα ὁ μακαρίτης Ὑπουργός, οὔτε κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἰδιαιτέρους του. Καὶ φαίνεται ὅτι ὁ σατανικὸς Μπασιάκος, τοῦ σύστησε κάποιο ἄγνωστο, ποὺ ποτὲ δὲν μαθεύτηκε τὸ ὄνομά του, ποὺ μπαινόβγαινε μέσα στὸ Ὑπουργεῖο, ἀλλὰ ποὺ δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὸν Σταμούλη ἢ μὲ τοὺς πραγματικοὺς του ἰδιαιτέρους, ἀλλὰ ποὺ παρέστησε στὸ Μωραΐτη τὸν ἰδιαίτερο. Καὶ ἦταν κι' αὐτὸς τόσο πειστικὸς στὸ νὰ τὸν μπλέξῃ, ὥστε ὁ ἔξυπνος κατὰ τὰ ἄλλα Παναγιώτης Μωραΐτης πιάστηκε «ἀπὸ τὴ μύτη σὰν τὸ ἔξυπνο πουλὶ» καὶ τὸ πρωὶ τοῦ ἐγκλήματος ἀπέσυρε ἀπὸ τὶς διάφορες Τράπεζες ὅπου εἶχε καταθέσεις καμμιὰ πεντακοσαριὰ χιλιάδες δραχμές. Καὶ γιὰ νὰ μὴ ξαναγυρνᾶμε στὸ πρόσωπο αὐτοῦ τοῦ ψευτοϊδιαίτερου ὁ Μωραΐτης, ποὺ σπάνια ἔλεγε γιὰ τὶς μυστικὲς δουλειὲς ποὺ ἔκλεινε μὲ τὰ Ὑπουργεῖα γιὰ εὐνοήτους λόγους, δὲν εἶχε πῆ καὶ πολλὰ πράγματα στὸν ἀδελφό του καὶ στὴ σπιτονοικοκυρά του. Πάντως ἀπὸ τὶς ἄκρες-μέσες ποὺ εἶχεν ἀφήσει νὰ τοῦ διαφύγουν, ἔβγαινε ὅτι ὁ ἰδιαίτερος αὐτὸς ἔμενε σὲ κάποιο σπίτι ἢ στὴν ὁδὸν Ἀντιοχείας ἢ σὲ πάροδό της, ὅτι ὁ Μωραΐτης εἶχε πάει ἀρκετὲς φορὲς καὶ τὸν εἶχε δῆ ἐκεῖ συνοδευόμενος μὲ τὸν Μπασιάκο γιὰ νὰ συζητήσουν γιὰ τὴ δουλειὰ ποὺ θὰ τελειώνανε μαζί του καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν αὐτὸς θὰ ἔπαιρνε μεγάλη μεσιτεία, ὅτι ἡ δουλειὰ ἦταν γιὰ μιὰ τεραστία ποσότητα σανῶν ἢ ἄλλης χορτονομῆς, ὅτι στὸ σπίτι αὐτὸ ἦταν μιὰ ὄμορφη κοπέλλα ποὺ εἶχε κάνει ἐντύπωσι στὸ κατοπινὸ θῦμα γιατὶ τραγουδοῦσε ὄμορφα καὶ ἔκανε φωνητικὴ μουσική, ὅτι ὑπῆρχεν ἀκόμα ἕνας παληὸς «φωνογράφος»—ἔτσι ἐλέγοντο πρῶτα τὰ ἀρχέγονα γραμμόφωνα μὲ τὸ μεγάλο χωνὶ—καὶ τέλος ἕνας παπαγάλος, πράγματα πολὺ σπάνια γιὰ ἐκείνη τὴν ἐποχή.

Κατὰ τὰ μέσα Φεβρουαρίου ὁ Μπασιάκος, κατὰ τὴν σπιτονοικοκυρὰ πάντοτε, ἔπεισε ἐπὶ τέλους τὸ Μωραΐτη ὅτι «τελειώνει ἡ δουλειὰ καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἔχη ἐπάνω του τὰ λεπτὰ του ὅλα γιὰ νὰ κλείσουνε τὴ συμφωνία καὶ νὰ ὑπογράψη ὁ Ὑπουργός». Πραγματικὰ λοιπὸν εἰς τὰς 18 Φεβρουαρίου τὸ πρωὶ ὁ δυστυχισμένος ὁ Μωραΐτης πῆγε σὲ ὅλες τὶς Τράπεζες στὶς ὁποῖες εἶχε καταθέσεις καὶ τὸ μεσημέρι γύρισε στὸ σπίτι μὲ ἕνα πολὺ μεγάλο δέμα ὅλο μὲ χιλιάρικα τῆς ἐποχῆς, ποὺ κατὰ τὴν ἴδια κατάθεσι τῆς κυρίας Στεφάνου πρέπει νὰ ἦταν μισὸ ἑκατομμύριο. Τὴν ἴδια ἐκείνη τὴν ἡμέρα, κατὰ τὶς 2 τὸ ἀπομεσήμερο, ἦλθε ὁ Μπασιάκος στὸ δωμάτιο τοῦ Μωραΐτη καὶ τοῦ εἶπε:

—Τελειώνει ἡ δουλειά. Ἔχεις τὰ λεπτά;

—Τὰ ἔχω, ἀπήντησε ὁ Μωραΐτης.

—Τότε ραντεβοῦ σὲ μιὰ ὥρα, τοῦ εἶπε ὁ Μπασιάκος, στὸ ζαχαροπλαστεῖο «Ἀθηναϊκὸ» στὴν πλατεῖα Ὁμονοίας.

Καὶ ἔφυγε. Καὶ στὶς τρεῖς τὸ ἀπομεσήμερο ἔφυγε καὶ ὁ Μωραΐτης παίρνοντας μαζί του τὸ ἀρκετὰ μεγάλο χρηματόδεμα στὸ ἀριστερὸ χέρι καὶ κρατώντας στὸ δεξί του τὸ κατάμαυρο μπαστούνι του, τὸ μπαστούνι ἐκεῖνο ποὺ ὕστερα ἔπαιξε τέτοιο ρόλο στὴν ἀπόδειξι τῆς ἐνοχῆς τοῦ Μπασιάκου. Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη ὁ Παναγιώτης ὁ Μωραΐτης δὲν ξαναφάνηκε στὸ σπίτι του. Θαρεῖς ὅτι εἶχεν ἀνοίξει ἡ γῆ καὶ τὸν εἶχε καταπιῆ. Καὶ δὲν ξαναβρέθηκε παρὰ νεκρὸς καὶ μισοσάπιος πιὰ μέσα στὴ χαράδρα τῆς Μαλακάσας μὲ τὸ πτῶμα του σκεπασμένο μὲ τοῦ κόσμου τὶς μεγάλες πέτρες. Καὶ ἀπὸ τὴ χαράδρα ἐκείνη ὅπου βρέθηκε τὸ πτῶμα, τὸ ἔγκλημα ἐκεῖνο ἔμεινε γνωστὸ στὴν ἐγκληματικὴ ἱστορία τῆς Ἀθήνας ὡς «ἔγκλημα τῆς Μαλακάσας» κακῶς ὅμως γιατὶ ὁ Μωραΐτης δὲν εἶχε σκοτωθῆ ἐκεῖ καθὼς θὰ δοῦμε στὴ συνέχεια τῆς σατανικῆς αὐτῆς ἐγκληματικῆς ἱστορίας.

—Τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ τῆς 18ης Φεβρουαρίου χτύπησε κατὰ τὶς 8 ἡ ὥρα—νύχτα πιὰ—ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τῆς κυρίας Στεφάνου. Καὶ ὅταν ἡ σπιτονοικοκυρὰ ἄνοιξε παρουσιάστηκε καὶ πάλι μπροστά της ὁ Τηλέμαχος Μπασιάκος καὶ τὴ ρώτησε.

—Μήπως εἶναι ἀπάνω ὁ κ. Πᾶνος;

—Ὄχι, ἀπήντησε ἐκείνη, ἀπὸ τὶς 3 ποὺ ἔφυγε δὲν ξαναῆλθε δῶ πέρα.

—Περίεργο! Εἴχαμε ραντεβοῦ μαζὶ στὸ «Ἀθηναϊκὸ» ζαχαροπλαστεῖο καὶ δὲν φάνηκε ἀπὸ ἐκεῖ.

Μὰ ὁ Μπασιάκος ξαναπῆγε στὸ σπίτι τοῦ ἄφαντου πιὰ Μωραΐτη εἴκοσι μέρες πρὶν βρεθῆ τὸ πτῶμα τοῦ δυστυχισμένου ἐμπόρου καὶ ρώτησε τὴ σπιτονοικοκυρὰ μήπως εἶχε φανῆ «ὁ κ. Πᾶνος». Καὶ ὅταν στὴ κουβέντα ἐπάνω ἡ κυρία Στεφάνου φάνηκε ὅτι ἤξερε γιὰ τὸν ἰδιαίτερο τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ γιὰ τὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἀντιοχείας στὸ ὁποῖο θὰ πηγαίνανε νὰ κλείσουνε τὴ δουλειά, ὁ Μπασιάκος χλώμιασε, τῆς εἶπε ὅτι ὅλα αὐτὰ ἦταν ἀρλοῦμπες ποὺ ἔλεγε ὁ Μωραΐτης, ὅτι δὲν ἐπήγαιναν σὲ κανένα σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἀντιοχείας, ἀλλὰ σὲ ἕνα σπίτι στὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν καὶ ὄχι γιὰ δουλειές, ἀλλὰ γιὰ ἕνα κορίτσι ποὺ ἐνδιεφέρετο ὁ Μωραΐτης.

Ἀλλὰ ὁ Μπασιάκος καὶ πέντε ἡμέρες πρὶν βρεθῆ τὸ πτῶμα τοῦ δυστυχισμένου τοῦ Μωραΐτη στὴ χαράδρα τῆς Μαλακάσας, εἶχε συναντήσει τὸν γυιὸ τῆς κυρίας Στεφάνου εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε πῆ ὅτι εἶχε πάει ταξίδι σὲ διάφορες ἐπαρχίες καὶ ἔλειπε τόσον καιρὸ καὶ ὅτι πάλι θὰ ἔφευγε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ ἕνα μακρυνὸ ταξίδι χωρὶς νὰ καθορίση καὶ τὸ μέρος.

Δυὸ μέρες μετὰ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Μωραΐτη ἐρχότανε μὲ τὸ τραῖνο ἀπὸ τὸ Χλεμποτσάρι ὁ γαμβρὸς του γιὰ δουλειὲς ἀτομικές του στὴν Ἀθήνα. Καὶ στὸ σταθμό, στὸ Σχηματάρι, εἶδε κατὰ σύμπτωσι τὸν Τηλέμαχο Μπασιάκο. Τοῦ ἔκανε ἐντύπωσι, ἐκ τῶν ὑστέρων βέβαια, ποὺ ὁ Μπασιάκος ἔκανε ὅτι δὲν τὸν εἶδε καὶ προσπάθησε νὰ τὸν ἀποφύγη. Ὁ γαμβρὸς τοῦ Μωραΐτη τότε πῆγε καὶ τοῦ μίλησε πρῶτος. Ὁ Μπασιάκος φάνηκε ὅτι ταράχτηκε καὶ γιὰ νὰ δικαιολογηθῆ τοῦ εἶπε:

—Μὲ συγχωρεῖς ποὺ δὲν σὲ εἶδα. Ἀλλὰ γλεντοῦσα ὅλες αὐτὲς τὶς νύχτες καὶ εἶμαι ἄγρυπνος καὶ κουρασμένος.

—Εἶδες τὸν ἀδερφό μου; τὸν ρώτησε ὁ ἀδελφὸς Μωραΐτης.

—Βέβαια τὸν εἶδα τὸν Παναγιώτη! Εἶναι καλά, ἀπήντησε ὁ Μπασιάκος ὁ ὁποῖος πρὸ δύο ἡμερῶν τὸ βράδυ εἶχε πάει στὴν κυρία Στεφάνου νὰ παραπονεθῆ ὅτι δὲν ἦθεν δὲν εἶχε πάει στὸ ραντεβοῦ τους στὸ ζαχαροπλαστεῖο καὶ ἐξέφρασε τὴν ἔκπληξί του γιὰ τὴν περίεργη ἐξαφάνισί του.

Μὰ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μωραΐτη ὅταν ἦλθε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐπῆγε στὸ σπίτι τῆς κυρίας Στεφάνου νὰ δῆ τὸν ἀδελφό του τὸν Παναγιώτη καὶ ἔμαθε ὅλη τὴν ἱστορία τῆς ἐξαφανίσεως καὶ ὅτι ἀκόμη ἐκεῖνος πιστεύοντας ὅτι θὰ ἔκλεινε κάποια δουλειὰ μὲ τὸν ἰδιαίτερο εἶχε ἀποσύρει μισὸ ἑκατομμύριο καὶ ὅτι θὰ πήγαινε νὰ συναντήση τὸν Τηλέμαχο Μπασιάκο, εἶπε σὰν νὰ εἶχε κάποιο προαίσθημα.

—Τὸ κάθαρμα θὰ μοῦφαγε τὸν ἀδελφὸ γιὰ νὰ τὸν ληστέψη.

Ἡ ἀνάκρισις ὅμως ἡ διεξαχθεῖσα κατ' ἀρχὰς διὰ τὴν «ἐξαφάνισιν» τοῦ Μωραΐτη εἶχεν ἐξακριβώσει καὶ ἄλλα κάπως περίεργα στοιχεῖα ἐνοχοποιοῦντα τὸν Μπασιάκον. Ἡ δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν ἀδικαιολόγητη καὶ βιαστικὴ ἀναχώρησις τοῦ Μπασιάκου γιὰ τὸν Βόλο ἀπὸ ὅπου ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ἔστειλεν ἕνα τηλεγράφημα γιὰ τὸν Μωραΐτη ὄχι στὸ σπίτι του στὴν ὁδὸν Γ' Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ στὸ καφενεῖο «Ἀργολὶς» ὅπου ἐσύχναζε τὸ θῦμα καὶ ὅπου εἶχεν ἀρχίσει νὰ σχολιάζεται καὶ νὰ συζητῆται σὰν μυστήριο ἡ περίεργη ἐξαφάνισις τοῦ ἐμπόρου. Τὸ περίεργο αὐτὸ τηλεγράφημα ποὺ ἐθεωρήθη σὰν ἐνοχοποιητικὸ στοιχεῖο γιὰ τὸν Μπασιάκο, εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Ἐκ Βόλου ἀριθμ. 8376 λέξεις 26 23/2/24
Παναγιώτην Μωραΐτην
Καφενεῖον «Ἀργολὶς» Ὁμόνοια, Ἀθήνας.

Παρακαλῶ ἀποστείλατε ὅσα δυνατὸν ἐκ τῶν 18.000 δραχμῶν. Ἀνάγκη ἀπόλυτος. Δὲν δύναμαι ἀναμένω ἀκόμη τὰ χρήματα. Ἀποστείλατε τηλεγραφικῶς. Τηλέμαχος Μπασιάκος».

Ἀλλὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ σατανικὸς Μπασιάκος νομίζοντας ὅτι θὰ ἀποσείση τὰς ἐναντίον του ὑπονοίας γιὰ τὴν ἐξαφάνισι καὶ τὴ ληστεία τοῦ Μωραΐτη καὶ νὰ ἐνισχύση τὸ παραπάνω τηλεγράφημα, ἔγραψε μὲ τὴν ἴδια ἡμερομηνία τὸ παρακάτω γράμμα στὸν πατέρα του γιὰ νὰ παρουσιάση τάχα τὴν ἐκδοχὴ ὅτι αὐτὸς ὑπῆρξε θῦμα δῆθεν τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ δυστυχισμένου Μωραΐτη τὸν ὁποῖον μετὰ τὴ δολοφονία του εἶχε ρίξει στὴ χαράδρα τῆς Μαλακάσας.

«Βόλος τῆ 23/2/24 Σεβαστέ μου καὶ ἀγαπητέ μου Πατέρα,

Ὑγιαίνω εὐχόμενος ὁμοίαν καὶ δι' ὑμᾶς. Εἰς Βόλον ἔφθασα χθὲς Παρασκευὴν βράδυ. Διὰ ταύτης μου σοῦ καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ὁ Παναγιώτης Μωραΐτης μοῦ ὀφείλει 18.000 δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας δραχμῶν τὰς ὁποίας πρὸ ἡμερῶν τοῦ ἐδάνεισα ἀφοῦ πρῶτον μοὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μοὶ τὰς ἐπιστρέψη ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ἐπέρασαν ὅμως ἀρκεταὶ ἡμέραι καὶ δὲν κατώρθωσε νὰ μοὶ ἐπιστρέψη τὸ ἄνω ποσὸν ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω νὰ βρῶ ποῦ βρίσκομαι πρέπει νὰ μαζέψω ὅ,τι ἔχω νὰ δῶ τί θὰ κάνω κατόπιν. Ἠναγκάσθην νὰ τοῦ πῶ πὼς ἔχω ἐργασίαν ἐδῶ καὶ ἂν δὲν μοῦ ἐμβάση τὰ χρήματα θὰ καταστραφῶ. Ἀκόμα τοῦ ἔστειλα καὶ τηλεγράφημα. Ὅταν λάβης τὴν ἐπιστολήν μου νὰ πᾶς νὰ τὸν συναντήσης καὶ νὰ προσπαθήσης νὰ τὸν ἀναγκάσης νὰ μοῦ ἐμβάση τὰ χρήματα ἢ καλύτερον νὰ τὰ ἐμβάση ἐσένα λέγων ὅτι θὰ μοῦ τὰ στείλης ἐσύ. Ἐδῶ καταγίνομαι εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν λογαριασμῶν τινῶν τοὺς ὁποίους ἐλπίζω νὰ ἐκκαθαρίσω ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Μετὰ σεβασμοῦ ὁ υἱός σας Τ. Μπασιάκος.

Υ.Γ. Τοῦ Κυριάκου Γεωργαντᾶ εἶναι πληρωμένα ὁ χασὲς καὶ τὸ πανταλόνι».

Ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι ὅμως εἶχεν ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ Μπασιάκος ποτὲ δὲν εἶχε χρήματα πολλὰ καὶ ὅτι ὅπως εἴπαμε παραπάνω «τσιμπολογοῦσε» αὐτὸς ἑκατοστάρια καὶ διακοσάρια ἀπὸ τὸ Μωραΐτη κάνοντας μικροδουλειές του. Ἄλλως τε τί ἀνάγκη εἶχε νὰ δανεισθῆ ὁ Μωραΐτης χρήματα καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν ἀπένταρο Μπασιάκο, ἀφοῦ εἶχε ἑκατοντάδες χιλιάδες δραχμῶν καταθέσεις τὰς ὁποίας καὶ ἀνέλαβε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξαφανίσεως καὶ τῆς δολοφονίας του. Ἀλλὰ ὁ Μπασιάκος ὁ ὁποῖος ἦτο πρὶν ἀπένταρος πηγαίνοντας εἰς τὸν Βόλον ἐσταμάτησε στὸ Σχηματάρι, ὅπως εἴδαμε καὶ ἐκεῖ ἐξώδευσε ἀφειδῶς λεπτὰ σὲ γάμο συγγενοῦς του. Ὕστερα ἐξώδευε πολλὰ χρήματα στὸ Βόλο ὅπου ἔμεινε μιὰ ὁλόκληρη ἑβδομάδα καὶ ὅταν ἐγύρισε ἀνανέωσε τὴν πενιχρὴ ἕως τότε γκαρνταρόμπα του. Τότε ὅμως ἔκανε καὶ μιὰ ἄλλη γκάφα ποὺ περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς ἀνακρίσεως. Διότι μόλις γύρισε ἀπὸ τὸ Βόλο ἔμαθε ὅτι γινόταν πιὰ ἀνάκρισις γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Μωραΐτου ποὺ τὴ θεωροῦσανε σὰν μεγάλο μυστήριο, ἔτρεξεν ἀμέσως καὶ βρῆκε τὸν διευθυντὴ τῆς «Ἀργολίδος» Γαβριὴλ καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἂν σὲ ρωτήσουν γιὰ τὸ Μωραΐτη κοίταξε νὰ πῆς ὅτι τὸ βραδάκι ἐκεῖνο, στὶς 18 τοῦ Φλεβάρη, βρισκόταν ὁ Μωραΐτης ὅπως πάντα στὸ καφενεῖο σου.

—Μὰ δὲν ἦταν, διαμαρτυρήθηκε ἐκεῖνος. Ἦταν στὶς 17 τὸ βράδυ.

—Δὲν τὸ θυμᾶσαι καλά. Ἦταν στὶς 18. Κοίταξε νὰ τὸ θυμηθῆς καὶ ἂν σὲ ρωτήσουν νὰ τὸ πῆς.

Ὁ Γαβριὴλ εἰς τὴν πρώτην του κατάθεσιν ποὺ ἠρωτήθη δὲν κατέθεσε τίποτε περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ σὲ συμπληρωματικὴ κατάθεσι εἶπε γιὰ τὴν προσπάθεια ποὺ κατέβαλε ὁ Μπασιάκος νὰ τὸν κάνη νὰ πῆ ὅτι εἶχε δῆ στὸ καφενεῖο του τὸ Μωραΐτη τὸ ἴδιο βράδυ τῆς ἐξαφανίσεώς του. Ἐπίσης ἐξακριβώθηκε ὅτι ὁ Μπασιάκος ἔμεινε ὅταν γύρισε ἀπὸ τὸ Βόλο κάμποσες ἐδῶ μέρες καὶ διέδιδε στοὺς κύκλους τῶν καφενοβίων τῆς «Ἀργολίδος» ὅτι ὁ Μωραΐτης τὰ εἶχε μπλέξει δῆθεν μὲ τὴ Ρουμανίδα σαντέζα, ὅτι εἶχε φύγει μαζί της στὴν Ἑλβετία καὶ ἔλεγε ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνησυχοῦν ποὺ δὲν ἔγραφε «γιατὶ τὸ ἴδιο εἶχε κάνει καὶ τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου ποὺ ὑπηρετοῦσε σὲ κάποια ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολὴ στὴ Μασσαλία. Μὰ ἡ ἀνάκρισις ἐξακρίβωσε ὅτι πίσω ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς διαδόσεις κρυβότανε ὁ Μπασιάκος ὁ ὁποῖος τὶς διέσπειρε μὲ τέχνη γιὰ νὰ ρίξη στάχτη στὰ μάτια τοῦ κόσμου. Μὰ ἔκανε καὶ ἄλλα φάλτσα ξοδεύοντας ἀφειδῶς χρήματα. Στὸ Σχηματάρι ἀπεδείχθη ὅτι εἶχε πληρώσει ἕνα παληό του χρέος 11.000 δραχμῶν, ὅτι ἐκεῖ ἔχασε ἕνα χρηματόδεμα μὲ 30.000 καὶ τὸ ξαναβρῆκε, ὅτι ἔδωσε καμμιὰ σαρανταριὰ χιλιάδες στὸν πατέρα του λέγοντας ὅτι τὰ εἶχε κερδίσει καὶ αὐτὰ στὸ ἐμπόριο τοῦ ποδαριοῦ ποὺ ἦταν τότε τῆς μόδας. Ὅτι μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα εἶχε πάει γιὰ λίγες μέρες σὲ διάφορα μέρη καὶ κατέληξε στὴ Χαλκίδα ὅπου εἶχε μείνει στὴν «Παλίρροια» στὸ ἀριστοκρατικώτερο τότε ξενοδοχεῖο ποὺ ἦταν ἐκεῖ καὶ σκορποῦσε τὰ λεφτὰ μὲ τὴ «σέσουλα» κατὰ τὴν παροιμία. Μὰ ὅταν ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ Τηλεμάχου Μπασιάκου διὰ ληστείαν μετὰ φόνου τοῦ ἐμπόρου Παναγιώτου Μωραΐτη ὁ Τηλέμαχος Μπασιάκος εἶχε πιὰ ἐξαφανισθῆ. Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν τὴν ἐξιστόρησι ἑνὸς ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα καὶ σατανικώτερα ἐγκλήματα τῆς πεντηκονταετίας ποὺ ἔγιναν στὴν Ἀθήνα.

(Συνεχίζεται)

Η ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΝ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως, ἰατροδικαστοῦ καὶ δικηγόρου κ. LEMOYNE SNYDER, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ πτώματος ἀπαιτεῖται μεγάλη εὐφυία καὶ ἱκανότης, ἡ δὲ χρησιμοποίησις τοῦ μηχανήματος τῆς ἀληθείας συμβάλλει κατὰ πολὺ εἰς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἡ περιοχὴ εἰς τὴν ὁποίαν δυνατὸν νὰ εὑρίσκεται τὸ πτῶμα θὰ χαρτογραφηθῇ κατὰ τετράγωνα καὶ ὁ ὕποπτος θὰ ἐρωτᾶται μετὰ σχολαστικότητος διὰ πᾶν τετράγωνον. Ἐὰν ἐντοπισθῇ οὗτος εἰς μίαν ὡρισμένην περιοχήν, τότε ἡ περιοχὴ αὕτη ὑποδιαιρεῖται εἰς μικρότερα τετράγωνα, μέχρις ὅτου ὁ ὕποπτος χῶρος περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον. Τότε ὁ ἐξεταζόμενος θὰ ἐρωτηθῇ διὰ ὡρισμένα χαρακτηριστικὰ σημεῖα τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ χώρου, ὡς π.χ. διὰ ἕνα κῆπον, φράκτην, δάπεδον μιᾶς ἀποθήκης κ.ο.κ. Ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι ἡ τεχνικὴ αὐτὴ ἔχει σημαντικὰ ἀποτελέσματα εἰς πολλὰς περιπτώσεις.

Ὅταν ἐρευνῶμεν τὸ ὑπόγειον ἑνὸς κτιρίου διὰ τὴν ἀνεύρεσιν πτώματος, πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι συχνὰ ἓν πτῶμα θάπτεται κάτωθεν τοῦ δαπέδου, τὸ ὁποῖον κατόπιν καλύπτεται ἀπὸ ἕνα σωρὸν ἀνθράκων ἢ στάκτης. Ὅταν διαπιστώνωμεν πρόσφατον ἐπίστρωσιν τοῦ δαπέδου διὰ τσιμέντου, τοῦτο πρέπει πάντοτε νὰ μᾶς ἐμβάλῃ εἰς ὑποψίας. Εἰς τὴν ὕπαιθρον ἓν ἀπὸ τὰ καλύτερα μαρτυρικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς ὑπάρξεως ἑνὸς προσφάτου τάφου, εἶναι τὸ εἶδος τῶν καλλιεργουμένων φυτῶν ποὺ τὸν περιβάλλουν. Ἡ καλλιέργεια εἶναι πολὺ ἀραιὰ καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰ φυτὰ ὕψους μιᾶς ἕως δύο ἰντσῶν, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ τάφου δὲν ὑπάρχουν καθόλου φυτά.

Ἐκταφὴ πτώματος.

Ὅταν γίνεται ἡ ἐκταφὴ ἑνὸς πτώματος, οἱ ἀστυνομικοὶ πρέπει νὰ καταβάλουν μεγάλην προσοχὴν διὰ νὰ μὴ μετακινηθῇ τὸ πτῶμα. Ἡ ἐκσκαφὴ θὰ γίνῃ εἰς πολὺ μεγαλυτέραν περίμετρον ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν περίμετρον τοῦ τάφου. Ὅταν τὸ βάθος τῆς ἐκσκαφῆς φθάσῃ μέχρι τοῦ πτώματος, τότε θὰ συνεχισθῇ αὕτη μόνον πέριξ τοῦ πτώματος, μέχρις ὅτου τοῦτο εὑρεθῇ ἐπάνω εἰς ἓν χωμάτινον βάθρον. Ἐν συνεχείᾳ ἀφαιρεῖται τὸ χῶμα ποὺ εὑρίσκεται πλησίον τοῦ πτώματος διὰ τῆς βοηθείας μυστρίου ἢ κοχλιαρίου ἢ ἀκόμη προτιμότερον, μὲ γυμνὰς χεῖρας. Αἱ προφυλάξεις αὐταὶ εἶναι ἀπαραίτητοι, διότι συχνὰ εἶναι δύσκολον νὰ διαπιστωθῇ ἡ αἰτία τοῦ θανάτου, ἐὰν τὸ πτῶμα εὑρίσκεται ἐνταφιασμένον ἀπὸ ἀρκετοῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ἐὰν μία ἀξίνα βυθισθῇ ἐντὸς τοῦ πτώματος, τοῦτο καθιστᾶ τὴν διαπίστωσιν ἀκόμη δυσκολωτέραν, ἂν ὄχι ἀδύνατον. Ἀφοῦ ἀπομακρυνθοῦν προσεκτικῶς αἱ ἀκαθαρσίαι ἄνωθεν καὶ ἀπὸ τὰ πλάγια τοῦ πτώματος, θὰ φωτογραφηθῇ τοῦτο εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθη. Κατόπιν θὰ τοποθετηθοῦν σανίδες παραπλεύρως τοῦ πτώματος, ἐπὶ τῶν ὁποίων τοῦτο θὰ τοποθετηθῇ μετὰ προσοχῆς, χωρὶς νὰ μεταβληθῇ ἡ ἀρχική του θέσις καὶ θὰ μεταφερθῇ εἰς τὸν θάλαμον τοῦ νεκροτομείου. Ὁ χειρουργός, ὅστις θὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐξέτασιν, δύναται τότε νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν του, γνωρίζων ὅτι κατὰ τὴν ἐκταφὴν δὲν ἐπροξενήθησαν μεταθανάτια τραύματα.

Ἡ δήλωσις τοῦ ἀποθνήσκοντος.

Ὅταν ἓν ἄτομον δεχθῇ ἐπίθεσιν διὰ πυροβόλου ὅπλου, μαχαίρας κλπ. καὶ

κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπακολουθήση ὁ θάνατός του, ἡ κατάθεσις τούτου ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα καὶ ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ προσπαθήση ὅσον δύναται διὰ νὰ τὴν λάβη. Ἡ κατάθεσις τοῦ μελλοθανάτου εἶναι σπουδαία, διότι εἶναι μία ἀπὸ τὰς ὀλίγας ἐξ ἀκοῆς μαρτυρίας, αἵτινες προσκομίζονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διὰ νὰ καταδικάσουν τὸν δράστην. Δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ παρέχεται αὕτη γραπτῶς ἢ ἐν εἴδει σημειώσεως, ἀρκεῖ νὰ καλύπτη τὰς βασικὰς προϋποθέσεις, εἶναι δὲ πάντοτε ἡ πλέον συντριπτικὴ μαρτυρία, ἥτις εἶναι δυνατὸν νὰ προσκομισθῆ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ κατάθεσις τοῦ μελλοθανάτου εἶναι ἁπλῆ, ἐνῶ τὸ τυπικὸν μέρος αὐτῆς διαφέρει εἰς τὰ διάφορα κράτη. Οἱ περὶ τὴν κατάθεσιν μελλοθανάτου ἀσχολούμενοι δέον βασικῶς νὰ γνωρίζουν τὰ κατωτέρω :

1. Ἡ κατάθεσις τοῦ μελλοθανάτου πρέπει νὰ λαμβάνεται ὅταν τὸ ἄτομον τοῦτο πιστεύη ὅτι θὰ ἀποθάνη καὶ ἔχει ἀπολέσει πᾶσαν ἐλπίδα διὰ νὰ ἐπιζήση. Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον πάντοτε νὰ τοῦ εἴπη ὁ ἰατρὸς ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπιζήση, ἀλλὰ τοῦτο διαφαίνεται ἀπὸ τὰς πράξεις του, τὴν ὁμιλίαν του καὶ τὴν ἐν γένει κατάστασίν του.

2. Ἡ ἐπιθανάτιος κατάθεσις πρέπει νὰ ἀναφέρεται μόνον εἰς τὸν τρόπον καὶ τὰς περιστάσεις, αἵτινες ἐπέφεραν τὴν παροῦσαν κατάστασιν καὶ τὸν ἐπερχόμενον θάνατον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δράστου.

3. Πρέπει νὰ ἀποθάνη τὸ θῦμα.

4. Ἡ κατάθεσις δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ μόνον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ κατὰ τῶν δραστῶν, οἵτινες ἐγένοντο πρόξενοι τοῦ θανάτου τοῦ καταθέσαντος.

Ἐὰν εἶναι δυνατόν, θὰ εἶναι καλύτερον νὰ ληφθῆ ἔγγραφος κατάθεσις, ἡ ὁποία νὰ ὑπογραφῆ ἀπὸ τὸν καταθέτοντα, βασικῶς ὅμως τοῦτο δὲν εἶναι ἀπαραίτητον. Ὅρκος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῆ, οὔτε εἶναι ἀπαραίτητον νὰ παρίστανται ἄλλοι μάρτυρες, ἂν καὶ εἶναι προτιμότερον τοῦτο. Εἰς μερικὰς περιπτώσεις ἀνθρωποκτονιῶν εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἐκδοθῆ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἄνευ τῆς ἐπιθανατίου καταθέσεως τοῦ θύματος. Ἰδιαιτέρως τοῦτο ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ θανάτων ὀφειλομένων εἰς ἐκτρώσεις.

Σύλληψις τοῦ ὑπόπτου.

Ὅταν ἓν ἄτομον συλλαμβάνεται μὲ τὴν κατηγορίαν διαπράξεως ἀνθρωποκτονίας, σχεδὸν πάντοτε τοῦτο ἐπιζητεῖ νὰ κάμη χρῆσιν τοῦ δικαιώματός του, ἤτοι νὰ ὁρίση ἀμέσως συνήγορόν του. Συνήθως ὁ συνήγορός του θὰ τὸν συμβουλεύση νὰ μὴ συζητήση τὴν ὑπόθεσιν μὲ οὐδένα καὶ νὰ ἀρνηθῆ νὰ ὑποβληθῆ εἰς ἐξέτασιν διὰ τοῦ μηχανήματος τῆς ἀληθείας ἢ ἄλλας ἐπιστημονικὰς καταμετρήσεις, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ αὐξήσουν τὰ στοιχεῖα ἐνοχοποιήσεώς του. Κατὰ συνέπειαν, μία πολύτιμος πηγὴ πληροφοριῶν διὰ τοὺς ἀστυνομικούς, ἐκμηδενίζεται εὐθὺς ὡς ὁ ὕποπτος τεθῆ ὑπὸ κράτησιν. Ἡ προφυλάκισις ἔχει ἀποδειχθῆ καταστρεπτικὴ εἰς πολλὰς σπουδαίας περιπτώσεις. Τὸ πότε δέον νὰ ἐνεργηθῆ ἡ σύλληψις, ὅσον ἀφορᾶ τὸν κατάλληλον χρόνον, εἶναι θέμα τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπεδεξιότητα, τὴν μακρὰν πεῖραν καὶ τὰς συγχρόνους ἀστυνομικὰς μεθόδους. Γενικῶς εἶναι πολὺ καλύτερον νὰ ἐρευνηθῆ ἡ ὑπόθεσις λογικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς. Ἐὰν κρίνεται ἀπαραίτητον νὰ γίνη καὶ προσωπικὴ ἐξέτασις τοῦ ὑπόπτου ἀτόμου, τοῦτο πρέπει νὰ γίνεται μὲ ἀνάλογον τρόπον καὶ μὲ κατάλληλον μεταχείρισιν, ὥστε νὰ πείθεται πάντοτε νὰ δεχθῆ τὴν ἐξέτασιν διὰ τοῦ μηχανήματος τῆς ἀληθείας, πρὶν ἢ πραγματοποιηθῆ ἡ σύλληψίς του καὶ πρὶν ἀκόμη χρησιμοποιήση συνήγορον. Ὁ κίνδυνος νὰ μᾶς διαφύγη ὁ δράστης

καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ μακρυνὸν τόπον, δὲν εἶναι καὶ τόσον σπουδαῖος, ὅσον πιστεύεται γενικῶς. Βραδέως ἢ συντόμως ὁ δράστης θὰ ἀνακαλυφθῇ, ἡ δὲ φυγή του θὰ εἶναι ἓν πρόσθετον στοιχεῖον διὰ τὴν ἐνοχήν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΔΙΑΠΡΑΧΘΕΙΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἐὰν μία ἔρευνα ἐπὶ ἀνθρωποκτονίας καταλήξῃ εἰς ἀποτυχίαν, τοῦτο ἀσφαλῶς θὰ ὀφείλεται εἰς τὴν πλημμελῆ ἐξέτασιν τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος. Ἀπὸ τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐπιληφθέντος ἀστυνομικοῦ κατὰ τὰ πρῶτα 15 λεπτὰ τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐφονεύθη ἓν ἄτομον, θὰ ἐξαρτηθῇ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία τοῦ συνόλου τῆς ἐρεύνης.

Ὅταν εἷς ἀστυνομικὸς πληροφορηθῇ τὸ πρῶτον περὶ τῆς ἀνευρέσεως ἑνὸς πτώματος, πιθανὸν νὰ μὴ δύναται νὰ προβλέψῃ τὴν ἐξέλιξιν εἰς τὸ μέλλον τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Δυνατὸν νὰ πρόκειται περὶ θανάτου ὀφειλομένου εἰς φυσικὰ αἴτια ἢ καὶ εἰς αὐτοκτονίαν. Ἐν τούτοις, δυνατὸν νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι πρόκειται περὶ στυγεροῦ ἐγκλήματος ἢ πιθανὸν νὰ πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ἐχούσης τὴν συνέχειάν της εἰς γεγονότα διαδραματισθέντα πρὸ πέντε ἢ ἓξ ἐτῶν. Συνεπῶς διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰ σφάλματα, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ὁ ἐπιλαμβανόμενος ἐπιμένῃ εἰς τὴν τήρησιν ὡρισμένων κανόνων. Δυνατὸν νὰ προβῇ εἰς ἀρκετὰς ἐνεργείας, τὰς ὁποίας τὰ μετέπειτα γεγονότα νὰ ἀποδείξουν ὡς περιττάς. Αἱ μεθοδικαὶ καὶ ἀποτελεσματικαὶ ὅμως αὗται ἐνέργειαι θὰ ἀποκλείσουν πᾶσαν ἀποτυχίαν τῆς ἐν γένει ἐρεύνης.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας τὰ πλεῖστα ὅσα εἴδη βιαίων θανάτων, εἶναι ἀδύνατον νὰ καθορίσωμεν ἕνα τύπον ἐρεύνης, ὁ ὁποῖος νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, πλὴν ὅμως ὡρισμέναι βασικαὶ ἀρχαὶ τὰς ὁποίας θὰ περιγράψωμεν, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν. Σκοπὸς τοῦ κεφαλαίου τούτου εἶναι ἀκριβῶς νὰ ἀναπτύξῃ καὶ νὰ ἐξηγήσῃ τὰς ἀρχὰς αὐτὰς κατὰ μίαν λογικὴν τάξιν.

Ἀπαραίτητα ἐφόδια.

Τὰ μόνα ἐφόδια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τὸν ἀστυνομικὸν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πρώτης ἐρεύνης του εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος εἶναι: 1) Πρόχειρον σημειωματάριον (μπλὸκ, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα νὰ ἀφαιροῦνται) καὶ 2) μεταλλικὴ ταινία (μέτρον).

Τὰ εἴδη αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε πρόχειρα εἰς τὸν ἀστυνομικὸν καὶ εἶναι καλὸν νὰ συγκαταλέγωνται μεταξὺ τῶν κυριωτέρων δημοσίων εἰδῶν καὶ ἐφοδίων παντὸς ἀστυνομικοῦ αὐτοκινήτου.

Ἴσως πολλοὶ νὰ ἀποροῦν διατὶ τονίζεται ὅτι τὸ σημειωματάριον τοῦ ἀστυνομικοῦ πρέπει νὰ εἶναι μπλόκ. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι, πάντοτε ὑπάρχει ἡ πιθανότης, μετὰ ἀπὸ μῆνας ἢ ἔτη, νὰ κληθῇ ὁ ἀστυνομικὸς ὡς μάρτυς εἰς τὸ δικαστήριον καὶ νὰ χρειάζεται τὰ φύλλα τῶν σημειώσεών του διὰ νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν μνήμην του, ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐρεύνης. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ὑποβαλλομένων ἐρωτήσεων ὑπὸ τοῦ συνηγόρου εἰς τὸν μάρτυρα, συνήθως διαμείβεται ὁ ἑξῆς διάλογος:

Συνήγορος: Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ κρατᾶτε στὰ χέρια σας;

Μάρτυς: Εἶναι οἱ σημειώσεις μου. Τὶς ἔχω μαζί μου διὰ νὰ ὑποβοηθήσω τὴ μνήμη μου.

Συνήγορος: Πότε τὶς γράψατε; Χθὲς τὴ νύκτα;

Μάρτυς: Ὄχι. Τὶς ἔγραψα τότε ποὺ ἐπελήφθην.

Συνήγορος: Νὰ τὶς ἰδοῦμε.

Τοιουτοτρόπως ὁ συνήγορος λαμβάνει τὸ σημειωματάριον καὶ ἱστάμενος πρὸ

τῶν ἐνόρκων ἀρχίζει νὰ τὸ ἐρευνᾶ σελίδα πρὸς σελίδα. Ἐὰν δυνηθῆ νὰ ἀνεύρη τι ἐντὸς τοῦ σημειωματαρίου, τὸ ὁποῖον θὰ φέρη εἰς δύσκολον θέσιν τὸν μάρτυρα, δὲν θὰ διστάση νὰ τὸ θέση ὑπ' ὄψιν τῶν ἐνόρκων. Συνεπῶς εἶναι σπουδαῖον ὅπως πᾶσα ἐγγραφή, ἥτις ἀναφέρεται εἰς ἄλλας ὑποθέσεις, μὴ ἐχούσας σχέσιν μὲ τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν ὑπόθεσιν, ἀφαιρῆται ἀπὸ τὸ σημειωματάριον. Εἰς μίαν δίκην κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνας ἀστυνομικὸς ἐξητάζετο ὡς μάρτυς εἰς τὴν ὑπόθεσιν, τοῦ ἐζητήθη τὸ σημειωματάριον, κατὰ τὸν ἀνωτέρω περιγραφέντα τρόπον, ἀπὸ τὸν συνήγορον καὶ ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῶν ἐνόρκων. Κατὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ σημειωματαρίου εὑρέθησαν ἐντὸς αὐτοῦ δύο φωτογραφίαι μὲ γυμνά. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο ἠχρήστευσε τὴν ἀξιοπιστίαν τῶν σημειώσεων τοῦ μάρτυρος. Ὁ χρυσοῦς κανών, ὅστις πρέπει νὰ τηρῆται εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶναι: οὐδέποτε ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ προσέρχεται εἰς τὸ δικαστήριον φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιθυμῆ νὰ ἐκθέση δημοσία καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι πιθανὸν νὰ τοῦ ζητηθοῦν νὰ τὰ παρουσιάση εἰς τοὺς ἐνόρκους.

Προκαταρκτικαὶ ἐνέργειαι.

Εὐθὺς ὡς ὁ ἀστυνομικὸς εἰδοποιηθῆ περὶ τῆς ἀνευρέσεως πτώματος συνεπείᾳ βιαίου θανάτου, συνήθως ἡ πρώτη του ἐνέργεια εἶναι νὰ ἐπιβῆ εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του καὶ νὰ σπεύση τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Πράττων τοῦτο ἔχει ἤδη διαπράξει τὸ πρῶτον του βασικὸν λάθος, διότι πρὸ τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος προηγοῦνται ὡρισμέναι ἄλλαι ἐνέργειαί του.

Δεχόμενος τὴν ἀνωτέρω πληροφορίαν, ἡ πρώτη ἐνέργεια τοῦ ἀστυνομικοῦ εἶναι νὰ σημειώση εἰς ἕνα καθαρὸν φύλλον τοῦ μπλὸκ του τὰ κατωτέρω στοιχεῖα:

1) Τὴν ἡμερομηνίαν.

2) Τὴν ἀκριβῆ ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὴν πληροφορίαν.

3) Τὸ μέσον μεταβιβάσεως εἰς αὐτὸν τῆς πληροφορίας (ἀσύρματος, τηλέφωνον κλπ.)

4) Τὴν ὑπηρεσίαν ἥτις διεβίβασε τὴν πληροφορίαν.

Δι' ὅλα αὐτὰ ἀπαιτοῦνται μόνον ὀλίγα δευτερόλεπτα, ἀλλά, ὅπως θὰ ἐξηγήσωμεν ἀργότερον, τοῦτο εἶναι πολὺ σπουδαῖον. Ἀφοῦ καταχωρήση τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἰς τὸ μπλόκ του, ὁ ἀστυνομικὸς δύναται τώρα, παραλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ τὸ μπλὸκ καὶ τὴν μεταλλικὴν ταινίαν, νὰ σπεύση εἰς τὸν τόπον τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος.

Ὅταν θὰ φθάση εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ πρὶν ἀκόμη ἐγκαταλείψη τὸ αὐτοκίνητόν του, πρέπει πρῶτον νὰ σημειώση εἰς τὸ σημειωματάριόν του:

1) Τὴν ἀκριβῆ ὥραν τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

2) Τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος.

3) Βραχεῖαν σημείωσιν περὶ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν.

Μερικοὶ ἴσως νὰ ἀποροῦν διατί δίδεται τόση ἔμφασις ἐπὶ τόσον ἁπλῶν πραγμάτων, ὡς τὰ ἀνωτέρω. Ὑπάρχουν ὅμως δύο κύριοι λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους τὰ τονίζομεν. Ὁ πρῶτος λόγος εἶναι ὅτι εἰς περίπτωσιν ἀνθρωποκτονίας, μετὰ προηγηθεῖσαν ἐπίνεσ ν, ἡ ὑπεράσπισις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου θὰ στηριχθῆ κυρίως εἰς τὸ ἄλλοθι τοῦ κατηγορουμένου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν καιρικῶν τούτων συνθηκῶν. Δὲν εἶναι ἀσύνηθες, μετὰ τὴν πάροδον ἀρκετῶν μηνῶν, ὁ ἐπιληφθεὶς νὰ μὴν ἐνθυμῆται τὸν ἀκριβῆ χρόνον ἀφίξεώς του εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ οὕτω δυνατὸν νὰ διαψευσθῆ διὰ τῆς προβολῆς ἑνὸς ἄλλοθι.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τὰ ἀδικήματα κατὰ τῆς τιμῆς, ἡ ἐξύβρισις καὶ ἡ δυσφήμησις, κατέχουν σημαντικὴν θέσιν μὲ 8.222 καταδίκους, ἤτοι 5.337 ἄνδρας καὶ 2.885 γυναῖκας. Κατὰ βάσιν οἱ εἰδικοὶ δέχονται ὅτι ὁ Ἕλλην, λόγω τῆς φύσεώς του καὶ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν, εἶναι ὀξύθυμος καὶ εὐερέθιστος καὶ οὕτω καὶ ἡ παραμικρὰ διάστασις ἀπόψεων καὶ γνωμῶν, πολλάκις καταλήγει εἰς ἐξύβρισιν. Ἡ ἄποψις δὲν ἀπέχει τῆς πραγματικότητος καὶ διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς πρέπει νὰ ἐρευνηθοῦν καὶ τὰ ἐπὶ μέρους αἴτια. Πολλοὶ παραδέχονται, καὶ δικαίως, ὅτι τὰ ἐξυβρίζοντα, συκοφαντοῦντα ἢ δυσφημοῦντα ἄτομα τὰς περισσοτέρας φορὰς δὲν ἔχουν σαφῆ ἀντίληψιν τοῦ ἀδικήματος εἰς τὸ ὁποῖον ὑποπίπτουν. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὑποβαλλομένων μηνύσεων δι' ἐξύβρισιν ἢ συκοφαντίαν, τὸ πλεῖστον τῶν ὁποίων δὲν φθάνει μέχρι τοῦ ἀκροατηρίου ἢ ἂν φθάσῃ ἐπέρχεται συμβιβασμὸς καὶ δι' αἰτήσεως συγγνώμης ρυθμίζονται αἱ διαφοραί. Σχετικῶς μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν γυναικῶν παρατηρεῖται ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον πρόκειται περὶ ἐξυβρίσεων καὶ συκοφαντιῶν κατὰ ὁμοφύλων, τὰ αἴτια τῶν ὁποίων εἶναι ἢ ἀσήμαντα ἢ προέρχονται ἐκ ζήλειας. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ πρέπει νὰ τύχῃ προσοχῆς ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀνηλίκων, ποὺ ἀνέρχονται εἰς 61, ἤτοι 57 ἀγόρια καὶ 4 κορίτσια. Δὲν εἶναι σύνηθες φαινόμενον παιδιὰ κάτω τῶν 17 ἐτῶν νὰ συκοφαντοῦν, δυσφημοῦν καὶ ὑβρίζουν, γεγονὸς μαρτυροῦν τὴν ἔλλειψιν ἀνατροφῆς. Τὸ σχολεῖον καὶ ἡ οἰκογένεια ἔχουν βασικὴν εὐθύνην καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται διὰ παιδιὰ κάτω καὶ τῶν 12 ἐτῶν.

Τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας παρουσιάζουν μιὰ σχετικὴν αὔξησιν. Ἡ κλοπὴ καὶ ἡ ὑπεξαίρεσις κατέχουν τὴν πρώτη βαθμίδα. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι παρουσιάζεται αὔξησις τῶν κλοπῶν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως μεταφορικῶν μέσων, κυρίως μοτοσυκλεττῶν καὶ αὐτοκινήτων. Καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀνηλίκων δὲν εἶναι ἀσήμαντος. Ἐνῶ οἱ ἐνήλικοι κατάδικοι ἀνέρχονται εἰς 9.468, ἤτοι 8.113 ἄνδρας καὶ 1.355 γυναῖκας, οἱ ἀνήλικοι μέχρι 12 ἐτῶν ἀνέρχονται εἰς 207, ἤτοι 196 ἀγόρια καὶ 11 κορίτσια καὶ ἀπὸ 13—17 ἐτῶν ε ς 871, ἤτοι 836 ἀγόρια καὶ 35 κορίτσια. Ἀκόμη χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι 113 ἀνήλικοι κατεδικάσθησαν διὰ κλοπὴν ἀντικειμένων εὐτελοῦς ἀξίας, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐφελκύ η τὴν προσοχὴν τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα καὶ τὴν ἀναμόρφωσιν τῶν παιδιῶν - ἐγκληματιῶν. Διότι ἄνευ τῆς καταλλήλου διαπαιδαγωγήσεως καὶ νουθετήσεως εἶναι ἐνδεχόμενον οἱ μικροὶ αὐτοὶ κλέπται τῶν ἀσημάντων εἰδῶν νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς κακοποιοὺς ὁλκῆς, διὰ τῶν ὁποίων τροφοδοτεῖται ὁ ὑπόκοσμος.

Παράλληλα μὲ τὰ ἀδικήματα τῆς κλοπῆς πρέπει νὰ ἐρευνηθοῦν καὶ τὰ ἀδικήματα τοῦ ἐκβιασμοῦ καὶ τῆς ἀπάτης. Κατὰ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα 1824 εἶναι οἱ κατάδικοι τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν, ἤτοι 1.688 ἄνδρες καὶ 136 γυναῖκες. Εἰς τὴν τομέα αὐτὸν ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀνηλίκων εἶναι φυσικὰ μικρά, μόνον 8 ἀγόρια, καὶ τοῦτο διότι διὰ τὸν ἀνήλικον δὲν εἶναι εὔκολος οὔτε ὁ ἐκβιασμός, οὔτε καὶ ἡ ὀργάνωσις ἀπάτης, ποὺ προϋποθέτουν ἄτομα πείρας.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα πρέπει νὰ ἐγκύψουν μετὰ προσοχῆς εἶναι ἡ ἐπαιτεία καὶ ἡ ἀλητεία. Κατὰ τὸ κρινόμενον ἔτος κατεδικάσθησαν 437 ἄτομα διὰ ἐπαιτείαν καὶ ἀλητείαν, ἤτοι 340 ἄνδρες καὶ 97 γυναῖκες. Οἱ ἀνήλικοι ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ 7 κορίτσια καὶ 20 ἀγόρια. Τὸ παιδὶ καὶ κυρίως τὸ κορίτσι καὶ μάλιστα κάτω τῶν 13 ἐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ρέπει οὔτε

πρὸς τὴν ἐπαιτείαν, οὔτε πρὸς τὴν ἀλητείαν. Τὰ κίνητρα πρέπει νὰ εἶναι σοβαρὰ καὶ ἡ προτροπὴ ὁπωσδήποτε διαδραματίζει σημαντικὸν ρόλον. Νομίζω ὅτι ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, ἂν τύχῃ τῆς δεούσης σωφρονιστικῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ κοινωνικῆς ἀποκαταστάσεως θὰ ἐξελιχθῇ εἰς ὑγιὲς κοινωνικὸν κύτταρον. Τυχὸν παραμέλησις ἢ ἀδιαφορία ἢ πλημμελὴς τοιαύτη θὰ ἐνσταλάξῃ πικρίαν καὶ μῖσος καὶ θὰ μεταμορφώσῃ τὰ νεαρὰ αὐτὰ ἄτομα εἰς ἐγκληματίας ὁλκῆς, ὡς π.χ. ἀπατεῶνας, διαρρήκτας, γυναῖκας ἐλευθερίων ἠθῶν καὶ γενικὰ θὰ τροφοδοτήσῃ τὸν ὑπόκοσμον.

Χαρακτηριστικὸν στοιχεῖον τῆς ἐρεύνης εἶναι ὅτι τὰ περισσότερα ἀδικήματα διεπράχθησαν εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ κυρίως εἰς τὰς περιοχὰς τῆς τέως διοικήσεως πρωτευούσης καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁ παράγων τοῦ πληθυσμοῦ διαδραματίζει σημαντικὸν ρόλον, ἀλλὰ καὶ δίδει τὴν ψευδαίσθησιν εἰς τὸν ἐγκληματίαν ὅτι, ἄγνωστος ἐν μέσῳ ἀγνώστων, θὰ κατορθώσῃ νὰ διαφύγῃ τὴν σύλληψιν καὶ τὴν τιμωρίαν. Παραγνωρίζει φυσικὰ ὅτι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τῶν μεγάλων πόλεων εἶναι ὠργανωμέναι καλύτερον τῆς ὑπαίθρου, διαθέτουν ἐμπειρότερον προσωπικόν, τελειότερα μέσα ἐξιχνιάσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ δυνατότητας συλλήψεως τοῦ ἐγκληματίου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἄλλωστε, διαπιστοῦται εὐχερῶς, διότι, παρὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὰ τελειοποιημένα μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ ἐγκληματίαι, τὰ ἐγκλήματα ἐξιχνιάζονται τὸ συντομώτερον καὶ οἱ ἐγκληματίαι συλλαμβάνονται καὶ μὲ ἀδιάσειστα στοιχεῖα ὁδηγοῦνται ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἓν στοιχεῖον ἀκόμη ποὺ πρέπει νὰ τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς εἶναι ἡ ἡλικία τοῦ ἐγκληματίου. Ἀναμφισβητήτως ἡ ἡλικία διαδραματίζει ρόλον σημαντικόν, τόσον διὰ τὴν διάπραξιν ἐγκλήματος, ὅσον καὶ διὰ τὸν σωφρονισμὸν τοῦ ἐγκληματίου. Διότι θὰ ἦτο ματαιοπονία νὰ νομίζῃ τις ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ νουθετήσῃ ἕνα ἡλικιωμένον ἐγκληματίαν καὶ μάλιστα ὑπότροπον, ὁ ὁποῖος μὲ πλήρη συνείδησιν καὶ συναίσθησιν διέπραξε τὸ ἔγκλημα, ἐν συγκρίσει μὲ ἕνα νεαρᾶς ἡλικίας. Κατὰ τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα ἡ εἰκὼν ποὺ παρουσιάζεται ἔχει ὡς κατωτέρω:

Ἡλικία	Σύνολον	Ἄνδρες	Γυναῖκες
13—17 ἐτῶν	451	405	46
18 ἐτῶν	846	778	86
19 ἐτῶν	1.036	936	100
20 ἐτῶν	1.443	1.298	145
21 ἐτῶν	1.296	1.174	122
22 ἐτῶν	1.360	1.180	180
23 ἐτῶν	1.420	1.248	172
24 ἐτῶν	1.629	1.425	204
25—29 ἐτῶν	10.655	9.565	1.090
30—34 ἐτῶν	11.686	10.477	1.209
35—39 ἐτῶν	8.428	7.424	1.004
40—44 ἐτῶν	7.117	6.262	855
45—49 ἐτῶν	6.716	5.929	787
50—54 ἐτῶν	5.742	5.123	619
55—59 ἐτῶν	3.689	3.286	403
60 ἐτῶν καὶ ἄνω	5.024	4.357	667
Ἀγνώστου ἡλικίας	12.221	9.936	2.285
Σύνολον	**82.649**	**72.573**	**10.076**

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν στοιχείων αὐτῶν προκύπτει ὅτι ἡ νεαρὰ ἡλικία, ἡ ἄνευ πείρας μέχρι τῶν 24 ἐτῶν παρουσιάζει ηὐξημένον ἀριθμὸν ἐγκληματιῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ κατὰ κατηγορίαν ἐγκλήματος καὶ νὰ ἐπισημανθοῦν τὰ αἴτια ποὺ ὁδηγοῦν τοὺς νέους εἰς τὸ ἔγκλημα καὶ βάσει αὐτῶν νὰ ληφθοῦν κατασταλτικὰ μέτρα. Διότι σκοπὸς τῆς πολιτείας πρέπει νὰ εἶναι ἡ καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἐκ δευτέρου ὁ σωφρονισμὸς τοῦ ἐγκληματίου καὶ κυρίως τοῦ κατὰ τὸ πρῶτον ἐγκληματοῦντος, ὥστε νὰ μὴ καταστῇ ὑπότροπος. Ἡ σωφρονιστικὴ ὑπηρεσία εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἔχει τεράστιον ρόλον νὰ διαδραματίσῃ. Τὸ ἴδιον καὶ ἡ δικαστικὴ ἀρχή. Ἡ ποινὴ ποὺ θὰ ἐπιβληθῇ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογη μὲ τὸ ἔγκλημα καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ἀλλὰ ἀνάλογη καὶ μὲ τὸν ἐγκληματίαν. Συνάρτησις τῶν δύο αὐτῶν παραγόντων θὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἀγαθὰ σωφρονιστικὰ ἀποτελέσματα.

Ἀναμφισβητήτως ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις καὶ ἡ μόρφωσις τοῦ ἀτόμου διαδραματίζει σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ καὶ φυσικὰ καὶ εἰς τὴν διάπραξιν ἐγκλήματος. Ἔχει ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ ἀμόρφωτοι, ἢ οἱ στοιχειώδους μορφώσεως εἶναι ἐπιρρεπέστεροι πρὸς τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τοὺς μορφωμένους. Κατὰ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα ἡ κατάστασις ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἐγκληματίαι	Ἄνδρες	Γυναῖκες
Ἄγαμοι	19.319	1.417
Ἔγγαμοι μετὰ τέκνων	23.696	3.437
Ἔγγαμοι ἄνευ τέκνων	11.951	1.777
Χῆροι μετὰ τέκνων	236	384
Χῆροι ἄνευ τέκνων	211	218
Ἀγνώστου καταστάσεως	17.160	2.843
Ἀγράμματοι	1.315	1.211
Δημοτικοῦ σχολείου	49.902	5.209
Γυμνασίου	4.416	262
Ἐπιστήμονες	661	36
Ἀγνώστου μορφώσεως	16.279	3.358

Χαρακτηριστικὸν στοιχεῖον τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι αἱ χῆραι, μετὰ ἢ ἄνευ τέκνων, ὑπερτεροῦν τῶν ἀνδρῶν, μολονότι ὡς σύνολον εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐγκληματιῶν οἱ χῆροι καὶ αἱ χῆραι καταλαμβάνουν τὴν τελευταίαν βαθμίδα, μὲ σχετικῶς ἀσήμαντον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐγκληματιῶν. Εἰδικώτερον οἱ ἐπιστήμονες κατεδικάσθησαν: 14 διὰ περιύβρισιν ἀρχῆς, 5 δι' ἀντιποίησιν ἀρχῆς, 4 διὰ κακόβουλον βλασφημίαν, 2 διὰ πλαστογραφίαν, 4 διὰ ψευδορκίαν, 7 δι' ἀνθρωποκτονίαν, 1 διὰ παιδοκτονίαν, 1 δι' ἄμβλωσιν, 128 διὰ σωματικὰς βλάβας, 3 δι' ἀσέμνους πράξεις, 8 δι' ἐγκατάλειψιν ἐγκυμονούσης, 62 δι' ἐξύβρισιν-δυσφήμησιν, 33 διὰ κλοπὴν-ὑπεξαίρεσιν, 13 δι' ἀπάτην καὶ 2 διὰ ναρκωτικά. Φυσικὰ ἡ ὑπὸ ἐπιστημόνων διάπραξις ἀξιοποίνων πράξεων καὶ μάλιστα ἀντικοινωνικῶν, εἶναι ἰδιάζον στοιχεῖον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ.

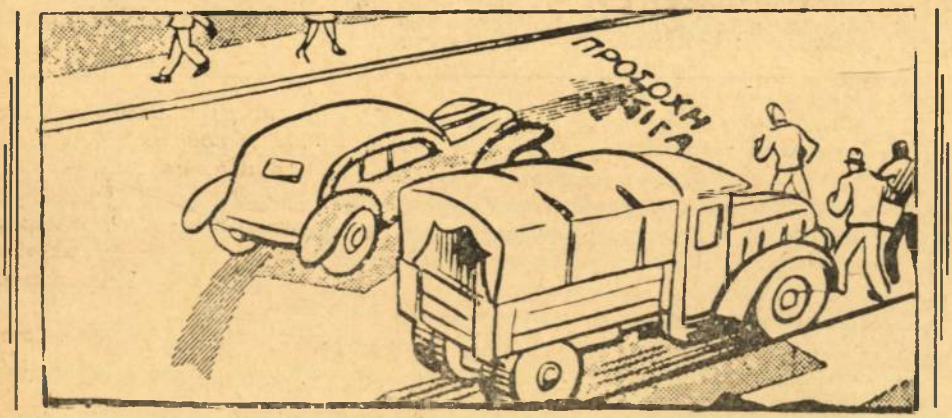
Ἰδιαιτέρα μέριμνα πρέπει νὰ ληφθῇ διὰ τοὺς ὑποτρόπους ἐγκληματίας. Ἐπὶ συνόλου 82.649 ἐγκληματιῶν ὑπάρχουν 28.988 ὑπότροποι, 27.558 ἄνδρες καὶ 1.430 γυναῖκες, ἐκ τῶν ὁποίων 7.588 μὲ καταδίκας ἄνω τῶν 5. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι ὑπάρχουν 613 ἐγκληματίαι βαρυνόμενοι διὰ ἀνθρωποκτονίαν ἢ συμμε-

τοχήν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ ὅτι τόσον ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινή, ὅσον καὶ ἡ παραμονὴ εἰς τὴν φυλακὴν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐξαλείψουν τὰ κακοῦργα ἔνστικτα, διότι ἐὰν διὰ τὸ πρῶτον ἔγκλημα εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν ἐλαφρυντικά, διὰ τὸ δεύτερον ἢ τὸ πέμπτον οὐδεμία δικαιολογία δύναται νὰ εὐσταθήσῃ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόπων ἀνέρχεται εἰς 616 ἄνδρας καὶ 64 γυναῖκας. Ἐπίσης ηὐξημένος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόπων διὰ διγαμίαν, μοιχείαν καὶ σχετικὰ μὲ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν ἀδικήματα, μὲ 978 ἄνδρας καὶ 156 γυναῖκας. Φυσικὰ οἱ ἀνήλικοι—ὑπότροποι ἐγκληματίαι ἀντιπροσωπεύονται διὰ 5.187 ἀγοριῶν καὶ 479 κοριτσιῶν, ἀριθμὸς ὁ ὁποῖος εἰς τὸ σύνολόν του δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος.

Γεγονὸς ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δετίαν ἡ ἐγκληματικότης παρουσιάζει ἔξαρσιν ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ εἰς διεθνῆ κλίμακα. Τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως, συγκρινόμενον μὲ τὸ ποσοστὸν τῶν προηγμένων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ὡς καὶ τὰ διατιθέμενα οἰκονομικὰ μέσα, εἶναι ἀσήμαντον. Εἰς τοῦτο συντελοῦν τὰ αὐστηρὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ λαοῦ, ἡ οἰκογενειακὴ ἀνατροφή, ἡ αὐστηρὰ παρακολούθησις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν πράξεων καὶ τῆς ζωῆς τῶν νέων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄοκνος φροντὶς τῶν ἀστυνομικῶν μας ὀργάνων. Εἶναι ἀναμφισβήτητον γεγονὸς ὅτι ὁ ρόλος τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἰς τὴν περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος δὲν εἶναι μόνον κατασταλτικός, δηλαδὴ ἡ ἐξιχνίασις τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἡ σύλληψις τοῦ ἐγκληματίου, ἀλλὰ καὶ προληπτικός. Τὰ ἀστυνομικά μας ὄργανα διὰ τῶν συνεχῶν, ἡμέραν καὶ νύκτα, περιπολιῶν, τῆς στάσεώς των, ἀλλὰ καὶ τῶν νουθεσιῶν καὶ συμβουλῶν, πολλάκις ὁδηγοῦν εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον ἄτομα προδιατεθειμένα, ἄγνωστον διὰ ποίους λόγους, νὰ διαπράξουν ἀξιόποινον τινὰ πρᾶξιν. Οὕτω βοηθοῦν τὸ κοινωνικὸν ἔργον καὶ συντελοῦν εἰς τὴν περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος εἰς τὸν τόπον μας.

Δ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Μὴ ξεχνᾶτε ποτέ, ὅτι τὸ προσπέρασμα ἔχει καὶ τοὺς κινδύνους του καὶ πρέπει νὰ γίνεται μὲ μεγάλη προσοχή. Ὅταν μάλιστα προσπερνᾶτε ἄλλο σταματημένο αὐτοκίνητο ποὺ σᾶς ἐμποδίζει νὰ βλέπετε πρὸς τὰ δεξιά σας, πρέπει νὰ ἐλαττώνετε τελείως τὴν ταχύτητα, ὥστε νὰ σταματᾶτε ἀμέσως ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχὲντ «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Ντάρκιν κατεζητεῖτο ἀπὸ τὸ F.B.I. ὡς κλέπτης αὐτοκινήτων καὶ εἶχε ἀνατεθῆ στὸν Σανάχαν νὰ τὸν ἀνακαλύψη. Ὅταν τελικὰ ὁ Σανάχαν βρῆκε τὸν ἄνθρωπό του καὶ τὸν σταμάτησε γιὰ νὰ τὸν συλλάβη, ὁ Ντάρκιν ἅρπαξε ἕνα αὐτόματο ὅπλο ἀπὸ τὸ κάθισμα τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ πυροβόλησε τὸν Σανάχαν κατάστηθα.

Ἔτσι ἄρχισε ἡ καταδίωξις τοῦ Ντάρκιν.

Στὸ Σικάγο ὁ Ντάρκιν σκότωσε ἕνα ἀστυνομικὸ καὶ τραυμάτισε ἕνα δεύτερο. Τὸ F.B.I. ἀνακάλυψε τὰ ἴχνη του στὴν Καλιφόρνια ὅταν ἐκλάπη μιὰ «καντιλλὰκ» ἀπὸ μιὰ ἔκθεσι τοῦ Σὰν Ντιέγκο. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο διαπράχθηκε ἡ κλοπὴ ἔφερε ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς μεθόδου ποὺ ἐφήρμοζε ὁ Ντάρκιν, καὶ ὁ ἔμπορος ἀναγνώρισε τὸν Ντάρκιν ἀπὸ τὴν φωτογραφία ποὺ τοῦ ἐπεδείχθη. Τὸ F.B.I. ἀκολούθησε τὰ ἴχνη του, μέσω Καλιφορνίας, Ἀριζόνας καὶ Νέου Μεξικοῦ, μέχρι τὸ Τέξας. Τὸν εἶδαν κάπου, τὸν ἔχασαν καὶ μετὰ τὸν ξαναβρῆκαν πάλι. Ἡ συνεργασία μεταξὺ ἀστυνομικῶν τῶν διαφόρων Πολιτειῶν καὶ τοῦ F.B.I. βρισκόταν ἀκόμα στὰ σπάργανα. Αὐτὸ διευκόλυνε πολὺ τὸν Ντάρκιν.

Στὴ Πέκος τοῦ Τέξας ἕνας ἀστυνόμος τὸν ὑπέβαλε σὲ ἔλεγχο. Ὁ καχύποπτος αὐτὸς ἀστυνομικὸς πλησίασε τὴν «καντιλλὰκ», ποὺ ἦταν σταθμευμένη στὸ δρόμο, καὶ εἶδε ἕνα πιστόλι πάνω στὸ κάθισμα, δίπλα στὸν ὁδηγό. Ὁ νεαρὸς ποὺ καθόταν στὸ τιμόνι τοῦ ἄρχισε τὶς δικαιολογίες. Τοῦ εἶπε ὅτι ἦταν ἀστυνομικὸς ἀπὸ τὴν Καλιφόρνια καὶ ταξίδευε ὡς ἀδειοῦχος καὶ γι'αὐτὸ εἶχε μαζί του τὸ ὅπλο του. Τοῦ ζήτησε νὰ τοῦ ἐπιτρέψη νὰ μεταβῆ στὸ ξενοδοχεῖο του γιὰ νὰ τοῦ φέρη τὰ χαρτιά καὶ νὰ τοῦ ἀποδείξη ὅτι αὐτὰ ποὺ τοῦ ἔλεγε ἦταν σωστά. Ὁ ἀστυνόμος δέχθηκε. Ὁ Ντάρκιν ἔβαλε τότε μπρὸς τὴν «καντιλλὰκ» καὶ ἐξαφανίσθηκε. Μαζί του, μέσα στὸ αὐτοκίνητο, ἦταν καὶ μιὰ γυναίκα.

Ὁ ἀστυνόμος τῆς Πέκο εἰδοποίησε τὸ F.B.I. στὴν Ἔλ Πάσο μὲ μιὰ ἀναφορά του περὶ τοῦ ὑπόπτου ἀτόμου καὶ ἔδωσε τὰ χαρακτηριστικά του. «Ὑποπτεύομαι ὅτι ὁ νεαρὸς αὐτὸς θὰ ἔχη δοσοληψίες μαζί σας», ἔγραφε ὁ ἀστυνόμος.

Τώρα τὰ ἴχνη ἦταν πρόσφατα. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. ἄρχισαν νὰ κτενίζουν τὴν περιοχὴ καὶ τελικὰ βρῆκαν τὴν «καντιλλὰκ» ἐγκαταλελειμμένη καὶ κατεστραμμένη μέσα σὲ μιὰ συστάδα δένδρων. Διαπιστώθηκε ὅτι τὸ αὐτοκίνητο εἶχε κλαπῆ ἀπὸ τὸ Σὰν Ντιέγκο. Ἕνας ἀγροκτηματίας τοὺς ἀνέφερε ὅτι παρουσιάσθηκαν στὸ κτῆμα του ἕνας ἄνδρας καὶ μιὰ γυναίκα καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ τοὺς μεταφέρη στὸν πλησιέστερο σιδηροδρομικὸ σταθμό. «Τοὺς πῆγα στὴ Γκίρβιν. Ἔλεγαν ὅτι ἀπὸ τὴν Γκίρβιν θὰ πήγαιναν στὴν Ἄλπιν γιὰ νὰ πάρουν ἀπὸ 'κεῖ τὸ τραῖνο», εἶπε ὁ κτηματίας.

Ἡ Ἄλπιν ἦταν κοντὰ στὰ σύνορα τοῦ Μεξικοῦ. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. ἔβγαλαν τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Ντάρκιν δὲν ἐσκόπευε νὰ καταφύγη στὸ Μεξικὸ ἢ στὴν ἔρημο, γιατὶ τοῦ ἄρεσαν πολὺ οἱ πόλεις μὲ τὴ νυκτερινὴ ζωή τους. Ἤλεγξαν τὸ γραφεῖο ἐκδόσεως εἰσιτηρίων τῆς Ἄλπιν καὶ περιέγραψαν στὸν ἁρμόδιο ὑπάλληλο τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ντάρκιν καὶ τῆς συντρόφισσάς του.

— Τοὺς θυμᾶμαι, εἶπε ὁ πράκτωρ, ἦταν ἕνας νεαρὸς καὶ μιὰ γυναίκα. Ὁ νεαρὸς μοῦ δήλωσε ὅτι ἦταν σύζυγός του. Ἔβγαλαν εἰσιτήρια γιὰ τὸ Σὰν 'Αντόνιο καὶ ἀνέβηκαν στὴν ὑπ' ἀριθμ. 110 ἁμαξοστοιχία.

Ἀπὸ τοὺς ἐλεγκτὰς εἰσιτηρίων, τὰ πρακτορεῖα καὶ τοὺς ἀχθοφόρους, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. ἔμαθαν ὅτι, τὸ πρωὶ τῆς 20 Ἰανουαρίου 1926, ὁ Ντάρκιν καὶ τὸ

κορίτσι του εἶχαν πάρει τὸ «εἰδικὸ τραῖνο Τέξας», ποὺ θὰ ἔφθανε στὸ Σαὶντ Λούϊς στὶς ἕνδεκα ἡ ὥρα τὴν ἴδια ἡμέρα. Εἰδοποιήθηκε ἀμέσως τὸ Γραφεῖο τοῦ F.B.I. τοῦ Σαὶντ Λούϊς καὶ ἐδόθη ὁ ἀριθμὸς τῆς ἁμαξοστοιχίας καὶ τοῦ ὀχήματος ποὺ ἐπέβαινεν ὁ Ντάρκιν μὲ τὴν παρέα του.

Οἱ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Σαὶντ Λούϊς ἐξήγησαν τὴν κατάστασι στοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ Σαὶντ Λούϊς, γιατί, ὅλως παραδόξως, τὸ κράτος δὲν μποροῦσε νὰ στηρίξη κατηγορία στὸν Ντάρκιν γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Σανάχαν, γιατὶ ὁ φόνος ἑνὸς ἀστυνομικοῦ δὲν ἦταν παράβασις τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ νόμου! Μόνο ἡ Πολιτεία στὴν ὁποία διαπράχθηκε τὸ ἔγκλημα μποροῦσε νὰ ὁδηγήση τὸν Ντάρκιν στὸ δικαστήριο γιὰ ἀνθρωποκτονία.

Τὸ F.B.I., ἐν συνεργασία μὲ τὴν ἀστυνομία τῆς πόλεως, συνενοήθηκε μὲ τὴν διεύθυνσι σιδηροδρόμων γιὰ τὴν ἔκτακτη στάθμευσι τῆς ἁμαξοστοιχίας «Σπέσιαλ Τέξας» σὲ μιὰ μικρὴ πόλι, ἔξω ἀπὸ τὸ Σαὶντ Λούϊς. Ἔτσι ἐὰν ὁ Ντάρκιν ἀπεπειρᾶτο νὰ ξεφύγη, θὰ εὕρισκε μπροστά του μόνο τὰ καλλιεργημένα χωράφια, ὅπου μποροῦσαν νὰ τὸν πυροβολήσουν χωρὶς κίνδυνο νὰ τραυματίσουν ἢ νὰ φονεύσουν ἄλλα ἀθῶα ἄτομα. Ὅταν τὸ «Σπέσιαλ Τέξας» σταμάτησε, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀνέβηκαν στὴν ἁμαξοστοιχία, ἐνῶ οἱ ἐπιβάτες τοὺς κοιτοῦσαν κατάπληκτοι. Ἔτρεξαν στὸ βαγόνι τοῦ Ντάρκιν, ὅπου καὶ τὸν συνέλαβαν πρὶν νὰ προλάβη νὰ τραβήξη τὸ πιστόλι ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ ἐπανωφοριοῦ του. Τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ τραῖνο δεμένο μὲ χειροπέδες.

Ὁ κλέπτης καὶ δολοφόνος Μάρτιν Ντάρκιν συνελήφθη τρεῖς περίπου μῆνες μετὰ τὸ φόνο τοῦ Σανάχαν καὶ ὡμολόγησε τὸ κλημάτ̈ του. Ἦταν 25 ἐτῶν ὅταν ἔκλεισε τὸ βιβλίο τῆς ἐγκληματικῆς του καριέρας. Τὰ δικαστήρια τὸν κατεδίκασαν συνολικῶς σὲ 50 χρόνια φυλακὴ—35 χρόνια γιὰ τὸ φόνο τοῦ Σανάχαν καὶ 15 χρόνια γιὰ μιὰ σειρὰ κλοπὲς διαφόρων αὐτοκινήτων. Ὁ Ντάρκιν μπῆκε στὴ φυλακή, ἀντιμετωπίζοντας τὴν παγερὴ πιθανότητα ὅτι δὲν θὰ ἀποκτοῦσε ξανὰ τὴν ἐλευθερία του, παρὰ μόνο ὅταν θὰ περνοῦσε τὸ 75ο ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐὰν βέβαια ζοῦσε τόσο πολύ. Ἐν τούτοις ἀποφυλακίσθηκε τὸ 1954, ἀφοῦ παρέμεινε στὴ φυλακὴ 28 χρόνια (1).

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ περίεργες ὑποθέσεις ποὺ ἐπελήφθη τὸ F.B.I. ἦταν καὶ ἡ κατωτέρω, ποὺ δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ δωροδοκίες καὶ ἐξαγορές. Πρόκειται γιὰ τὴ σύλληψι ἑνὸς ὁλοκλήρου στρατοῦ μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του, τὴ σύλληψι ὅλων τῶν στρατιωτῶν μαζὶ μὲ τὸν ὁπλισμό, τὰ πυρομαχικά τους καὶ τὴν ἀεροπορίας τους!

Βρισκόμαστε στὸ 1926. Τὸ F.B.I. ἔλαβε τὴν πληροφορία ὅτι ὁ Μεξικανὸς ὑποστράτηγος Ἐνρὶκ Ἐστράντα, Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ Μεξικοῦ ἐπὶ προεδρίας Ὀμπρέγκον, βρισκόταν ἐπὶ ἀμερικανικοῦ ἐδάφους καὶ ἐξεπαίδευε ἕνα ἐθελοντικὸ στρατό, τὸν ὁποῖο θὰ χρησιμοποιοῦσε ἐναντίον ἑνὸς φιλικοῦ ἔθνους, τοῦ Μεξικοῦ. Ὁ στρατηγὸς εἶχε δραπετεύσει ἀπὸ τὸ Μεξικὸ στὴν Καλιφόρνια κατὰ τὸ 1924, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀποτυχημένη προσπάθεια νὰ ἀνατρέψη τὴν κυβέρνησι Ὀμπρέγκον. Ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ἡγέτες τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς κατέφυγαν στὸ Λὸς Ἄντζελες. Οἱ ἐξόριστοι αὐτοὶ συνεκεντρώνοντο κατὰ χρονικὰ διαστήματα καὶ κατέστρωναν τὰ σχέδια εἰσβολῆς των στὸ Μεξικό, ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς στρατοῦ, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν κατάληψι τῆς ἐξουσίας. Τὴν ἄνοιξι τοῦ 1926 ἄρχισαν νὰ θέτουν σὲ ἐφαρμογὴ τὰ σχέδιά των. Ὁ στρατηγὸς Ἐστράντα παρήγγειλε τὰ πυρομαχικὰ ποὺ χρειαζόταν ὄχι σὲ ἐργοστάσια παραγωγῆς πυρομαχικῶν, ἀλλὰ σὲ μιὰ τοπικὴ μεταλλουργικὴ ἑταιρεία.

---

1. Ὁ Ντάρκιν εἰσήχθη στὶς κρατικὲς φυλακὲς τῆς Ἰλλινόϊς τὴν 9 Νοεμβρίου 1926 καὶ ἐξῆλθε τὴν 8 Αὐγούστου 1945, μεταφερθεὶς ἐν συνεχείᾳ, στὶς ὁμοσπονδιακὲς φυλακὲς τῆς Λήβενγουωρθ. Τὴν 28 Ἰουλίου 1954, σὲ ἡλικία 53 ἐτῶν, ἀποφυλακίσθηκε ἀπὸ τὴν Λήβενγουωρθ.

Ὁ στρατηγὸς Ἐστράντα παρήγγειλε κατ' ἀρχὰς 400 μακρύκαννα ὅπλα καὶ 150.000 φυσίγγια, ἀγόρασε δύο πολυβόλα μὲ 5.000 φυσίγγια, 300 λίβρες δυναμίτιδα, καλώδια καὶ φύλλα σιδήρου γιὰ τὴν κατασκευὴ αὐτοσχεδίων βομβῶν. Ὅλα αὐτὰ κόστισαν 62.400 δολλάρια. Μετὰ ὁ στρατηγὸς καὶ τὸ ἐπιτελεῖο του παρήγγειλαν τέσσερα μονοπλάνα. Τὰ ὑλικὰ ἀνεφοδιασμοῦ βρίσκονταν φορτωμένα σὲ δύο ὀχήματα, ἐνῶ πέντε βαγόνια ἦταν φορτωμένα μὲ τ' ἄλλα σχετικὰ ἐφόδια.

Οἱ στρατολόγοι τοῦ Ἐστράντα ἦταν τέσσαρες ἄλλοι μεξικανοὶ στρατηγοί, οἱ ὁποῖοι περιήρχοντο τὴν μεξικανικὴ συνοικία τοῦ Λὸς Ἄντελες γιὰ ἐπιστράτευσι ἀνδρῶν.

— «Ἐλᾶτε μαζί μας» τοὺς ἔλεγαν. « Θὰ πληρωθῆτε γενναῖα. Θὰ ἔχετε προαγωγές. Καὶ ὅταν ἡ ἐπανάστασις ἐπιτύχῃ, θὰ σᾶς δώσουμε κτήματα καὶ καλὲς θέσεις στὴν Κάτω Καλιφόρνια ».

Πυρομαχικὰ καὶ ἀεροπλάνα ἔφθασαν καὶ ὅλα πήγαιναν καλά. Τὸ προκεχωρημένο κλιμάκιο τοῦ στρατοῦ εἰσβολῆς ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Λὸς Ἄντζελες τὸ Σάββατο ἀπόγευμα τῆς 14ης Αὐγούστου καὶ συνωδεύετο ἀπὸ δύο ὀχήματα φορτωμένα μὲ ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ καὶ ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο. Ἀθέατα πίσω τους, τοὺς ἀκολουθοῦσαν τρία αὐτοκίνητα μὲ ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. καὶ ἀστυνομικοὺς τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Ἡ φάλαγξ ἐστάθευσε στὴ Σάντα Ἄννα γιὰ νὰ διανυκτερεύσῃ.

Τὸ κύριο σῶμα τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἐστράντα συγκεντρώθηκε τὴν ἑπομένη στὸ Λὸς Ἄντζελες. Μοιράσθηκαν στοὺς στρατιῶτες—115 τὸν ἀριθμὸ—κονσέρβες, καπνὸς καὶ τσιγάρα. Ἐν συνεχείᾳ ἐπιβιβάσθηκαν στὰ ὑπόλοιπα ὀχήματα καὶ κοῦρσες ποὺ εἶχαν δανεισθῆ ἀπὸ συγγενεῖς των ἢ εἶχαν ἐνοικιάσει, καὶ ἡ φάλαγξ ξεκίνησε γιὰ τὸ σημεῖο συναντήσεως, κοντὰ στὰ μεξικανικὰ σύνορα, ἐνῶ δύο εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I., ὁ Τζαίημς Φίντλαϋ καὶ Α. Χόπκινς τοὺς παρακολουθοῦσαν.

Τὸ σχέδιό τους ἦταν νὰ εἰσβάλουν στὸ Μεξικὸ ὅταν θὰ βράδυαζε, ἀπὸ τὴν Ἐντζινίηρ Σπρίγκς, καὶ νὰ αἰφνιδιάσουν τὴν μεξικανικὴ φρουρὰ τῆς Τεκάτε. Ὕστερα, ὑπολόγιζαν, ἡ ἐπανάστασις θὰ ὑποστηριζόταν ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς των οἱ ὁποῖοι θὰ ἔσπευδαν πρὸς ἐνίσχυσίν των καὶ ἔτσι θὰ ἐσχηματίζετο ἕνας μεγάλος στρατὸς ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ βαδίσῃ κατὰ τῆς πρωτευούσης τοῦ Μεξικοῦ. Τὸ F.B.I. τοῦ Σὰν Ντιέγκο εἰδοποίησε τὴν ἀμερικανικὴ φρουρὰ συνόρων καὶ τὴν ἀστυνομία τοῦ Σὰν Ντιέγκο καὶ οἱ δυνάμεις ἀντιπερισπασμοῦ βρίσκονταν τώρα καθ' ὁδόν.

Τὸ τραῖνο μὲ τὰ ἐφόδια ἔφτασε στὸ σημεῖο συναντήσεως καὶ περίμενε τὴν ἄφιξι τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατηγοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ του. Ὁ « ἐχθρὸς » ὅμως ἐπιτεθεὶς αἰφνιδιαστικὰ ἐκ τῶν ὄπισθεν, κατέλαβε τὴν ἀμαξοστοιχία χωρὶς νὰ ριφθῆ οὔτε ἕνα φυσίγγιο. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Λὸς Ἄντζελες ἐκινήθησαν ταχύτατα καὶ συνέλαβαν αἰχμάλωτο ὁλόκληρο τὸ στρατὸ τοῦ Ἐστράντα, τὰ πυρομαχικά του καὶ τὴν ἀεροπορία του, τὰ ὁποῖα κατέστρεψαν ἐπὶ τόπου. Ὁ ἴδιος ὁ στρατηγὸς συνελήφθηκε ἀπὸ τὸν Φίντλαϋ καὶ τὸν Χόπκινς.

Οἱ συλληφθέντες στρατιωτικοὶ ἡγέτες καὶ τὸ στράτευμά των κλείσθηκαν σὲ μιὰ ναυτικὴ βασι τοῦ Σὰν Ντιέγκο. Ὁ στρατηγὸς Ἐστράντα φοροῦσε πολιτικὰ πάνω ἀπὸ τὴ στρατιωτικὴ στολή του. Οἱ συνεργάτες του κατεδικάσθηκαν σὲ φυλάκισι ἀπὸ 12 μέχρι 21 χρόνια καὶ πρόστιμο ἀπὸ 1.000 μέχρι 10.000 δολλάρια, γιὰ παράνομο στρατιωτικὴ ὀργάνωσι ἐπὶ ἀμερικανικοῦ ἐδάφους. Οἱ στρατιῶτες ἐκρίθησαν ἐπιεικέστερα καὶ οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Αὐτὸ τὸ τέλος εἶχε ἡ ἐπανάστασις τοῦ φυγάδος μεξικανοῦ στρατηγοῦ.

Ἦταν ἕνας κωμικὸς ἐπίλογος ποὺ δὲν περιέκλειε τίποτε τὸ ἀστεῖο γιατὶ ἦταν χαρακτηριστικὸ τῆς σοβαρότητος τῆς ἐγκληματικῆς καταστάσεως ποὺ ἀντιμετώπισε κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ἡ Ἀμερική.

Ὁ πρόεδρος Χέρμπερτ Χοῦβερ ἐνδιαφέρθηκε τόσο πολὺ γιὰ τὸ σοβαρὸ θέμα τῆς ἐγκληματικότητος, ὥστε συνέστησε τὸ 1929 μιὰ ἐπιτροπὴ νομομαθῶν γιὰ νὰ

μελετήση τὴν κατάστασι καὶ νὰ τοῦ ἀναφέρη τὰ πορίσματά της. Τὸ Κογκρέσσο ἐψήφισε ἕνα κονδύλιο 250.000 δολλαρίων καὶ τὰ ἔθεσε στὴν διάθεσι τῆς ἐπιτροπῆς « διὰ τὴν διενέργειαν μιᾶς γενικῆς ἐρεύνης τοῦ προβλήματος τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ νόμου ».

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἔγινε γνωστὴ ὡς « Ἐπιτροπὴ τοῦ Γουίκερσχαμ » γιατὶ ἐπὶ κεφαλῆς της ἦταν ὁ πρώην ὑπουργὸς Δικαιοσύνης Τζὼρζ Γουίκερσχαμ. Ἐπὶ δύο χρόνια ἀσχολήθηκε μὲ τὴν μελέτη καὶ ἐξέτασι τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ὄχι μόνον περὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν οἰνοπνευματωδῶν, ἀλλὰ ὑπὸ ἕνα γενικώτερον πρῖσμα. Ὁ πρόεδρος Χοῦβερ δήλωσε ὅτι ἡ ἐργασία αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη ἐπίσημη προσπάθεια πρὸς ἀντιμετώπισι τοῦ ἐγκλήματος, ὡς ἐθνικοῦ προβλήματος.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔβγαλε τὰ συμπεράσματά της καὶ κατέληξε στὸ ὅτι χρειαζόταν ἕνα γερὸ ξύλο στοὺς ἀστυνομικούς, τοὺς πολιτικούς, τοὺς γερουσιαστάς, τοὺς ἐγκληματίας καὶ τὸ κοινό, γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ κατάστασι ποὺ ἐπικρατοῦσε λόγω τῆς ἀτονίας τοῦ νόμου τοῦ Κράτους. Πολλοὶ ἀμφέβαλαν γιὰ τὴν ὀρθότητα τῶν συμπερασμάτων τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὸ πόρισμά της ἐπέτυχε νὰ συγκεντρώση τὴν ἀπαιτουμένη προσοχὴ τοῦ κοινοῦ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου καὶ τὴν πάταξι τοῦ ἐγκλήματος.

Ἡ « Νομικὴ Ἐπιθεώρησις » τοῦ Μίτσιγκαν ἔγραφε : «Ἡ πραγματικὴ σημασία τῆς χρησιμότητος βρίσκεται στὸ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κατέστη ἑστία συνεχῶν συζητήσεων γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ».

Τὰ πορίσματα τῆς ἐπιτροπῆς Γουίκερσχαμ ἔπαιξαν ἐμμέσως σπουδαῖο ρόλο στὴν μελλοντικὴ ἐξέλιξι τοῦ F.B.I. γιατὶ προσέδωσαν ἐθνικὸ χαρακτῆρα στὸ ἔγκλημα. Καὶ ὅταν τελικὰ διογκώθηκε ἡ λαϊκὴ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ γκαγκστερισμοῦ, τὸ Κογκρέσσο ἀνέθεσε στὸ F.B.I. τὴν ἐκκαθάρισι τῆς καταστάσεως.

Πρὶν τὸ Κογκρέσσο καταλήξη στὴν ἀπόφασι αὐτή, κυκλοφοροῦσαν φῆμες ὅτι τὸ F.B.I. θὰ διαλυόταν καὶ θὰ ἀντικαθίστατο ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία διώξεως οἰνοπνευματωδῶν. Οἱ φῆμες συνέπιπταν μὲ τὴν ἄνοδον τοῦ Προέδρου Ροῦζβελτ στὴν ἐξουσία καὶ τὴν ἐξαγγελθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ τὸ 1933 νέας γραμμῆς. Ὁ παραιτούμενος πρόεδρος εἶχε πληροφορηθῆ τὶς φῆμες αὐτές, καὶ ὅταν ἀποχωροῦσε μαζὶ μὲ τὸν Ροῦζβελτ ἀπὸ τὴν τελετὴ ἀναλήψεως τοῦ προεδρικοῦ ἀξιώματος, ὁ Χέρμπετ Χοῦβερ ἐτόνισε στὸν Ροῦσβελτ ὅτι τὸ F.B.I. ἦταν μιὰ ἀκομμάτιστη ὑπηρεσία καὶ ἤλπιζε ὅτι ὁ νεαρὸς Χοῦβερ δὲν θὰ ἀντικαθίστατο. Ὁ Ροῦσβελτ τοῦ ἀπάντησε ὅτι θὰ ἐξήταζε τὴν κατάστασι καὶ θὰ ἀπεφάσιζε τί ἔπρεπε νὰ γίνη.

Στὴν Οὐάσιγκτων διεδίδετο ἡ φήμη ὅτι ὁ Ἔντγκαρ Χοῦβερ θὰ ἐπαύετο ἀπὸ διευθυντὴς τοῦ Φ.Β.Ι. καὶ θὰ ἐτοποθετεῖτο σ' ἕνα ἀσήμαντο ἐπαρχιακὸ γραφεῖο, θὰ ἐστέλλετο δηλαδὴ σ' ἕνα εἶδους « ἐξορίας στὴ Σιβηρία ».

Οἱ διαδόσεις ἔλεγαν τὰ ἑξῆς περίπου :

Ἡ ὑπηρεσία διώξεως οἰνοπνευματωδῶν καὶ τὸ F.B.I. θὰ ἐξαφανισθοῦν ἀπὸ τὴ δημοσία ζωή... τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, μιὰ ὑπηρεσία σχεδὸν ἄγνωστη στὸ εὐρὺ κοινό, θὲ καταργηθῆ καὶ στὴ θέσι του θὰ ἐγκαθιδρυθῆ ἕνας μικρὸς ἀλλὰ συμπαγὴς καὶ ἱκανὸς ὀργανισμός, ποὺ θὰ εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ ἐνεργῆ ἔλεγχο σὲ ὅλες τὶς κρατικὲς ὑπηρεσίες. Ἀντὶ τῶν 800 ὑπαλλήλων ποὺ ὑπηρετοῦν τώρα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Χοῦβερ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ προσωπικὸ αὐτὸ θὰ ἐλαττωθῆ σὲ 350 ἢ τὸ πολὺ σὲ 400...

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ F.B.I. διέθετε μόνο 266 εἰδικοὺς ὑπαλλήλους καὶ 60 λογιστάς, ἤτοι συνολικῶς 326 ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους. Ἡ δύναμις αὐτὴ βρισκόταν στὰ ἴδια περίπου ἐπίπεδα κατὰ τὴν διάρκεια τῶν πρώτων ἐννέα ἐτῶν τῆς διοικήσεως τοῦ Ἔντγκαρ Χοῦβερ.

(Συνεχίζεται)

Η ΕΞΙΧΝΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΚΟΤΕΙΝΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ ΤΣΟΛΑΚΗ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Ο ἄνεμος ποὺ συνεκλόνισε τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν καὶ ὁλόκληρον τὸ Πανελλήνιον, μὲ τὸ σὲ «στὺλ» Νέας Ὑόρκης ἢ Λονδίνου φρικιαστικὸν ὅσον καὶ σκοτεινὸν ἔγκλημα τοῦ Γαλατσίου, ἐκόπασεν. Ἡ ὅλη ὑπόθεσις ἔλαβε τὴν θέσιν της εἰς τὸ εἰσαγγελικὸν ἀρχεῖον, αἱ ἐφημερίδες ἔχασαν μίαν πηγὴν τροφοδοτήσεως τοῦ κοινοῦ μὲ ἀποκαλύψεις καὶ λεπτομερείας ποὺ συνεκίνησαν καὶ τὸν πλέον ἀδιάφορον, καί, ἐπὶ τέλους, ἐσήμανεν ἡ ὥρα «ἀναπαύσεως τοῦ πολεμιστοῦ», ὅπως θὰ ἔλεγεν «δράστης» συγγραφεὺς ἀνιαροῦ ἀστυνομικοῦ «κολοσσοῦ» τῆς ὀθόνης.

Ἐδῶ, εἰς τὴν περίπτωσιν διαλευκάνσεως τῆς δολοφονίας τῆς Καλλιρρόης Τσολάκη, ὑπάρχει πράγματι ὁ ἀστυνομικὸς κολοσσός. Ὑπάρχει ἕνα καλογραμμένο καὶ ἄριστα προσεγμένον εἰς τὰς λεπτομερείας ἔργον ὁλκῆς, ὑπάρχει πολλὴ φαντασία ποὺ ὡστόσον δὲν ξεπερνᾶ τὴν στυγνὴ πραγματικότητα, ὑπάρχουν, τὸ κυριώτερον, μεγάλου ἀναστήματος καὶ διεθνοῦς κλάσεως ἠθοποιοί. Καὶ οἱ ἠθοποιοὶ—ἐγκληματίας, θῦμα καὶ ἀστυνομικοὶ—«παίζουν» ἐκ τοῦ φυσικοῦ εἰς τὴν μεγάλην ἀθηναϊκὴν σκηνὴν μὲ τόσην ἄνεσιν, μὲ τόσην πειστικότητα καὶ... χάριν, ὥστε κατορθώνουν νὰ συναρπάσουν πράγματι, νὰ καθηλώσουν, καὶ πρὸ παντὸς νὰ δ ι δ ά ξ ο υ ν. Νὰ διδάξουν, ὅτι τηρουμένου εὐλαβῶς τοῦ κεφαλαιώδους παράγοντος διώξεως «Ἐ π ι σ τ η μ ο ν ι κ ὴ Ἀ σ τ υ ν ο μ ί α», ὑπὸ εὐρυτάτην ἔννοιαν, οὐδὲν κρυπτὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Ἂς πάρωμε ὅμως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὰ γεγονότα ποὺ ἔκλεισαν μίαν τῶν μεγαλυτέρων ἀστυνομικῶν ἐπιτυχιῶν τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς. Ὅσον γνωστὰ καὶ ἂν εἶναι, ἀπὸ τὸν ἡμερήσιον τύπον γενικώτερον, τὰ γεγονότα ποὺ περιέκλεισεν ὁ φάκελος μὲ τοὺς δημοσιογραφικοὺς χαρακτηρισμοὺς «Φόνος στὴ Δροσιά», «Ἔγκλημα στὸ Γαλάτσι», «Ἡ σφαγὴ τῆς «μικρῆς» ἠθοποιοῦ» κ.λ. κ.λ., ἐμεῖς θὰ πρέπη νὰ τὰ ἴδωμεν ἀπὸ τῆς πραγματικῆς ἀστυνομικῆς σκοπιᾶς καὶ μακρὰν πάσης ἀθελήτου ἢ ἠθελημένης ἀνακριβείας τῶν ἐφημερίδων. Αὐτὸ τοὐλάχιστον ἐπιτάσσει ἡ ἀστυνομικὴ εὐθύνη καὶ ἡ ἐγκυρότης τοῦ περιοδικοῦ μας.

***

Ἀλυσος δυσμενεστάτων συνθηκῶν διὰ τὴν ἐξιχνίασιν τῆς ὑποθέσεως Γαλατσίου ἀνεφάνη ἀπὸ τῶν πρώτων ὡρῶν ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος. Τὸ θῦμα: ἄγνωστον εἰς πάντας τοῦ λαϊκοῦ ξενοδοχείου, ἂν καὶ μετέβαινεν ἐκεῖ τρὶς τῆς ἑβδομάδος σχεδὸν ἀπὸ τετραετίας καὶ μὲ τὸ ἴδιον πρόσωπον. Ὁ δράστης: ἄγνωστος ἐπίσης, ἂν καὶ ἔπρεπε κατὰ ἕνα μέγα ποσοστὸν πρώτων συμπερασμάτων νὰ εἶναι ὁ ἄγνωστος ἀπὸ τετραετίας συνοδός. Τὸ ἔγκλημα: ἄγνωστον πότε διεπράχθη ἀπὸ τῶν ἑσπερινῶν ὡρῶν τῆς προηγουμένης, 5ης Σεπτεμβρίου, ἀφοῦ τὸ παράνομον ζεῦγος ἐζήτησε δωμάτιον κατὰ τὴν 22αν περίπου ὥραν καὶ δὲν εἶχεν ἐξέλθει μέχρι τῆς 17ης ὥρας τῆς 6ης Σεπτεμβρίου, ὅτε ἀπεκαλύφθη ἡ δολοφονία ἀπὸ τὴν καμαριέραν τοῦ ξενοδοχείου. Ἡ κραυγαλέα λογικὴ ὡστόσον, πρὶν διενεργηθῇ ἡ ἰατροδικαστικὴ ἐξέτασις, ἔφερεν ὡς χρόνον τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος τὰς περὶ τὸ μεσονύκτιον ὥρας τῆς 5ης πρὸς τὴν 6ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ.

Ὁ χῶρος τοῦ ἐγκλήματος, εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν παρουσίασε μεγάλην δυσμένειαν συνθηκῶν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Οὐδεμία ἀκαταστασία εἰς τὸ δωμάτιον, ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ δημιουργήσῃ ψευδεῖς ἢ πεπλανημένας ἐντυπώσεις· οὐδεμία

κάκωσις εἰς τὸ θῦμα ποὺ νὰ μαρτυρῆ ὅτι προηγήθη πάλη τοῦ φόνου, ὅτε θὰ προέκυπτε τὸ ἐρώτημα πῶς δὲν ἤκουσαν οἱ λοιποὶ ἔνοικοι καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ ξενοδοχείου τὴν παραμικρὰν φιλονικίαν ἢ θόρυβον τοῦ ζεύγους. Ἀπεναντίας, τὰ τέσσερα πλήγματα διὰ μαχαιριδίου εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ θύματος ἐδείκνυον τὸ μέσον καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου, τὸ ἡμίγυμνον δὲ πτῶμα καὶ ἡ θέσις αὐτοῦ ἐφανέρωναν ὅτι ἡ ἄγνωστη γυναίκα ἐδολοφονήθη εἰς ἀνύποπτον στιγμὴν καὶ ἐνῶ εὑρίσκετο κατακεκλιμένη.

Ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ, καὶ ἐνῶ ἡ ὅλη ἔρευνα τοῦ ἐγκλήματος προχωρεῖ, ἀρχίζει νὰ ἐκτυλίσσεται τὸ νῆμα τῶν γεγονότων εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀστυνομικῶν. Δράστης καὶ θῦμα, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ξενοδοχείου, ἔφθασαν ὡς συνήθως τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς Πέμπτης, 5ης Σεπτεμβρίου, μὲ ἕνα πράσινον ταξί. Ἐδείπνησαν χαρούμενοι, κατηνάλωσαν σημαντικὴν ποσότητα ποτῶν, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 δωμάτιον δι' ὀλιγόωρον, ὡς συνήθιζαν, σεξουαλικὴν συνομιλίαν. Ἀπεμονώθησαν λοιπὸν εἰς τὸ δωμάτιον, διεσκέδασαν, καὶ κάποιαν ὥραν περὶ τὸ μεσονύκτιον ἢ ὀλίγον ἀργότερον ὁ δράστης κατέσφαξεν αἰφνιδίως τὸ θῦμα. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δολοφονίας δύο ἐφαίνοντο πιθανά : Ἡ ἐπλήγη ἡ ἄγνωστος γυναίκα ἀπὸ τὸν εὑρισκόμενον πλαγίως, εἰς θέσιν κατακλίσεως, ἄγνωστον συνοδόν της, ἢ ἐπλήγη ὑπ' αὐτοῦ ἐκ θέσεως ἐκτὸς τῆς κλίνης καὶ μάλιστα στηρίζοντος τοῦ δράστου τὸν ἕνα πόδα αὐτοῦ ἐπὶ καρέκλας. Τὸ δεύτερον εἶναι καὶ τὸ πιθανώτερον, ἀφοῦ ἐπὶ καρέκλας ἐφαπτομένης τῆς κλίνης εὑρέθη εὐκρινὲς ἀποτύπωμα ἀνδρικοῦ ὑποδήματος.

Ἡ αὐτοψία προχωρεῖ καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ἰχνῶν καὶ πληροφοριακῶν στοιχείων ὁδηγεῖ πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς φονικῆς σκηνῆς, τῆς φυγῆς τοῦ δράστου κ.λ. Ἕνα φιαλίδιον μὲ ἄγνωστον ὑγρόν, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ δαπέδου, πιστεύεται ὅτι περιέχει ναρκωτικὸν ἢ ἄγνωστον δηλητήριον. Ἂν περιεῖχε ναρκωτικόν, ὅπερ καὶ τὸ πιθανώτερον, δυνατὸν τὸ θῦμα νὰ εἶχε λάβει ἐξ αὐτοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ μὴ ἠδυνήθη νὰ ἀντιδράσῃ κατὰ τὴν σφαγήν. Ἂν ὅμως περιεῖχε δηλητήριον, δυνατὸν ὁ δράστης νὰ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ καὶ νὰ ἦτο νεκρὸς πλέον. Γνώμη πάντως τῶν εἰδικῶν, ὀλίγας ὥρας ἀπὸ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος, ἦτο ὅτι τὸ φιαλίδιον περιεῖχε ναρκωτικόν. Ἕτερα εὑρήματα—ἴχνη : Θήκη μαχαιριδίου δέκα ἑκατοστῶν καὶ μιᾶς ὄψεως ἐπὶ τῆς κλίνης, ὑπολείμματα φρούτων ἐπὶ τοῦ μικροῦ κομοδίνου, ὑπολείμματα σιγαρέττων, μία ἐφημερίδα, ὀμματοϋάλια ἡλίου καὶ ἄλλα πολλά.

Ἕνα μικρὸ δέμα—φάκελος, ποὺ ἀνευρίσκεται εἰς τὴν τσάνταν τοῦ θύματος μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ περιέχει μίαν γυναικείαν κάλτσαν, ἀναγράφει τὴν φράσιν : «Κυρία Τσολάκη». Μία βέρα ὅμως εἰς τὴν χεῖρα τοῦ θύματος ἀναγράφει ἄλλην φράσιν καὶ μίαν ὄχι εὐανάγνωστον ἡμερομηνίαν : « Σπ. Ἀηδονόπουλος — 15/8/54 (ἢ 57) ». Ἡ ὁδὸς τῆς αὐτοψίας ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου παρατηρεῖται εὐκρινὲς ἀποτύπωμα αἱματωμένης παλάμης εἰς τὸν τοῖχον, τελειώνει δὲ εἰς τὸν κῆπον ὅπου ἀνευρίσκεται αἱματωμένη χαρτοπετσέτα. Ὁ δράστης λοιπόν, μετὰ τὸ ἔγκλημα, ἐβγῆκε κανονικῶς ἀπὸ τὴν ἔξοδον καὶ ἄθελά του ἐστηρίχθηκε κάποιαν στιγμὴν εἰς τὸν τοῖχον. Ἐπὶ πλέον ἐσκούπισε τὸ μαχαιρίδιον μετὰ τὸ ἔγκλημα μὲ τὴν χαρτοπετσέταν, τὴν ὁποίαν ἐπέταξεν εἰς τὸν κῆπον κατὰ τὴν φυγήν του.

***

Δέκα ἑπτὰ περίπου ὥρας μετὰ τὴν δολοφονίαν, ἤτοι τὴν 17ην ὥραν τῆς 6ης Σεπτεμβρίου, ἀνευρέθη τὸ θῦμα ὑπὸ τῆς ὑπαλλήλου τοῦ ξενοδοχείου Βασιλικῆς Φωκιανοῦ. Καὶ ὀλίγον ἀργότερον ἐσημαίνετο ὁ ἀστυνομικὸς συναγερμός, ἕνας συναγερμὸς ποὺ ἔμελλε νὰ στεφθῆ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ νὰ ἀφήσῃ λαμπρὸν δίδαγμα ἐπιστημονικῆς ἀστυνομικῆς δράσεως εἰς τοὺς συγχρόνους καὶ τοὺς ἐπιγενομένους φρουροὺς τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πολίτου.

Μὲ τὰ πρῶτα στοιχεῖα, ποὺ συνεκεντρώθησαν μεθοδικώτατα ἀπὸ τῆς ἀστυνομικῆς κινητοποιήσεως, ἡ ὁδὸς τοῦ μυστηρίου διηνοίγετο ἐπιτυχῶς καὶ ἔθετε μεγάλην τὴν σφραγῖδα τῆς «ἀρχῆς τοῦ τέλους» εἰς τὴν σκοτεινὴν δολοφονίαν. Ὁ δολοφόνος, τὸ κύριον πρόσωπον τῆς τραγωδίας, ἐσυμπεραίνετο ὅτι ἦτο ἡλικίας πενῆντα πέντε περίπου ἐτῶν, μελαχροινός, μᾶλλον ὑψηλοῦ ἀναστήματος, μὲ μαῦρα μαλλιὰ καὶ γκρίζους κροτάφους, μὲ μύστακα ψαλιδισμένον. Ἀνῆκεν εἰς τοὺς ἀποκρουστικοὺς τὴν μορφὴν τύπους καὶ ἐφόρει κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν προτεραίαν καφὲ παντελόνι μὲ λευκὸν ὑποκάμισον. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἤκουεν εἰς τὸ ὄνομα «Βαγγέλης». Τὸ θῦμα θὰ ἦτο ἡλικίας 45-50 ἐτῶν, εἶχε παίξει κάποτε δευτερεύοντα ρόλον εἰς κινηματογραφικὴν ταινίαν καὶ εἶχε κάποιαν σχέσιν μὲ τὰ ὀνόματα «Τσολάκη» καὶ «Ἀηδονοπούλου». Αἰτία τοῦ ἐγκλήματος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι λόγοι ζηλοτυπίας, λόγοι ἐκδικήσεως, ἐρωτικῆς παραφορᾶς ἢ ἀπογοητεύσεως. Ἡ περίπτωσις τῆς ληστείας ὡς αἰτίας τοῦ ἐγκλήματος ἀπεκλείσθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἀφοῦ, πλὴν πολλῶν ἄλλων δεδομένων, εἰς τὴν τσάνταν τοῦ θύματος εὑρέθησαν καὶ 130 δραχμαί.

Πολλὰ ὅμως ἐρωτηματικὰ ἠγέρθησαν ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων ἐξιχνιάσεως τῆς ὑποθέσεως. Πλὴν τῶν ἀγωνιωδῶν ἐρωτηματικῶν ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τοῦ ἀγνώστου δράστου καὶ ἀγνώστου θύματος, ἐπρόβαλεν ἀμείλικτον καὶ τοῦτο : Διατὶ ὁ δράστης νὰ μὴ εἶναι τρίτος, σύζυγος ἐκδικητὴς ἢ ἀπατημένος ἐραστής ; Ἀλλὰ τότε δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ τοῦ φόνου κάποια φιλονικία, μία βιαία σκηνή, κάτι τέλος πάντων ποὺ νὰ ἀνατρέπῃ τὴν εἰκόνα ὑπούλου δολοφονίας ἀπὸ μόνον τὸν συνοδόν ; Τὸ ἐρώτημα τοῦτο, ἐν συνδυασμῷ μὲ ἄλλα στοιχεῖα, ἀπερρίφθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ὡς ἀβάσιμον.

Ἄλλα ἐρωτήματα : Τὸ ἔγκλημα ἦτο προσχεδιασμένον ; Εἰς τοῦτο συνηγόρουν τὸ μαχαιρίδιον ποὺ ὁ δράστης ἔφερε, τὸ φιαλίδιον μὲ τὸ ναρκωτικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι δυνατὸν ἡ εὐχάριστος διάθεσις τοῦ συνοδοῦ, μεταδιδομένη καὶ εἰς τὸ θῦμα, νὰ ἀποτελοῦσε προπέτασμα συσκοτίσεως τῶν πραγματικῶν του σκοπῶν. Πλὴν τούτου, δυνατὸν ἡ βέρα μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον « Σπ. Ἀηδονόπουλος » καὶ τὴν ἡμερομηνίαν νὰ εἶχε τεθῇ ἀπὸ τὸν δράστην εἰς τὴν χεῖρα τοῦ θύματος πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ παραπλανηθῇ ἡ Ἀστυνομία.

***

Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει τὴν μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῆς ὑποθέσεως Γαλατσίου εἶναι ἡ συστηματικὴ κατάταξις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν παντὸς εἴδους στοιχείων. Ἀπὸ τῶν πρώτων ὡρῶν, ὡς προείπομεν, οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ὑποθέσεως ἀστυνομικοὶ εἶχαν καταλήξει ἐπιτυχῶς εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ δράστου, εὑρεῖα δὲ δημοσιότης ἐδίδετο ἀπὸ τῆς ἑπομένης διὰ τῶν ἐφημερίδων ὡς πρὸς τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα ἀναγνωρίσεώς του. Ἀπὸ τῆς ἑπομένης ἐπίσης ἐδημοσιεύετο εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ φωτογραφία τοῦ θύματος, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως πᾶς γνωρίζων περὶ αὐτοῦ παράσχῃ σχετικὰς πληροφορίας πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἀνακριτικοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας.

Ἕνα τιτάνειον ἔργον τῶν ἀστυνομικῶν διώξεως, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει σχεδὸν προηγούμενον, εἶχε συντελεσθῇ διαρκούσης τῆς νυκτὸς 6ης πρὸς 7ην καὶ ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν τῆς 7ης Σεπτεμβρίου. Μὲ τὰ στοιχεῖα «Τσολάκη» καὶ «Ἀηδονόπουλος» τοῦ θύματος ἐζητήθησαν ἀπὸ τὴν Γ.Δ.Ε.Α. ἅπαντα τὰ στελέχη ταυτοτήτων τῶν ἐπωνύμων αὐτῶν καὶ μία κοπιωδεστάτη ἐργασία διεξήχθη καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ἠρευνήθησαν μὲ πᾶσαν προσοχὴν ἄνω τῶν 900 τοιούτων στελεχῶν, ἐπεσημάνθησαν δὲ καὶ ἐπεδείχθησαν πρὸς ἀναγνώρισιν εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ξενοδοχείου 15 ἐξ αὐτῶν. Κατὰ τὴν πρώτην παρατήρησιν τῶν φωτογραφιῶν τῶν 15 αὐτῶν στελεχῶν, εἶναι ἀξιοσημείωτον νὰ τονισθῇ ὅτι οὔτε ὁ ξενοδόχος οὔτε οἱ τρεῖς

ὑπάλληλοι—δύο γυναῖκες καὶ ὁ σερβιτόρος—ἀνεγνώρισαν εἰς αὐτὰς τὸ θῦμα, τὸ ὁποῖον ἔβλεπαν ἐπὶ τετραετίαν καὶ τρὶς τῆς ἑβδομάδος σχεδόν. Ἐπιμονὴ ἐν τούτοις τῶν ἐνεργούντων τὴν ἔρευναν ἀστυνομικῶν, ὅτι ἔπρεπε μία τῶν 15 φωτογραφιῶν τῶν στελεχῶν νὰ ἀνήκη εἰς τὸ θῦμα, καὶ ἰδίως ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο ἀμυδρῶς μία ἐλὴ εἰς τὸ πρόσωπον, ἔφερε τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα: «Αὐτὴ εἶναι!», εἶπεν ὁ γέρων ξενοδόχος κ. Λιασκοβίτης καὶ τὰ χέρια του ἄρχισαν νὰ τρέμουν.

Ἦτο ἡ Καλιρρόη Τσολάκη, σύζυγος τοῦ Μιχαήλ, τὸ γένος Νεσφυγετάκη, γεννηθεῖσα τὸ ἔτος 1916 εἰς Πειραιᾶ, κάτοικος ὁμοίως καὶ εἰς ὁδὸν τοῦ Μοσχάτου. Οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ αὐτοῦ, ἀφοῦ καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ θύματος συνεφώνουν πρὸς ἐκεῖνα τῆς ταυτότητός του.

Ἡ ἔρευνα διὰ τὸ θῦμα εὑρίσκεται πλέον εἰς περισσότερον ἀσφαλῆ δρόμον. Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ φθάνουν εἰς τὸ Μοσχᾶτον—εἰς παλαιὰν διεύθυνσιν, ἀναγραφομένην ἐπὶ τῆς ταυτότητος—εὑρίσκουν τὴν κόρην τῆς Τσολάκη, μίαν ὕπανδρον γυναῖκα ἡλικίας 30 ἐτῶν ποὺ ἀγνοεῖ τὰ πάντα, εἰς τὸ ἄκουσμα δὲ τῆς φοβερᾶς εἰδήσεως μένει ἐμβρόντητη καὶ δὲν πολυπιστεύει παρομοίαν τύχην τῆς μητρός της. Δίδει τὴν ἐνεστῶσαν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας τοῦ θύματος, Πιπίνου 124, εἰς Ἀθήνας, ὅπου νέα ἔκπληξις ἀναμένει τοὺς ἀστυνομικούς: «Ὄχι, δηλώνει ὁ σύζυγος Τσολάκης, ἀποκλείεται νὰ ἔχη σχέσιν μὲ ἐραστὰς καὶ λαϊκὰ ξενοδοχεῖα ἡ γυναίκα μου! Κάποια ἄλλη ζητᾶτε!!». Καὶ ὅμως, ἡ πραγματικότης παραμένει στυγνὴ καὶ ὁ ἀγαθὸς σύζυγος θρηνεῖ στὴν διπλῆ τραγωδία του. Κάτι παρόμοιον συμβαίνει καὶ εἰς τὸ Σωματεῖον Ἑλλήνων Ἠθοποιῶν, ὅπου φθάνουν τὰ βήματα τῶν ἀστυνομικῶν καὶ οὐδεὶς παραδέχεται τοιαύτης μορφῆς ἔκλυσιν τῆς ὑπάνδρου ἠθοποιοῦ Καλλιρρόης Τσολάκη.

Ἦτο λοιπὸν τὸ θῦμα μία φρόνιμη καὶ ἀφωσιωμένη σύζυγος καὶ μητέρα εἰς τὰ μάτια τῶν οἰκείων της καὶ ὅλων τῶν γνωστῶν. Καὶ ὅμως ἐπαλήθευε μὲ τὴν ἀστυνομικὴν ἔρευναν τὸν σκεπτικισμὸν τοῦ ἀλησμονήτου Βλάση Γαβριηλίδη: «Κάθε ἄνθρωπος εἶναι καλὸς μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου...».

Αὐτὰ ὅμως ἂς μείνουν διὰ τοὺς κοινωνιολόγους περισσότερον, ἂν καὶ ἔχουν τεραστίαν ἀξίαν καὶ διὰ τὸν ἀστυνομικόν, τὸν βυθομετροῦντα καὶ σπουδάζοντα τὰ κοινωνικὰ φαινόμενα πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου του. Καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἀκριβῶς, ἀπὸ τὸν ἥσυχον καὶ ἔντιμον διὰ τοὺς συγγενεῖς βίον τοῦ θύματος, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν διπλῆν ζωὴν εἰς τὴν χωρὶς συναισθηματισμοὺς ἀστυνομικὴν πραγματικότητα, ἀρχίζει τὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα: «Ποῖος ὁ δράστης, ὁ ἄγνωστος εἰς ὅλον τὸν κύκλον τῶν γνωριμιῶν της, ἐραστὴς τῆς Τσολάκη;».

Τὸ σκοτεινὸν αἴνιγμα εἶχεν ἀρχίσει νὰ διαλευκαίνεται κάπως μὲ τὴν συλλογὴν στοιχείων ὡς πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ δράστου. Ἐλέγετο «Βαγγέλης», ἦτο ὑψηλὸς καὶ ἄσχημος, περίπου πενῆντα πέντε ἐτῶν, εἶχε μαῦρα μαλλιὰ ποὺ ἄρχιζαν νὰ λευκαίνουν εἰς τοὺς κροτάφους. Εἰς τὰ στοιχεῖα αὐτὰ προσετέθησαν καὶ ἄλλα μὲ τὴν ἀστυνομικὴν ἔρευναν τῆς νυκτός. «Ὁ «Βαγγέλης», ἐνεθυμήθη ὁ σερβιτόρος τῆς «Δροσιᾶς», «κάθε φορὰ ποὺ πήγαινα τὶς μπριζόλες σ' αὐτὸν καὶ τὴν φίλη του, ἔβγαζε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα πακέτο βούτυρο, τὸ ἔκοβε κομματάκια μὲ τὸ μαχαίρι του καὶ τὸ ἄφηνε νὰ λειώνη πάνω στὸ κρέας...». Κάποιος ἄλλος κατέθεσεν ὅτι εἶδε τὸν «Βαγγέλη» μίαν ἡμέραν εἰς τὴν συμβολὴν Μάρνη καὶ Πατησίων μὲ ἕνα μοτοποδήλατον, εἰς τὸ ὀπίσω μέρος τοῦ ὁποίου ὑπῆρχεν ἕνα μικρὸ «κασσόνι» μὲ γαλακτοκομικὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προϊόντα. Τρίτος, εἶπεν ὅτι εἶδε τὸν δράστην νὰ συνομιλῆ τελευταίως μὲ κάποιον γαλακτοπώλη τῆς ὁδοῦ Κλεισθένους.

Τὸ συμπέρασμα ἄρχισε νὰ ὁλοκληρώνεται πλέον μὲ τὸ ὅτι ὁ δράστης εἶχε σχέσιν μὲ προϊόντα γάλακτος καὶ μάλιστα μὲ κατάστημα τῆς κεντρικῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν. Ἄρχισεν ὡς ἐκ τούτου εἰδικὴ ἔρευνα, σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμήν, καὶ ἕνα νέον φῶς προσετέθη ἀπὸ συγγενῆ τῆς Τσολάκη: «Ἀπὸ καιρό, εἶπε, συνήντησα τὴν

«Ρόη» ἔξω ἀπὸ ἕνα κατάστημα ποὺ πουλοῦσε βούτυρα, στὴν ὁδὸν Ξούθου. Μιλοῦσε μὲ ἕναν ἄνδρα ψηλὸν καὶ μὲ μουστάκι. Χαιρετηθήκαμε καὶ ἐκείνη συνέχισε τὴν συζήτησή της...».

Δὲν ἄργησε νὰ βρεθῇ τὸ κατάστημα τῆς ὁδοῦ Ξούθου. «Ἀνῆκε ἄλλοτε σὲ κάποιον Ε. Κορομπίλη, χρεωκοπημένον ἔμπορον βουτύρων, ποὺ τώρα κάνει τὸν πλασιέ· χρωστάει πάρα πολλὰ στὴν ἀγορά...», ἦτο ἡ ἀπάντησις ποὺ ἔλαβαν οἱ ἀστυνομικοί.

Ὁ δολοφόνος εἶχεν ἐπισημανθῇ καὶ ἐντοπισθῇ κάπως. Ἐλέγετο Εὐάγγελος Κορομπίλης καὶ ἦτο πλασιὲ βουτύρων, μετὰ τὴν χρεωκοπίαν του. Διασταύρωσις τῶν πληροφοριῶν, εἰς τὰς ὁποίας προσετίθετο καὶ μαρτυρία ὁδηγοῦ ταξὶ ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν εἶχε πάρει τὸ ζεῦγος ἀπὸ τὴν «Δροσιὰ» κατ' ἐπανάληψιν καὶ τὸ ἄφησε μίαν φορὰν εἰς τὴν Τροχαίαν καὶ ἄλλην εἰς τὴν ὁδὸν Δώρου, ἐπαλήθευε ἀπολύτως τὸ συμπέρασμα ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τοῦ δράστου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει νὰ ἴδωμεν τὴν τεραστίαν ἀξίαν τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχείων, μίαν πολύτιμον συμβολὴν ποὺ παρέχουν καὶ τὰ πλέον «ἀσήμαντα» φαινομενικῶς στοιχεῖα αὐτῶν: Τὴν ἄκαρπον ἔρευναν τῶν στελεχῶν ταυτοτήτων εἰς τὸ ἐπώνυμον «Κορομπίλης»—δὲν εἶχεν ἐκδοθῇ ταυτότης τοῦ δράστου—διεδέχθη ἐξονυχιστικὴ τοιαύτη τῶν λοιπῶν ἀρχείων. Εἰς σχετικὸν φάκελον τοῦ Κορομπίλη, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπῆρχαν τέσσεραι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις δι' ὑπεξαίρεσιν, εὑρίσκοντο, πλὴν μιᾶς ἀδείας ταξιδίου μὲ σχετικὴν φωτογραφίαν, μία αἴτησις ἱδρύσεως καταστήματος γαλακτοκομικῶν προϊόντων καὶ σημειώματα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων μὲ πολλὰς διευθύνσεις αὐτοῦ. Αὐτὴ ἡ ἄδεια τοῦ ταξιδίου, μὲ τὴν φωτογραφίαν, ἐπεδείχθη εἰς τὸν ξενοδόχον καὶ τοὺς τρεῖς ὑπαλλήλους του, ὅτε ἀνεγνωρίσθη μὲ φρίκην ὁ δράστης. Καὶ αὐτὰ τὰ σημειώματα, μὲ τὰς πολλὰς διευθύνσεις, ἔκαμαν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ τραποῦν πρὸς τὰ Βριλήσια, τὰ Πετράλωνα, τὸ Περιστέρι κ.λ. πρὸς ἐντοπισμὸν τῆς κατοικίας τοῦ δράστου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἄργησε νὰ ἐπιτευχθῇ. Πλὴν τούτων, τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ποὺ εἶχαν ληφθῇ διὰ τὴν ἄδειαν ἱδρύσεως τοῦ καταστήματος, καὶ τὰ ἄλλα τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, συνέπιπταν ἀπολύτως μὲ ἐκεῖνα ποὺ εὑρέθησαν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ἄξιον παρατηρήσεως δὲ ὅτι συνέπιπταν καὶ μὲ ἐκεῖνα ἀκόμη τὰ ἀποτυπώματα ποὺ ἀνευρέθησαν ἐπὶ μιᾶς ἐφημερίδος τοῦ δράστου καὶ εἰς ἄλλα «ἀσήμαντα» ἐκ πρώτης ὄψεως ἀντικείμενα. Δυνάμεθα ὡς ἐκ τούτων νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἄνευ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἀρχείου εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τῆς στυγερᾶς δολοφονίας τῆς Τσολάκη, ὁ δολοφόνος δυνατὸν νὰ διέφευγε τοῦ ἀστυνομικοῦ κλοιοῦ καὶ ἡ ὅλη ὑπόθεσις νὰ εἶχεν ὅλως διάφορον κατεύθυνσιν καὶ τέλος.

Οὕτω, μὲ πλήρη σχεδὸν τὰ στοιχεῖα ταυτότητος τοῦ δράστου, οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς διώξεως εἶχαν τραπῇ πρὸς τὰς γνωστὰς διευθύνσεις ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας ἀνακαλύψεως τοῦ πτώματος. Μὲ πολλὴν σχολαστικότητα εἰς τὴν λῆψιν πληροφοριῶν, μὲ κόπους καὶ ζῆλον ποὺ προξενοῦν συγκίνησιν εἰς κάθε καλόπιστον παρατηρητήν, ἔγινε δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ ὅτι ὁ δράστης εἶχεν ἰδιόκτητον οἰκίαν εἰς τὰ Βριλήσια, ἔναντι τοῦ «Σισμανογλείου» καὶ παραπλεύρως τοῦ κτήματος Σκουλῆ. Διεπιστώθη ἀκόμη ὅτι εἶχεν ἕνα ἀδελφὸν γαλακτοπώλην εἰς τὰ Πετράλωνα, μίαν ἀδελφὴν σύζυγον γαλακτοπώλου εἰς τὸ Περιστέρι, καὶ ἄλλα συγγενικὰ πρόσωπα εἰς διαφόρους διευθύνσεις. Ἔπρεπε λοιπὸν μὲ κάθε θυσίαν νὰ συγκεντρωθοῦν τὸ δυνατὸν συντομώτερον τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ποὺ ἦσαν ἀπαραίτητα διὰ τὴν πλήρη ἐξιχνίασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ πρὶν οἱ συγγενεῖς, οἱ γνωστοὶ καὶ ὁ δράστης προφθάσουν νὰ συνεννοηθοῦν.

Ἡ ἔγκαιρος παρουσία τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δράστου, εἰς τὰ Βριλήσια, αἰφνιδίασε τοὺς οἰκείους του. Τόσον ἡ σύζυγος, ἁπλῆ οἰκοκυρὰ τῶν 50 ἐτῶν, ὅσον καὶ ἡ κόρη τοῦ δράστου, νέα 20 ἐτῶν καὶ ἠθοποιὸς τοῦ «Πειραϊκοῦ

Θεάτρου», ἐδήλωσαν: «Δὲν ἔχουμε δῆ τὸν Βαγγέλη ἀπὸ τὴν Πέμπτη τὸ πρωί, ἔχουμε ἀνησυχήσει καὶ ψάχνουμε νὰ τὸν βροῦμε. Μᾶς εἶπε ὁ ἀδελφός του στὰ Πετράλωνα ὅτι τὸν εἶδε κι' αὐτὸς τὴν Πέμπτη μόνον καὶ τοῦ ἔδωσε μάλιστα 300 δραχμὲς γιὰ νὰ τοῦ φέρη βούτυρο. Ἡ ἀδελφή του στὸ Περιστέρι δὲν τὸν ἔχει δῆ ἐδῶ καὶ πολλὲς ἡμέρες. Ἕνας γαλακτοπώλης στὴν Μιχαὴλ Βόδα 24 μᾶς εἶπε ὅτι τὸν εἶδε τὴν Πέμπτη καὶ αὐτός. Τοῦ χρωστοῦσε λεπτὰ ὁ Βαγγέλης καὶ τοῦ ἔδειξε ὅτι ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἶχε ἕνα «μάτσο». Ἐκεῖνος τότε, ἀστειευόμενος, τοῦ εἶπε ὅτι θὰ κλείση μὲ τὸ γυιό του τὰ ρολὰ τοῦ μαγαζιοῦ καὶ θὰ τοῦ τὰ πάρουν διὰ τῆς βίας. Ἔβγαλε στ' ἀστεῖα ὁ γυιὸς τοῦ γαλατᾶ ἕνα μαχαίρι νὰ τὸν φοβίση, ἔβγαλε καὶ ὁ Βαγγέλης ἀπὸ τὸ πουκάμισό του ἕνα σουγιὰ νὰ τὸν ἀποκρούση, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ στὰ ἀστεῖα. Τί ἔγινε ὅμως;...»

Φυσικά, ὁ «Βαγγέλης» εἶχε δολοφονήσει τὴν ἰδίαν νύκτα τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τῆς Πέμπτης, 5ης Σεπτεμβρίου 1963, τὴν ἐρωμένην του Καλλιρρόη Τσολάκη μὲ τὸ ἴδιο μαχαίρι ποὺ «ἀστειεύθηκε» μὲ πατέρα καὶ υἱὸν Καλαβρυτινόν, εἰς τὴν ὁδὸν Μιχαὴλ Βόδα 24...

Παράλληλα πρὸς αὐτά, ἡ ἀστυνομικὴ ἔρευνα εἶχεν ὁλοκληρώσει καὶ ὅ,τι ἀφοροῦσε εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ δράστου. Χρεωστοῦσε σημαντικὰ ποσὰ χρημάτων καὶ ἀνεζητεῖτο παντοῦ ἀπὸ τοὺς πιστωτάς του, ἦτο πολὺ στενοχωρημένος καὶ οἱ οἰκεῖοι του ἐφοβοῦντο τὴν αὐτοκτονίαν του. «Μὲ χαρτιὰ ἢ μὲ γυναῖκες ἔχει μπλέξει...», ἐσκέπτοντο πλὴν τῶν ἄλλων, βλέποντες καὶ τὴν ἀπελπισίαν του. Ἐφοβοῦντο ὅμως καὶ τὴν φυγήν του εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀφοῦ εἰς τὴν γυναῖκα του εἶχεν ἐκμυστηρευθῆ ὅτι σκέπτεται νὰ ἀποδράση εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν. Εἶχεν εἰπῆ εἰς τὴν γυναῖκα του καὶ κάτι ἄλλο τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου, γριφῶδες ἴσως, ἀλλὰ ποὺ ἐδείκνυεν πολλά: «Τὸ μυστικό μου τὸ ἔχω γραμμένο καὶ θὰ τὸ βρῆτε. Μὴ στενοχωρηθῆτε γιὰ μένα. Ἐσεῖς ἔχετε τὸ σπίτι καὶ θὰ τὰ βολέψετε...».

***

Ἡ ἀκάματος ἀστυνομικὴ ἔρευνα εἶχε θριαμβεύσει μὲ κινηματογραφικὴν ταχύτητα σκέψεως καὶ ἐνεργείας, εἶχεν ἐπιτύχει τὸ ρεκὸρ διαλευκάνσεως τοῦ σκοτεινοῦ ἐγκλήματος εἰς ἕνα μόνον 24ωρον ἀπὸ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος. Πλήρης ἡ περιγραφὴ τοῦ ἐγκλήματος τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 7ης Σεπτεμβρίου, πλήρη τὰ στοιχεῖα τοῦ θύματος καὶ τοῦ δράστου, ἄπλετον φῶς εἰς μίαν κοινωνικὴν τραγωδίαν ποὺ συνεκλόνισε τὸ Πανελλήνιον. Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ εἶχαν εἰδοποιηθῆ οἱ συνοριακοὶ σταθμοὶ τῆς χώρας νὰ ἐμποδίσουν τυχὸν ἔξοδον τοῦ δράστου, εἶχαν εἰδοποιηθῆ αἱ ἀρχαὶ τῆς χωροφυλακῆς εἰς ὅλην τὴν χώραν, εἶχεν ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ ἡ φωτογραφία τοῦ δολοφόνου πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἱκανῶν ἀστυνομικῶν ἐπετηροῦσε σταθμοὺς λεωφορείων, σιδηροδρομικοὺς σταθμούς, λιμένα Πειραιῶς καὶ ἀερολιμένα Ἑλληνικοῦ, καί, γενικῶς, ἐκινεῖτο πυρετωδῶς πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ Εὐαγγέλου Κορομπίλη. Ὁλόκληρος ὁ τύπος τῆς ἑπομένης, Κυριακῆς 8ης Σεπτεμβρίου, ἔδιδε λεπτομερείας τῆς διαλευκάνσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἐγκωμίαζε τὸ ἔργον ἐκείνων, ποὺ ἄϋπνοι καὶ χωρὶς οὐδεμίαν ἀνάπαυλαν, εἶχαν ἐπιτύχει τὸν πραγματικὸν ἄθλον, εἶχαν δημιουργήσει τὸν ἀληθινὸν ἀστυνομικὸν «κολοσσὸν» τῆς ὡμῆς πραγματικότητος τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ πορεία τώρα πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ δολοφόνου μόνον: Τοῦ Εὐαγγέλου Κορομπίλη τοῦ Ἀθανασίου καὶ τῆς Ἰωάννας, γεννηθέντος τὸ ἔτος 1906 εἰς Ἀνατολὴν Ὑπάτης, πρώην ἐμπόρου βουτύρων καὶ ἤδη πλασιὲ τοῦ αὐτοῦ εἴδους, κατοίκου Βριλησίων Ἀττικῆς, ἔναντι «Σισμανογλείου» καὶ εἰς κτῆμα Σκουλῆ. Καὶ μάλιστα πορεία ἰλιγγιώδης—«μὲ ἀσυνήθη ὁμολογουμένως ταχύτητα», ὅπως ἐτόνισεν σύσσωμος ὁ τύπος—διότι ὁ δράστης πιθανὸν νὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὴν ζωήν του ἀπὸ στιγμῆς

εἰς στιγμήν. Πλὴν τούτου, ἔπρεπε νὰ γνωσθοῦν μὲ κάθε λεπτομέρειαν οἱ λόγοι ποὺ τὸν ὦθησαν εἰς τὸ φρικιαστικὸν ἔγκλημά του καὶ νὰ δώσῃ λόγον τῆς πράξεώς του εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

Τὰ «μανιτάρια» τῶν ἀστυνομικῶν ἀπλώθηκαν πρὸς ὅλας τὰς γνωστὰς διευθύνσεις. Βριλήσια, Περιστέρι, Πετράλωνα, Κηφισιά, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπὸ νέον κλοιόν. Ἡ παρακολούθησις οἰκημάτων καὶ «πόστων», δυναμένων νὰ παράσχουν κάτι, ἔφθασε ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ δράστου μέχρι τῶν κατοικιῶν, γραφείων καὶ καταστημάτων τῶν ἁπλῶς γνωστῶν αὐτοῦ, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν συνηγόρων εἰς τοὺς ὁποίους πιθανώτατα νὰ κατέφευγεν ὁ Κορομπίλης. Πληροφορίαι ὅτι τὴν τάδε ἡμέραν ἐθεάθη εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν ὁ δράστης, ὅτι τὴν δεῖνα ἐθεάθη εἰς προάστιον κ.λ. κ.λ., διεσταυρώθησαν καί, πλὴν μιᾶς, ὅτι ἐθεάθη πράγματι εἰς Π. Φάληρον καὶ ἔλαβε καὶ δάνειον ἀπὸ ἄγνωστον πρόσωπον, ἀπερρίφθησαν ὡς ἀβάσιμοι. Ἡ ἀποκορύφωσις τῶν ἀστυνομικῶν ἐνεργειῶν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἡμέραν «Χ», ὅτε λυπηρὸν γεγονὸς καὶ ἐκφεῦγον τοῦ σκοποῦ τῆς παρούσης ἐρεύνης ἠνάγκασε τοὺς παρακολουθοῦντας καίρια σημεῖα εἰς Κάτω Κηφισίαν ἀστυνομικοὺς νὰ ἀποσυρθοῦν.

Ὡς ἦτο φυσικόν, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ δράστης ἔπρεπεν ὁπωσδήποτε νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῶν ἀστυνομικῶν. Καὶ συνέβη τοῦτο τὸ ἀπόγευμα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου, ὅτε συνελήφθη ὑπὸ χωροφύλακος εἰς Κάτω Κηφισ᾽αν καί, λαβὼν παραθεῖον ἐξέπνευσεν ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου. Ἕνας τραγικὸς ἐπίλογος ἔκλεισεν οὕτω τὸ ὅλον δρᾶμα, ποὺ ἠνοίχθη εἰς τὸ λαϊκὸν ξενοδοχεῖον Γαλατσίου πέντε ἀκριβῶς ἡμέρας πρὸ τῆς συλλήψεως καὶ αὐτοκτονίας τοῦ δράστου.

* * *

Τόσον ἡ αὐτοκτονία τοῦ Κορομπίλη, ὅσον καὶ τὰ γράμματα ποὺ ἄφησε—τέσσερα τὸν ἀριθμὸν καὶ γραμμένα μὲ κόκκινο μελάνι εἰς πρόχειρα φύλλα χάρτου—ἐπαληθεύουν τὰς προβλέψεις ἐκείνων ποὺ ἀνέλαβαν καὶ ἐξιχνίασαν τὴν ὅλην αὐτὴν ὑπόθεσιν τῆς συνταρακτικῆς δολοφονίας. Οἱ λόγοι διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος, ὡς εἶχε προβλεφθῆ, ἦσαν λόγοι ἐρωτικῆς ἀπογοητεύσεως, πικρίας καὶ μεγίστης ἀπελπισίας τοῦ δράστου, ὅταν ἐπείσθη ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀνταπόκρισις εἰς τὸ αἴσθημά του. Καὶ ἡ πρόθεσις τοῦ δράστου νὰ αὐτοκτονήσῃ, ὅπως ἐσυμπεραίνετο ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας τῆς δολοφονίας, ὑπάρχει εἰς τὰς ἐπιστολὰς τούτου καὶ εἰς τὴν πραγμάτωσιν, δυστυχῶς, τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Τὸ περιεχόμενον τῶν τεσσάρων ἐπιστολῶν δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰδικώτερον. Θὰ εἴπωμεν μόνον ὅτι, πλὴν τῶν πανηγυρικῶν ἐπαληθεύσεων ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐπίστευεν ἡ ἀστυνομικὴ ἔρευνα κατὰ τὴν πορείαν διαλευκάνσεως τοῦ ἐγκλήματος, μέσα ἀπὸ τὰς σελίδας τοῦ δολοφόνου προβάλλει μία ἐρωτικὴ τραγωδία καὶ ἔρχεται εἰς φῶς μία ἀπὸ τὰς πλέον δραματικὰς πτυχὰς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς: ἡ διπλῆ ζωή. Θὰ εἴπωμεν ἐπίσης ὅτι ἀπὸ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ αὐτοκτονήσαντος δράστου, καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὅλην ἔρευναν, οὐδὲν σκοτεινὸν σημεῖον τῆς ὑποθέσεως ἐγκαταλείπεται. Τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Κορομπίλη εἰς μίαν τῶν ἐπιστολῶν του, ὅτι τὸ ἀνευρεθὲν φιαλίδιον εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἐγκλήματος περιεῖχε παραθεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο νὰ αὐτοκτονήσῃ, εἶναι τὸ μόνον ψευδὲς σημεῖον τῶν ἐπιστολῶν του ἀφοῦ εἰς τὸ φιαλίδιον περιείχετο ναρκωτικόν, πρᾶγμα μάλιστα ποὺ ἐνισχύει τὴν ἄποψιν προμελετημένου ἐγκλήματος. Τὸ σκοτεινὸν ἐπίσης σημεῖον τῆς βέρας μὲ τὴν φράσιν «Σπ. Ἀηδονόπουλος» καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, ἔπαυσε νὰ εἶναι σκοτεινὸν μὲ τὴν ἐξακρίβωσιν ὅτι τὸ θῦμα εἶχε κάποτε ἀπολέσει τὴν βέραν του, ἠγόρασε δὲ ἄλλην, μεταχειρισμένην, ἐκ τῆς ὁποίας ἠμέλησε νὰ ἀπαλείψῃ ὀνοματεπώνυμον καὶ ἡμερομηνίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὅλον ἔγκλημα, ἂς λεχθῇ ὅτι φέρει ἀμείλικτον εἰς τὴν ἐπι-

φάνειαν τὸ ἀκανθῶδες δι' ἡμᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς πρόβλημα ἐλέγχου τῶν ἐρωτικῶν κρυσφηγέτων. Καὶ προβάλλει τὸ ἐρώτημα: Μήπως πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ κάποια ἐλαστικότης ποὺ διακρίνει τὰς ἐνεργείας μας εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ἡ διακριτικότης ἔστω, καὶ νὰ ἐφαρμοσθοῦν μὲ μεγαλυτέραν αὐστηρότητα αἱ σχετικαὶ διατάξεις εἰς τὰ λαϊκὰ ἰδίως ξενοδοχεῖα—ἐρωτικὰ καταφύγια; Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ ἔλεγχος ἀποθαρρύνει τὴν προσέλευσιν παρανόμων ζευγῶν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα αὐτὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου συντείνει εἰς κάποιαν χαλάρωσιν, ἀκόμη καὶ διάλυσιν, ἁμαρτωλῶν δεσμῶν, ἡ ἀστυνομικὴ παρουσία δὲ ματαιώνει ἢ κάμνει ὀλιγώτερον ἀποφασιστικὰς τὰς ἐγκληματικὰς σκέψεις καὶ ἐνεργείας. Ἡ ἐπιτασσομένη ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξ ἄλλου λῆψις τῶν στοιχείων παντὸς καταλύοντος εἰς ξενοδοχεῖον, ἐκτὸς τῆς γενικῆς ἀποθαρρύνσεως πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν—φόβος τῶν ἐραστῶν διὰ τυχὸν δημοσιότητα τοῦ παρανόμου δεσμοῦ, γνῶσις τοῦ σχεδιάζοντος ἐγκληματικὴν ἐνέργειαν ὅτι θὰ ἀποκαλυφθῇ, καὶ τόσα ἄλλα—παρέχει εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὴν δυνατότητα νὰ κινηθῇ πρὸς ἄτομα γνωστῆς ταυτότητος καὶ ὄχι πρὸς ἄγνωστα τοιαῦτα, ὡς συνέβη μὲ τὸ ἔγκλημα τοῦ Γαλατσίου.

Ἡ ἐξιχνίασις τῆς σκοτεινῆς καὶ τόσον φρικιαστικῆς ὑποθέσεως δολοφονίας τῆς Καλλιρρόης Τσολάκη, θὰ μείνῃ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἱστορίαν ὡς ἕνας πραγματικὸς ἆθλος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Θὰ διδάσκῃ πάντοτε τόσον πολλὰ εἰς τὸν ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐπιλαμβανόμενον μεγάλων ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων ἀστυνομικόν. Καὶ θὰ ἐπαληθεύῃ μὲ τὸν πιὸ κραυγαλέον τρόπον, ὅτι «τέλειον ἔγκλημα» δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει μόνον λανθασμένη ὁδὸς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐρεύνης, λανθασμένη ὁδὸς πού, ἐὰν ὁ ἀστυνομικὸς μόχθος κατορθώσῃ νὰ τὴν μετατρέψῃ εἰς εὐθεῖαν καὶ ἀληθινήν, τὸ ἔγκλημα καὶ ὁ ἐγκληματίας παύουν νὰ ἔχουν σχέσιν μὲ τὸ «σκοτεινὸν» καὶ τὸ «μυστηριῶδες» καὶ τὸ «ἀνεξιχνίαστον», ὅρους ποὺ ἀκούονται τόσον συχνὰ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ κόσμου. Εἶναι ὅμως «ἀνθρώπινον τὸ λανθάνεσθαι» καὶ ἀπὸ τὴν μοῖραν αὐτὴν οὐδέποτε θὰ ξεφύγῃ ὁ ἄνθρωπος, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν φθάσῃ. Εὐχὴ ὅλων μας πάντως εἶναι νὰ ἔχῃ τὴν πλέον ἐλαχίστην σχέσιν, ἐξ ὅλων τῶν ἱκανῶν ἀστυνομιῶν τῆς γηίνης σφαίρας, ὁ ὅρος «λανθάνεσθαι» μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Ἀστυνομίαν. Τότε, ἡ κοινωνία μας ὁπωσδήποτε θὰ προάγεται περισσότερον καὶ περισσότερον θὰ χειροκροτῇ τοὺς ἀξίους καὶ ἱκανοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ καλοῦ ἐναντίον τοῦ κακοῦ.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

LOS ANGELES

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ * ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΜΕΤΡΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τελευταῖο ἐπισκεφθήκαμε τὸ μέγαρο τῆς δημοτικῆς βιβλιοθήκης τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Εἶναι ἕνα ὡραῖο ἐπιβλητικὸ μέγαρο χτισμένο σὲ μιὰ ὁλόκληρη πλατεῖα. Ὅταν πλησιάζουμε στὴν μεγάλη εἴσοδο τοῦ χτιρίου ἄθελά μας κοιτάζουμε τὴ μεγάλη πόρτα καὶ τὶς ἀνάγλυφες παραστάσεις πάνω στοὺς τσιμεντολίθους τοῦ τοίχου, ἀκριβῶς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τῆς εἰσόδου. Ἡ μία παράστασις εἶναι ἑνὸς γέροντος σοφοῦ σὲ ἑλληνικὴ καθαρῶς κατατομή, ὅπως καὶ δεξιὰ εἶναι ἡ παράστασις μιᾶς νεανικῆς ἀπολλωνίας μορφῆς καὶ κάτω ἀπὸ τὴν παράστασι τοῦ σοφοῦ εἶναι ἀνάγλυφα σκαλισμένη σὲ ἑλληνικὰ κεφαλαῖα γράμματα ἡ ἐπιγραφὴ «ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ», κάτω ἀπὸ τὴν παράστασι τῆς Ἀπολλωνίας μορφῆς ἡ ἐπιγραφὴ« ΠΟΙΗΣΙΣ». Νὰ λοιπὸν ποὺ ὁ Νέος Κόσμος ἀποτίει φόρο τιμῆς στὸ ἀρχαῖο ἑλληνικὸ πνεῦμα. Μέσα στὴ βιβλιοθήκη θὰ βροῦμε τὴ φιλοσοφία καὶ τὴν ποίησι, ποὺ πρῶτοι ἐκαλλιέργησαν καὶ ἀνέβασαν σὲ δυσθεώρητα ὕψη οἱ Ἕλληνες φιλόσοφοι καὶ ποιητές.

Περάσαμε ἀπ' ὅλες τὶς τεράστιες αἴθουσες τοῦ ἰσογείου τῆς βιβλιοθήκης ποὺ ἔχουν ὡραιότατες διακοσμήσεις, καὶ ὅπου οἱ ἐπισκέπτες ἀπὸ τὰ εὑρετήρια βρίσκουν μόνοι τους τὸ βιβλίο ποὺ θέλουν νὰ μελετήσουν, πηγαίνουν τὸ παίρνουν καὶ κατόπιν μετὰ τὸ τέλος τῆς μελέτης τὸ βάζουν στὴ θέσι του. Περιεργαζόμενοι τὶς διάφορες βιβλιοθῆκες ποὺ εἶναι καλὰ ταξινομημένες, ἔφτασα καὶ στὴν βιβλιοθήκη ποὺ εἶχε τὴν ἐπιγραφὴ «ΕΛΛΑΣ». Ἦταν μιὰ πολὺ φτωχὴ σὲ μέγεθος καὶ περιεχόμενο ποὺ μ' ἐλύπησε. Ὑπῆρχαν μερικὲς μεταφράσεις καὶ λίγα βιβλία Ἑλλήνων λογοτεχνῶν ἢ ἄλλων συγγραφέων.

Νομίζω ὅτι μὲ μιὰ μικρὴ προσπάθεια τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος, ἠμπορεῖ νὰ πλουτισθῆ τὸ ἑλληνικὸ αὐτὸ τμῆμα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Λὸς Ἄντζελες, μὲ δωρεές, τὶς ὁποῖες προθυμώτατα θὰ κάνουν ὅλοι οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες συγγραφεῖς. Ἡ διεύθυνσις τῆς βιβλιοθήκης, γιὰ ὅσους θέλουν νὰ στείλουν ἐκεῖ τὰ συγγράμματά τους, εἶναι: Los Angeles Public Library. Central Building, 630 West fifth Street, Los Angeles 17 California.

Ἀλλὰ ἂς συνεχίσουμε τὴν ἐπίσκεψί μας στὸ δεύτερο ὄροφο τῆς βιβλιοθήκης στὸν ὁποῖο ὁδηγεῖ μιὰ πολὺ φαρδειὰ σκάλα ἀπὸ τεχνητὸ μάρμαρο. Μόλις φτάνουμε στὸ δεύτερο ὄροφο ἀντικρύζουμε στὰ δύο κεφαλόσκαλα ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ δύο

σφίγγες αἰγυπτιακές, σκαλισμένες πάνω σὲ μαῦρο μάρμαρο νὰ κρατοῦν στὰ χέρια τους ἀνοικτὸ ἀπὸ ἕνα βιβλίο. Οἱ σφῖγγες αὐτὲς συμβολίζουν τὰ ἀπόκρυφα μυστήρια τῶν γνώσεων. Στὸ ἀνοικτὸ βιβλίο τῆς ἀριστερᾶς σφίγγας γράφονται τὰ ἀκόλουθα στὴν ἑλληνικὴ γλῶσα: «ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΠΑΝ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΚΑΙ ΟΝ ΚΑΙ ΕΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΜΟΝ ΠΕΠΛΟΝ ΟΥΔΕΙΣ ΠΩ ΘΝΗΤΟΣ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕΝ».

Στὸ βιβλίο τῆς δεξιᾶς σφίγγας γράφονται τὰ ἑξῆς: «ΔΙΟ ΘΕΙΟΤΗΤΟΣ ΟΡΕΞΙΣ ΕΣΤΙΝ Η ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΕ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ ΕΦΕΣΙΣ». Πίσω ἀκριβῶς ἀπὸ τὶς σφίγγες αὐτὲς σὲ εἰδικὴ καλλιτεχνικὰ ζωγραφισμένη κόγχη στὸν τοῖχο ὑπάρχει ἕνα ἄγαλμα γυναικὸς ντυμένης σὲ στὺλ ἀνάμικτο αἰγυπτιακῆς καὶ βυζαντινῆς στολῆς θρησκευτικοῦ χαρακτήρα μὲ στέμμα στὸ κεφάλι. Κρατᾶ μὲ τὸ δεξί της χέρι ἀνοικτὸ βιβλίο καὶ μὲ τὸ ἀριστερὸ ράβδο, σὰν τὴν ἀρχιεπισκοπικὴ πατερίτσα. Ἡ ἱέρεια αὐτὴ συμβολίζει τὶς γνώσεις ποὺ ναι συγκεντρωμένες σ' ὅλες τὶς βιβλιοθῆκες τοῦ κόσμου. Στὸ βιβλίο εἶναι γραμμένο στὴν πρώτη σειρά: «ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Ο ΛΟΓΟΣ». Μετὰ τὴν ἑλληνικὴ γραφὴ ἀκολουθεῖ λατινική, γαλλική, γερμανικὴ καὶ ἀγγλική. Οἱ αἴθουσες τοῦ δευτέρου ὀρόφου ἔχουν ὡραιότατες τοιχογραφίες καθὼς καὶ βιτρὼ στὰ παράθυρα. Ἐπίσης οἱ ὀροφὲς ἔχουν ὡραιότατες διακοσμήσεις. Οἱ τοιχογραφίες παριστάνουν διάφορες εἰκόνες ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν 'Αμερικανῶν κατὰ τὶς διάφορες ἐποχές. Οἱ αἴθουσες τῆς βιβλιοθήκης ἦσαν γεμᾶτες ἀπὸ ἀνθρώπους πάσης κατηγορίας, νέους, νέες, ἡλικιωμένους, ὥριμης ἡλικίας κλπ. καθὼς καὶ ὅλων τῶν φυλῶν, δηλαδὴ ὑπῆρχαν λευκοί, μαῦροι, 'Ιάπωνες, Νέγροι, κλπ., πρᾶγμα ποὺ μαρτυρεῖ ἔφεσι γιὰ τὴν μελέτη.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΜΕΤΡΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

'Εγνώρισα τὸν 'Ελληνοαμερικανὸ κ. Γ. Ρέλια, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ὡς προϊστάμενος τμήματος στὴν ὑπηρεσία μέτρων καὶ ἐλέγχου δημοσίων ἔργων τῆς Καλιφορνίας. Ὁ κ. Ρέλιας, κατόπιν παρακλήσεώς μου, ἐπέτυχεν ἄδειαν τοῦ διευθυντοῦ νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν ὑπηρεσία αὐτὴ ποὺ ἔχει ἐγκατασταθῆ σ' ἕνα καινούργιο οἴκημα ἀπὸ Ζετίας. Τὸ οἴκημα μὲ τὸν ἐξοπλισμό του ἐστοίχισε 500.000 δολλάρια. Ὅταν ἐπεσκέφθηκα τὴν ὑπηρεσία μὲ ἐδέχθη φιλοφρόνως ἐκτὸς τοῦ διευθυντοῦ καὶ ὁ ὑποδιευθυντής, ὁ ὁποῖος μὲ συνώδευε σ' ὅλα τὰ τμήματα καὶ μοῦ ἐξήγησε τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας ἐλέγχου καὶ τὸν σκοπόν. Κατ' ἀρχὴν ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ ἐλέγχει κάθε ἔργο τοῦ δημοσίου ποὺ κατασκευάζεται ἀπὸ ἐργολάβους, καθὼς καὶ τὰ ὑλικὰ δομήσεως κλπ. Στὴν ὑπηρεσία αὐτὴ ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς τμήματα: 1) Τμῆμα ἐλέγχου ὁδοστρωμάτων, ἐλέγχου τῆς ἀσφάλτου καὶ ἐλέγχου παραλαβῆς τῶν δρόμων. Εἶναι μία ἐργασία, ποὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν προλαμβάνει τὴν πλημμελῆ κατασκευὴ δρόμων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐλέγχει αὐστηρότατα τοὺς κατασκευαζομένους ἀπὸ ἐργολά-

βους δρόμους. 2) Χημεῖον. Τὸ χημεῖον τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχει τὰ διάφορα ὑλικὰ προκειμένου νὰ κατασκευασθῆ ἕνα ἔργο τοῦ δημοσίου ἀπὸ ἀπόψεως ἀντοχῆς, περιεκτικότητος διαφόρων ὑλῶν κλπ. 3) Τμῆμα ἀναλυτικῆς χημείας. Στὸ τμῆμα τοῦτο ὑπάρχουν καὶ πλάστιγγες ἀπολύτου ἀκριβείας καθὼς καὶ ἄλλα λεπτότατα ὄργανα. 4) Τμῆμα ἐλέγχου συσσωρευτῶν (μπαταριῶν). Ἐκεῖ ἐλέγχονται οἱ συσσωρευταὶ τοὺς ὁποίους προμηθεύεται ἡ Πολιτεία γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν ὑπηρεσιῶν της. 5) Τμῆμα φωτομετρικῶν μηχανημάτων καὶ μικροσκοπίων. Ὁ ἐξοπλισμὸς εἶναι τελειότατος καὶ ὑπάρχουν σχετικὰ μηχανήματα ποὺ ἀποτελοῦν τὴν τελευταία λέξι τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαλείων. 6) Τμῆμα χημικοῦ ἐλέγχου νεροῦ διὰ τὴν πρόληψι μολύνσεων ἢ ἀσθενειῶν ἀπὸ τὸ νερό. Ὑπάρχουν ἐγκαταστάσεις τελειότατες καὶ γίνεται δειγματοληψία ἀπὸ παντοῦ, ὅπου ἐνδέχεται νὰ δημιουργηθῆ ἑστία μολυσματικὴ ἀπὸ τὸ νερό, εἴτε σὲ ὑδραγωγεῖο, εἴτε στὴ θάλασσα, εἴτε σὲ στάσιμα νερὰ κλπ. 7) Τμῆμα ἐλέγχου ἐλαστικῶν καὶ πλαστικῶν. Ἐλέγχεται ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ ὕλη τῶν πάσης φύσεως ἐλαστικῶν καὶ πλαστικῶν ποὺ προμηθεύεται ἡ Πολιτεία. 8) Τμῆμα ἐλέγχου πάσης φύσεως δομισίμων ὑλικῶν, ὅπως τὰ τσιμέντα, τὰ τοῦβλα, οἱ τσιμεντόλιθοι κλπ. Ἐπίσης ἐλέγχεται τὸ ἔδαφος καὶ τὸ ὑπέδαφος ὅπου πρόκειται νὰ γίνουν ἔργα δημοσίας χρήσεως, ὅπως δρόμοι, οἰκήματα κλπ., δηλαδὴ τρυποῦν τὸ ἔδαφος σὲ μεγάλο βάθος καὶ παίρνουν δείγματα, ἔτσι δὲ βρίσκουν ἂν εἶναι στερεὸ τὸ ἔδαφος κλπ. 9) Τμῆμα ἐλέγχου ἀντοχῆς σιδηρῶν ράβδων ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ οἰκοδομές, γιὰ τὶς γέφυρες καὶ γιὰ κάθε ἔργο τοῦ δημοσίου. Ὁ ἔλεγχος τῶν τσιμέντων, τῶν σιδήρων, τῶν πλαστικῶν καὶ τῶν ἐλαστικῶν γίνεται καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀντοχῆς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδράσεως ἐπ' αὐτῶν τῶν διαφόρων ὀξέων. Σὲ ἐρώτησί μου πρὸς τὸν κ. ὑποδιευθυντὴ ἂν ἐσημειώθησαν στὴν Καλιφόρνια περιπτώσεις ἀτυχημάτων σὲ ἔργα δημόσια, μοῦ ἀπήντησεν ὅτι εἶχαν σημειωθῆ δύο καθιζήσεις γεφυρῶν στὴν περιοχὴ τοῦ Λὸς Ἄντζελες. 10) Τμῆμα Γεωλογίας. Τὸ τμῆμα τοῦτο ἐλέγχει καὶ παρακολουθεῖ τὴν γεωλογικὴ σύνθεσι καὶ τὶς περιπτώσεις καθιζήσεων, διολισθήσεων τοῦ ἐδάφους κλπ. γιατὶ ἐσημειώθηκαν καὶ παρατηροῦνται στὴν περιοχὴ τοῦ Λὸς Ἄντζελες κατολισθήσεις καὶ μάλιστα σὲ μιὰ περίπτωσι ἐσκοτώθηκε ἀπὸ κατολίσθησι καὶ ἕνα κοριτσάκι. 11) Τμῆμα ἐλέγχου ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ παντὸς ὀργάνου ποὺ λειτουργεῖ μὲ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Τὸ τμῆμα τοῦτο εἶναι πιὸ μεγάλο γιατὶ ἐλέγχει καὶ κάθε νέο ἠλεκτρικὸ σκεῦος τὸ ὁποῖο θὰ τεθῆ σὲ κυκλοφορία ἀπὸ τὶς βιομηχανίες. Δηλαδὴ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ κυκλοφορήσῃ στὴν ἀγορά, ἂν δὲν ὑπάρχῃ σχετικὴ ἔγκρισις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς. Στὰ ἠλεκτρικὰ εἴδη περιλαμβάνονται τὰ ραδιόφωνα καὶ τὰ τελεβίσιον (τηλεόρασις). 12) Τμῆμα ἐλέγχου ὑδραυλικῶν ἐγκαταστάσεων. Στὸ τμῆμα τοῦτο κατὰ τρόπο παραστατικὸ μᾶς ἔδειξαν πῶς μπορεῖ νὰ μολυνθῆ τὸ νερὸ τῆς οἰκιακῆς χρήσεως (πόσιμο) ἀπὸ μιὰ ἐλαττωματικὴ ἐγκατάστασι κλπ. Γι' αὐτὸ κάθε ὑδραυλικὸ ὄργανο ποὺ θὰ παραχθῆ καὶ θὰ τεθῆ σὲ κυκλοφορία ἐλέγχεται. 13) Τέλος εἴδαμε καὶ τὴ βιβλιοθήκη τῆς ὑπηρεσίας καθὼς καὶ τὰ ἀποδυτήρια (ἀτομικὰ γιὰ κάθε ὑπάλληλο), τὴν τραπεζαρία καὶ τὴν αἴθουσα ἀναψυχῆς. Τελικὰ ὁ κ. Ρέλιας μᾶς παρέθεσε γεῦμα σὲ κοσμικὸ ἑστιατόριο, ὅπου μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ συζητήσουμε διάφορα θέματα μὲ τὸν διευθυντὴ καὶ τὸν ὑποδιευθυντὴ τῆς ὑπηρεσίας μέτρων.

(Στὸ ἑπόμενο: **Marine land,** τὸ πρότυπο σ' ὅλο τὸν κόσμο ἐνυδρεῖο τῆς Καλιφορνίας. Δελφίνια, φάλαινες καὶ φῶκες ἀκροβάτες, ἀθλητὲς καὶ μουσικοί).

Ἐκδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ

Ὑπὸ Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α' κ. **ΔΗΜ. ΧΑΝΔΡΙΝΟΥ**

ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ (ΑΥΣΤΡΙΑ)

Εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος ἐδημοσιεύθη τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδρομῶν τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Ἤδη θὰ συνεχίσωμεν τὴν περιγραφὴν τῶν ἐντυπώσεών μας ἀπὸ τὰς λοιπὰς πόλεις, ἃς ἐπεσκέφθημεν.

Ὁ γράφων ὅταν ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Ἰουλίου μικρὰν περιγραφὴν τῆς δευτέρας ἐκδρομῆς δὲν εἶχε κατὰ νοῦν νὰ συνεχίσῃ. Ἐν τούτοις πολλοὶ ἀναγνῶσται προτιθέμενοι, ὡς ἐδήλωσαν, νὰ μετάσχωσι μελλοντικῶν ἐκδρομῶν παρεκάλεσαν νὰ γραφῶσιν, εἰ δυνατόν, περισσότεραι λεπτομέρειαι περὶ τῆς ἐκδρομῆς. Μὲ τὴν ὑπόθεσιν ὅτι εἶναι δυνατὸν, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, αἱ σημειώσεις αὗται νὰ ἀποβῶσιν ὠφέλιμοι εἰς τοὺς μελλοντικοὺς ἐκδρομεῖς θὰ συνεχισθῶσιν, ὅσον ὁ χρόνος καὶ ὁ χῶρος τὸ ἐπιτρέψῃ.

Εἰς τὸ τελευταῖον σημειωμά μας ἐγράφησαν ὀλίγα περὶ Βιέννης. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ὑπάρχουσι πάρα πολλὰ ἄξια παρατηρήσεως, ἀλλὰ ὁ χρόνος δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἐπίσκεψίν των. Διὰ τοῦτο εἰς τὸν νέον προγραμματισμὸν προσετέθη μία εἰσέτι ἡμέρα παραμονῆς εἰς τὴν Βιέννην.

Μετὰ τὴν Βιέννην κατηυθύνθημεν πρὸς Μόναχον, ἀκολουθοῦντες ὑπέροχον αὐτοκινητόδρομον καὶ θαυμασίαν διαδρομήν, μέσῳ τῶν ὑπωρειῶν τῶν Ἄλπεων.

Ἡ διαδρομὴ ἐπὶ πολλὰ χιλιόμετρα διέρχεται διὰ τοῦ Βιενναίου Δρυμοῦ, δηλαδὴ ἀπὸ ἀπέραντα δάση πανυψήλων δένδρων. Πολλοὶ καὶ θαυμάσιοι, καταρράκται οἱ ὁποῖοι πίπτουν ἐκ τῶν ὀρέων, πλουτίζουν τὸν δεξιά μας ρέοντα ποταμὸν Δούναβιν. Αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία ποὺ συναντῶνται εἶναι εἰδυλλιακὰ καὶ πλημμυρισμένα εἰς τὸ πράσινον. Εἰς τὰς κορυφὰς πολλῶν βραχωδῶν ὑψωμάτων ἔχουν κτισθῆ πύργοι - φρούρια, διατηρούμενοι εἰς καλὴν κατάστασιν. Προφανῶς ἐχρησίμευον ὡς κατοικίαι μεγάλων γαιοκτημόνων ἢ δουκῶν.

Τὸ πρόγραμμα προέβλεπεν ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως Λίντζ ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως, ἐκρίθη ὅμως σκοπιμώτερον, ὅπως ἀντὶ τῆς Λίντζ, ἐπισκεφθῶμεν τὴν μικρὰν πόλιν Μέλκ, διότι ἐκεῖ καὶ ἐπὶ βραχώδους καταφύτου ὑψώματος καὶ εἰς ὡραιοτάτην θέσιν, ὡς συνήθως παρατηρεῖται προκειμένου περὶ Μονῶν, ἔχει ἀνεγερθῆ μία ἱστορικὴ Μονὴ Βενεδικτίνων. Δὲν εἶχε, βεβαίως, σκοπὸν ἡ μετάβασίς μας τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Μονῆς, ἂν δὲν εἶχεν ἰδιάζουσαν σημασίαν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας.

Εἰς τὴν Μονὴν αὐτὴν λειτουργεῖ τὸ μοναδικὸν ἐν Αὐστρίᾳ, ὡς μᾶς εἶπον, Γυμνάσιον Κλασσικῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν, ὅπου ἑκατοντάδες μαθητῶν διδάσκονται τὴν Ἀρχαίαν Ἱστορίαν καὶ Φιλοσοφίαν καὶ γενικῶς τὸν Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Πολιτισμὸν Ἑλληνιστί.

Ἀτυχῶς ἡ ὥρα τῆς ἐπισκέψεώς μας συνέπεσε μὲ τὰς ὥρας διδασκαλίας καὶ δὲν μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ Γυμνάσιον καὶ συνομιλήσωμεν μὲ τοὺς καθηγητάς του. Πάντως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρετηρήσαμεν μὲ ἱκανοποίησιν εἶναι ὅτι εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν - πλατεῖαν τῆς Μονῆς ἔχουν στηθῆ ἀνδριάντες καὶ προτομαὶ ὅλων σχεδὸν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων Φιλοσόφων, Ἱστορικῶν κ.λ.π. (Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Ἡρόδοτος, Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Σωκράτης, Πλάτων, Ἀριστοτέλης κ.ἄ.).

Ἡ Μονὴ τῶν Βενεδικτίνων παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, λόγῳ τῆς ἐκεῖ ἐγκατεστημένης μεγάλης βιβλιοθήκης, ἡ ὁποία περιέχει 80.000 καὶ πλέον τόμους ὑψίστης ἱστορικῆς ἀξίας. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι 1850 τόμοι, ὡς μᾶς ἐξήγησαν, εἶναι ἑλληνικοὶ καὶ μάλιστα εἰς αὐτοὺς ὑπάρχουν πλεῖστα αὐτούσια χειρόγραφα ἐπὶ παπύρων πολλῶν διασήμων ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων ! ! ! Τὰ πολύτιμα ταῦτα

ἑλληνικὰ κειμήλια ἐκλάπησαν ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων ἐξ Ἑλλάδος, Κωνσταντινουπόλεως, Μέσης Ἀνατολῆς καὶ ἰδίᾳ ἐξ Αἰγύπτου. Ἴσως ἡ βιβλιοθήκη αὕτη νὰ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐκεῖ ἐγκατάστασιν τοῦ Γυμνασίου Κλασσικῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν. Ἔχει καὶ ἄλλην ἱστορικὴν σημασίαν ἡ Μονὴ αὕτη, ὡς πρὸς τὴν δρᾶσιν τῆς Καθολικῆς Θρησκείας καὶ τῶν Βενεδικτίνων Σταυροφόρων, ἀλλὰ δὲν ἦτο δι' ἡμᾶς ἐνδιαφέρον τὸ σημεῖον τοῦτο. Ἴσως, ἂν μᾶς δοθῇ εὐκαιρία κατὰ τὴν περιγραφὴν τῆς Βενετίας, νὰ εἴπωμεν ὀλίγα περὶ τῆς δράσεως τῶν Σταυροφόρων ἐν Ἑλλάδι. Μεγάλην προφανῶς σημασίαν ἀπὸ καλλιτεχνικῆς πλευρᾶς ἔχει καὶ ὁ μικρὸς Ναὸς τῆς Μονῆς, διότι πολυάριθμοι ἐπισκέπται εὑρίσκοντο κατὰ τὴν μετάβασίν μας ἐκεῖ καὶ περιειργάζοντο τὸν Ναὸν καὶ τὴν Μονὴν γενικῶς.

Ἡ διαδρομὴ μετὰ ταῦτα μέχρι τῆς πόλεως Σάλτσμπουργκ ἐσυνεχίσθη μέσῳ τῆς αὐτῆς γραφικότητος τοπίων.

Περὶ τὰς πρώτας μεταμεσημβρινὰς ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς Σάλτσμπουργκ, μὲ πρόβλεψιν παραμονῆς 3-4 ὡρῶν διὰ φαγητὸν καὶ σύντομον ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως.

Ἡ πόλις αὕτη εἶναι παγκοσμίως γνωστὴ διὰ τὸ ὁμώνυμον Φεστιβὰλ Μουσικῆς ποὺ κατ' ἔτος λαμβάνει χώραν εἰς μνήμην τοῦ μεγαλοφυοῦς μουσουργοῦ Μόζαρτ, ὅστις ἐγεννήθη καὶ ἀνεδείχθη ἐκεῖ. Ἐπίσης τὸ Σάλτσμπουργκ εἶναι γνωστὸν διὰ τὰς διεθνεῖς χιονοδρομίας, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας εἰς τὰ πέριξ ὀρεινὰ συγκροτήματα τοῦ Σάλτσμπουργκ καὶ Ἄλπεων.

Ἡ πόλις, τὴν ὁποίαν διαρρέει ὁ ποταμὸς Σάλτσαχ (ὅλαι αἱ μεγάλαι πόλεις τῆς Εὐρώπης ἔχουν κτισθῆ εἰς τὰς ὄχθας μεγάλων ποταμῶν), εἶναι μία ἥρεμος καὶ παλαιὰ πόλις, κτισθεῖσα περὶ τὰ τέλη τοῦ Μεσαίωνος ἐπὶ ὑψομέτρου 500 περίπου μέτρων ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τῶν Ἄλπεων. Παραμένει ἔκτοτε ἀναλλοίωτος, διότι δὲν ἐπετράπη εἰς τὸν χῶρον τῆς παλαιᾶς πόλεως ἡ ἀνέγερσις συγχρόνων πολυωρόφων κτιρίων. Ὡς εἶναι ἐπόμενον αἱ ὁδοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶναι στεναὶ καὶ δύσβατοι, ἡ δὲ κυκλοφορία συγχρόνων λεωφορείων δυσχερεστάτη. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ἐταλαιπωρήθημεν ἐπὶ ἡμίσειαν περίπου ὥραν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν, περισσότερον δὲ διὰ νὰ ἐξέλθωμεν τῆς πόλεως. Τοῦτο εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν περιορισμὸν τῆς παραμονῆς μας, χωρὶς νὰ μᾶς δοθῇ, τοὐτέστιν, ἡ εὐκαιρία ἐπισκέψεως τῶν πολλῶν καὶ ἀξιολόγων ἱστορικῶν μνημείων τῆς πόλεως. Ἰδίᾳ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀνέλθωμεν εἰς τὸ περίφημον « Κάστρο Χονενσάλτσμπουργκ» τὸ καλύτερον διατηρούμενον ὀχυρὸν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἡ ἐκ τοῦ ὁποίου θέα τῶν πέριξ εἶναι μαγευτική. Εἰς τὸ ὕψωμα αὐτὸ λειτουργοῦν καὶ τὰ καλύτερα κέντρα τῆς πόλεως.

Ἡ πόλις Σάλτσμπουργκ γενικῶς ἔχει πληθὺν ἱστορικῶν Ναῶν, Ἀνακτόρων, Μνημείων κ.λ.π.

Ἐξ ὅσων ἀντελήφθημεν τὴν καλυτέραν ἐντύπωσιν προκαλεῖ ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς μὲ τὰ δύο πανύψηλα κωδωνοστάσιά του. Ὁ Ναὸς αὐτὸς εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ καλύτερα δείγματα ἀρχιτεκτονικῆς, ρυθμοῦ Ἀναγεννήσεως, τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἄλλο ἐντυπωσιακὸν κτίριον εἶναι τὸ ἀνάκτορον τοῦ Πρίγκιπος Ἐπισκόπου, μὲ τεραστίαν αὐλήν, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας εἶναι μία ἀπὸ τὰς ἀξιολογωτέρας πηγὰς τῆς Εὐρώπης, ἡ λεγομένη « Πηγὴ τοῦ Ἡρακλέους ». Διήλθομεν, χωρὶς νὰ εἰσέλθωμεν, ἀπὸ τὴν περίφημον Φραγκισκανικὴν Μονήν. Εἶναι παλαιὰ ἡ Μονὴ αὕτη καὶ ἱστορική, διότι εἰς τὰς βιβλιοθήκας της φυλάσσονται κειμήλια ἀπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς μέχρι τοῦ ΙΗ' αἰῶνος μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ἑκάστοτε περιόδων τῆς πολυταράχου αὐτῆς περιοχῆς τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Ἄλλο ἄξιον προσοχῆς εἶναι τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Λεοπόλδου, διότι παρέχει ἐξαιρετικὸν δεῖγμα τοῦ ρυθμοῦ Ροκοκό. Ἐπίσης περίφημον εἶναι καὶ τὸ Ἀνάκτορον Χέλμπουρν, διατηρούμενον εἰς πολὺ καλὴν κατάστασιν εἰς ρυθμὸν Μπαρὸκ μὲ τοὺς ἀπεράντους κήπους τοῦ αὐτοῦ ρυθμοῦ. Τὰ Ἀνάκτορα αὐτὰ μετὰ τῶν κήπων των θεω-

ροῦνται ἀπὸ τὰ παλαιότερα καὶ ὡραιότερα ἐν Εὐρώπῃ. Ἐπίσης εἴδομεν τὸ περίφημον Θέατρον Συναυλιῶν, τὸ ὁποῖον, ὡς μᾶς εἶπον, διαθέτει 2.000 θέσεις καὶ ἔχει ἐξαίρετον ἀκουστικήν.

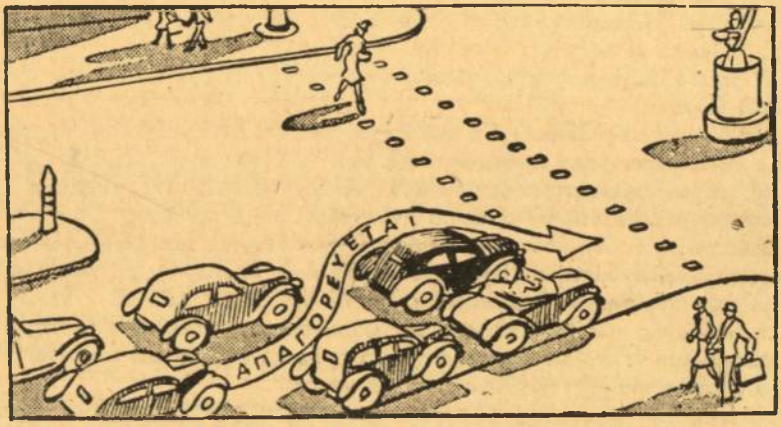
Ἡ ζωὴ τῆς πόλεως δὲν διαφέρει πολὺ τῆς τῶν λοιπῶν Αὐστριακῶν πόλεων. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ Σάλτσμπουργκ εἶναι μέγα τουριστικὸν κέντρον, μὲ τεραστίαν τουριστικὴν κίνησιν, ἔχει καὶ ηὐξημένας τὰς τιμὰς τῶν βιοτικῶν ἀγαθῶν. Αἱ τιμαὶ π.χ. τῶν ἑστιατορίων εἶναι ὑψηλότεραι τῶν τῆς Βιέννης καὶ Γκράτς. Ἐντύπωσιν μᾶς προεκάλεσε τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Σάλτσαχ λειτουργοῦν ἰχθυοπωλεῖα μὲ πλεῖστα εἴδη ἰχθύων, ὡς καὶ ἑστιατόρια παρασκευάζοντα φαγητὰ ἐξ ἰχθύων, ὡς περίπου παρ' ἡμῖν εἰς Τουρκολίμανον, Παλαιὸν Φάληρον καὶ Καλαμάκι, μὲ χαρακτηριστικὴν τὴν ὀσμὴν τῶν ψηνομένων ἰχθύων... προφανῶς τοῦ «γλυκοῦ νεροῦ», διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῶμεν τὴν ὕπαρξιν ἐκεῖ νωπῶν θαλασσίων ἰχθύων ὅταν ἡ θάλασσα εἶναι κάτι τὸ ἄγνωστον διὰ τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης, ἡ ὁποία ἀπέχει πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιομέτρων ἀπὸ θαλασσίαν περιοχήν.

Πάντως ἀναχωροῦντες ἐκ Σάλτσμπουργκ ἀπεκομίσαμεν, ἔστω καὶ ἂν ἡ παραμονὴ ὑπῆρξε μικρά, ὡραίας ἐντυπώσεις καὶ μὲ ἐνδεχόμενον τὴν εὐχὴν νὰ ἐπανέλθωμεν.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἐγεννήθη καὶ ὁ διάσημος, ἑλληνικῆς καταγωγῆς διευθυντὴς ὀρχήστρας Φὸν Καραγιάν, ὅστις προσφάτως εἰς τὸ θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ διηύθυνε τὴν περίφημον ὀρχήστραν τῆς Βιέννης

Δ. ΧΑΝΔΡΙΝΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν σᾶς σταματήσῃ ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

»Διαβάσματα, ἐμπνεύσεις, εἰκόνες, στίχοι, ποὺ ἔρχονται στὴν ἄκρη τῆς πέννας, στίχοι »ποὺ ἔρχονται στὴν παρυφὴ τῆς μνήμης, στίχοι ἀπὸ παλιὲς ἢ πρόσφατες περιπλανή»σεις σὲ ξένους λυρικοὺς κήπους καὶ ποὺ σημειώνονται εἴτε γιὰ νὰ ἐκφράσουν ἕνα »αἴσθημα ποὺ δὲν βρίσκει τὶς λέξεις του στὰ χείλη τοῦ Ποιητοῦ, εἴτε γιὰ νὰ ἐκφρά»σουν μιὰ συγκίνηση ποὺ ὁ ἴδιος θέλει νὰ κρύψη, τραγούδια ὁλόκληρα καὶ πολύστρο»φα κινημένα ἀπὸ τὸν μυστικό του ἔρωτα, ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ δρόμο, ἀπὸ τοὺς ἐπι»σκέπτες τοῦ κελλιοῦ, ἀπὸ τὰ βιβλία ποὺ γίνονται κοινὰ ἐνδιαφέροντα καὶ τρέφουν »τὴν ἐπιστολιμαία συζήτηση, ἡ παραμικρὴ λεπτομέρεια ποὺ ἀφορᾶ τὴ ζωὴ τοῦ »Ποιητοῦ καὶ ποὺ εἶναι πάντοτε σχεδὸν σχετικὴ μὲ τὸ αἴσθημα πρὸς τὸ εἴδωλό του, »ὅλα αὐτὰ γεμίζουν σελίδες καὶ σελίδες...—σελίδες ποὺ τὶς διακόπτουν συχνὰ ἐπι»φωνήματα λατρευτικῆς προσηλώσεως, στοργῆς, ὅπου μὲ δυσκολία κάποτε μπορεῖ »νὰ διαχωρίση κανεὶς τὸ αἴσθημα τοῦ ἐρωτευμένου ἀπὸ μιὰ σχεδὸν πατρικὴ τρυ»φερότητα πρὸς τὴν ἄρρωστη κοπέλλα—καὶ πάντα μιὰ ὥριμη σκέψη, μιὰ ἔμπειρη »καὶ στερεὴ κρίση γιὰ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα τῆς ξένης κυρίως λογοτεχνίας »ποὺ φαίνεται νὰ εἶναι ἡ γέφυρα τῆς πνευματικῆς συναντήσεως καὶ τῆς πνευματι»κῆς συνομιλίας κόρης καὶ Ποιητοῦ.

«Πράγματι, ἡ νέα, ἕως τὴ στιγμὴ τοῦ πρώτου συναπαντήματός της μὲ τὸν »Ποιητή, εἶχε ζήσει σ' ἕνα πνευματικὸ κόσμο κλειστό, ποὺ τὸν καθώριζαν τὰ θρη»σκευτικά της ἐνδιαφέροντα. Ἡ σκέψις της εἰλκύετο περισσότερον ἀπὸ τὴν περιο»χὴ τῆς μεταφυσικῆς καὶ τῆς φιλολογίας τοῦ θρησκευτικοῦ μυστικισμοῦ παρὰ ἀπὸ »τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς ζωντανῆς λογοτεχνίας, ἑλληνικῆς ἢ ξένης. Τὰ νεανικά της »χρόνια τὰ πέρασε μὲ τὴν ξενόγλωσση θρησκευτικὴ φιλολογία. Δὲν γράφει κὰν τὰ »ἑλληνικά, γιατὶ ἡ μόρφωσή της εἶναι γαλλική· γι' αὐτὸ καὶ ὁ Παλαμᾶς στὰ »γράμματά του, ὅπου ἔκρινε πὼς ἡ φράσις ἢ ἡ λέξις θὰ ἦσαν δυσκολονόητες »γιὰ τὴν παραλήπτρια, τῆς γράφει γαλλικά. Εἶναι χαρακτηριστικὸ πὼς στὸ »πρῶτο τους συναπάντημα, ἡ νέα δὲν εἶχε ἀκούσει, ἕως ἐκείνη τὴν ὥρα, τὸ »ὄνομα : Παλαμᾶς, ἐνῶ ἤξερε περίκαλα νὰ συζητεῖ καὶ νὰ ἀναλύει τὸν Schuré. »Ἀργότερα, ὅπως θ' ἀποκαλυφθῆ ἀπὸ τὰ γράμματα τοῦ Παλαμᾶ—καὶ εἶναι »ἀληθινὰ κρῖμα τ' ὅτι ἡ Ἀλληλογραφία αὐτὴ ἐκδίδεται μονόπλευρη, μ' ὅλο ποὺ τὰ »γράμματα τῆς νέας φυλάγονταν ἀπὸ τὸν Ποιητὴ μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβεια, καί, »καθὼς πληροφοροῦμαι, ἡ ἀλησμόνητη Ναυσικᾶ, ἡ κόρη του, τὰ εἶχε διατηρήσει »στὰ κατάλοιπα τοῦ πατέρα της...—ὁ Ποιητής, παρακινούμενος ἀπὸ τὴν Ραχήλ του, »τὴν Chère et divine Clarté, θὰ δοκιμάση ὁ ἴδιος μιὰ περιπλάνηση σὲ περιοχὲς »ποὺ ἕως τότε τοῦ ἔμεναν ξένες. Θέλει νὰ μπορεῖ νὰ συζητεῖ μὲ τὴν ἐπισκέπτρια »τοῦ Κελλιοῦ μέσα στοὺς δικούς της χώρους καὶ νὰ μὴ δίνει τὴν ἐντύπωση ἑνὸς βε»βήλου depaysé. Καὶ ὁ ζῆλος τοῦ Ποιητῆ εἶναι τόσος, αὐτὸς ὁ νέος οἶστρος, ποὺ »κράτησε ἀρκετὰ χρόνια, εἶναι τόσον ἔντονος καὶ τόσον εἰλικρινής, ὥστε αὐτὸς ὁ »τόσον ψυχρὸς στὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα κι' ὁ τόσον ξένος πρὸς κάθε εἶδους με»ταφυσικὴ ἀγωνία—(πόσες φορὲς δὲν μᾶς τὸ εἶπε, καὶ στὰ «Σημειώματα στὸ Περι»θώριο», καὶ στὰ «Χρόνια μου καὶ τὰ Χαρτιά μου» καὶ στὴν «Ποιητική» του)—θὰ »φτάση κάποτε νὰ μιλεῖ γιὰ μιὰ Conversion, μιὰ μ ε τ α σ τ ρ ο φ ή, μὲ τὴ θρη-

»σκευτικὴν ἔννοια τοῦ ὅρου, ποὺ πάει νὰ συντελεσθῆ μέσα του καὶ πιστεύει πὼς τὸ »ὄργανο αὐτῆς τῆς μεταστροφῆς εἶναι ὁ Chére Clarte... Τῆς γράφει πράγματι, μιὰ »Κυριακή, στὶς 4 τοῦ Δεκέμβρη τοῦ 1922, λίγους μόλις μῆνες ἀφότου ἄρχισε ἡ 'Αλ»ληλογραφία τούτη, κι' ὕστερα ἀπὸ πολλὲς σκέψεις καὶ γλυκειὰ ταραχὴ ποὺ τοῦ »γεννᾶ μέσα του ἡ μυστηριακὴ κατάνυξη ποὺ ἡ παρουσία τῆς κόρης καὶ τὰ μυστι»κολατρικὰ ἐνδιαφέροντά της τοῦ ἐμπνέουν... «'Ετσι κι' ἐγώ, καὶ μὲ ὅλα μου τά... »γεράματα θὰ ἔλεγα, ἂν δὲν ἀντιπαθοῦσα φοβερὰ τὴν πεζὴ καὶ τὴν ἀπὸ πολλὲς ἀπό»ψεις, ἀνόητη αὐτὴ λέξη, ποιὸς ξέρει ἂν δὲν εἶμαι προωρισμένος, Prèdestiné γιὰ »κάποιαν ἀπροσδόκητη conversion πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ μὲ ὁδηγοῦσε ἡ χάρις τοῦ »Πνεύματος ποὺ εἶναι περιττὸν νὰ σοῦ τὸ ὀνομάσω...». 'Αναθυμᾶται τὸ λυρικὸ τρο»πάρι στὴν 'Αειπάρθενη, βαλμένο στὴ «Φ λ ο γ έ ρ α τ ο ῦ Β α σ ι λ ι ᾶ». «Τὸ »χαρακτηριστικό του—προσθέτει—εἶναι πὼς εἶναι καμωμένο ἀπὸ τὰ ἐπίθετα μὲ »τὰ ὁποῖα στόλισε τὴν Παναγιὰ ἡ 'Ελληνικὴ Χριστιανωσύνη»... Καὶ ξαναγυρίζει »στὶς ἴδιες σκέψεις καὶ μὲ περισσότερη ἐπιμονὴ σ' ἕνα ἄλλο γράμμα του, γραμμένο »τὸν ὄρθρο μιᾶς Πέμπτης, μιὰ βδομάδα ἀργότερα, στὶς 12 τοῦ Δεκέμβρη: «... Φεύ»γοντας μοῦ δάνεισες, μοῦ ἄφισες στὰ χέρια μου τὸ Θεῖο Βιβλίο l' éternelle con»solation», καθὼς εἶδα νὰ τ' ὀνομάζουν, τὸ Βιβλίο ποὺ αἰσθάνομαι μιὰν ἄφατην »ἐπιθυμία ὄχι νὰ τὸ διαβάσω μόνον, νὰ τὸ καταλάβω μὲ τὴ σκέψη μου, ὄχι ἁπλῶς »νὰ τὸ αἰσθανθῶ σὰν ἕνα ὡραῖο ποίημα, ἀλλὰ νὰ τὸ αἰσθανθῶ μετουσιωμένο μέσα »μου, στὴν ψυχή μου βαθειά, σὰ Θεία Χάρη, la Crâcé!.. Πῶς ἔγινε μαζί, ἴσως τὶς »ἴδιες στιγμές, ἐσὺ νὰ συλλογισθῆς τὴν Imitation, κι' ἐγὼ νὰ τὴ συλλογισθῶ ἔ»ξαφνα, καὶ νὰ ἀπορήσω πῶς τόσον καιρὸ νὰ μὴ σοῦ κάμω λόγο γι' αὐτή, πῶς ἔψα»ξα καὶ τὴν ηὗρα στὸ χάος τῶν βιβλίων μου, γιὰ νὰ τὴν ἀνοίξουμε μαζί;...». Θλί»βεται γιατὶ δὲν ἔχει τὴν ἀναγκαία Preparation «γιὰ νὰ ποτιστῆ μὲ τὴ χάρι τοῦ »θείου «Βιβλίου», μὰ πασκίζει, προσπαθεῖ νὰ γίνει ἄξιος τῆς Χάρης ποὺ δέχεται »ἀπὸ τὰ χέρια τῆς divine Clarté, συγκεντρώνει στὸ τραπέζι του θρησκευτικὰ βι»βλία, τὴ Legende Dorée, τὸν βίο τοῦ 'Αγίου Φραγκίσκου τῆς 'Ασσίζης, μιὰ ἱστο»ρία τῆς χριστιανικῆς λογοτεχνίας ὅπου ἕνα κεφάλαιό του εἶναι ἀφιερωμένο στὶς »'Εξομολογήσεις τοῦ 'Αγίου Αὐγουστίνου, κάποια ἄλλα ἱερὰ ἔντυπα, «σὰ νὰ ἤθε»λα ἀπὸ αὐτὰ νὰ σχηματίσω ἕνα milieu, ἕνα περιβάλλον πρόσφορο μὲ τὴν ψυχική »μου διάθεση...». Κι' ἀναρωτιέται πάλιν: «... μήπως συμβαίνει κάτι μυστικώτερο »καὶ θαυμαστότερο μέσα μου, καὶ εἶσαι 'Εσὺ διαλεγμένη γιὰ ὄργανο τῆς conversion »αὐτῆς ποὺ μὲ τρομάζει;»

«Μὲ παρέσυρε ἡ εἰδικὴ τούτη πλευρὰ τῆς 'Αλληλογραφίας—ἴσως γιατὶ ἡ λεπτο»μέρεια ἀκριβῶς αὐτὴ φωτίζει μ' ἀποκαλυπτικώτερο φῶς τὴ μυστικὴ γοητεία ποὺ »ἡ παρουσία τῆς κόρης ἀσκεῖ στὸ πνεῦμα καὶ στὴν ψυχολογία τοῦ Ποιητοῦ ἕως τὶς »βαθύτερες, τὶς πλέον ἀπόκρυφες πτυχὲς τῆς ὑπάρξεώς του. 'Αλλ' εἶναι, καθὼς εἶπα, »μιὰ λεπτομέρεια ἁπλῆ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου—τοῦ ὁποίου μονάχα ἕνα σκέλος μᾶς »δόθηκε—μονολόγου, λοιπόν, ποὺ μᾶς φανερώνει γυμνὴ μιὰ ποιητικὴ ψυχὴ ὄχι λι»γώτερο ταλαιπωρημένη ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια, δαρμένη ἀπὸ μυστικὴν ἀγωνία κι' αὐ»τοτιμωρημένη, καὶ ποὺ μᾶς καλεῖ, διακριτικὰ ἐν τούτοις, μ' ὅλη τὴν ἀλλοῦ ἀσκέ»παστη, ἀλλοῦ πεπλοφορημένη εἰλικρίνειά του, νὰ δοῦμε τὸ ἄδυτό της.....
.....»·

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Κόνιαρη Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας 156, ἀπέναντι στὶς φυλακὲς Ἀβέρωφ. Ὁ Ἰωάννης Κόνιαρης (1801-1872) διετέλεσε δήμαρχος Ἀθηναίων (1851-1854) καὶ ἐξετέλεσε πολλὰ ἔργα εὐπρεπισμοῦ καὶ δημοσίας ἀνάγκης.

Κονίτσης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σεπολίων 3, στὴ πλατεῖα Ἀττικῆς.

Ἡ Κόνιτσα, κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων, ἔχει σήμερα γύρω στοὺς 3500 κατοίκους καὶ εὑρίσκεται κοντὰ στὰ στενὰ τοῦ Ἀώου ποταμοῦ ΒΔ. τῶν Ἰωαννίνων σ' ἀπόστασι 76 χιλ. Στὶς πολλὲς ἐκδοχὲς ποὺ ἐπικρατοῦν, ὅσον ἀφορᾶ τὴν τοπωνυμία τῆς Κονίτσης, ὁ Π. Ἀραβαντινὸς φρονεῖ ὅτι τ' ὄνομα της προῆλθεν ἀπὸ τὴ λέξι «Κνωσσός», ἀρχαία Ἠπειρωτικὴ πόλι, καὶ κατόπιν παραφθορᾶς ἔγινε Κονισσός, Κόνισσα, Κόνιτσα.

Τὴν ἐποχὴ τῆς τουρκοκρατίας ἡ Κόνιτσα εἶχεν ἀναπτύξει ἀξιόλογο ἐμπόριο. Ἀπὸ αὐτὴ κατήγετο ὁ περιώνυμος τύραννος τῶν Ἀθηνῶν Χασικῆς, καθὼς καὶ ἡ περιβόητη γιὰ τὴν θηριωδία της Χάμπω, μητέρα τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων. Ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ κατελήφθη στὶς 24 Φεβρουαρίου 1913. Στὸ Α' παγκόσμιο πόλεμο κατέλαβον τὴν Κόνιτσα οἱ Ἰταλοὶ καὶ τὴν ἐγκατέλειψαν τὸ 1917. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ συμμοριτοπολέμου (Δεκέμβριος 1947) συνήφθη ἐκεῖ σφοδροτάτη μάχη μεταξὺ συμμοριτῶν καὶ ἐθνικῶν δυνάμεων, ποὺ ἔμενε γνωστὴ στὸ Πανελλήνιο ὡς «ἡ μάχη τῆς Κονίτσης». (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ πολλὰ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Κοντογιανναίων.

Πάροδος τῆς πλατείας Κυκλοβόρου, στὸ τέρμα τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς «Γκύζη».

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη οἰκογένεια κλεφτῶν καὶ ἁρματωλῶν τῆς Ὑπάτης, τῆς ὁποίας μέλη διεκρίθησαν στὴν ἐπανάστασι τοῦ 1821 καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι ἀπὸ τὴν τουρκοκρατία.

Κοντογόνη Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰωσὴφ Μομφεράτου 67, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο τοῦ Γκύζη.

Ὁ Κωνσταντῖνος Κοντογόνης, καθηγητὴς τῆς θεολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν ἐπὶ 40ετία (1837-1877), γεννήθηκε στὴν Τεργέστη τὸ 1812, ἀπὸ Πελοποννήσιο πατέρα καὶ Ἠπειρώτισσα μητέρα. Ἔγραψε σημαντικὰ ἔργα θεολογίας καὶ ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1878.

Κοντοσκαλίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἑπταπυργίου, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων Πολυγώνου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη συνοικία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία πρὸ τοῦ 1922 κατωκεῖτο κυρίως ἀπὸ Ἕλληνες.

Κόντου Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 294, ἀπέναντι στὸν Ἅγιο Λουκᾶ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Κόντος, φιλόλογος καὶ ἑλληνιστὴς ἀπὸ τοὺς ἐγκυροτέρους, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1863), γεννήθηκε στὴν Ἄμφισσα τὸ 1834, καταγόμενος, ἐκ πατρός, ἀπὸ τὴν Ἤπειρο. Δέκα χρόνια πρὸ τοῦ θανάτου του (1909) ἐτυφλώθη, πλὴν ὅμως ἐξηκολούθησε νὰ διδάσκη, ἔχοντας βοηθὸ τὸν μετέπειτα καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκὸ Χαρίτωνα Χαριτωνίδη. Παρὰ τὶς γλωσσικὲς ἀκρότητές του, ἦταν ὑπέρμαχος τοῦ ἐξαττικισμοῦ τῆς καθαρευούσης. Ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρίστους καὶ δεινοὺς ἑλληνιστὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα στὴν ἀνάπτυξι καὶ ἐπίδοσι τῶν γραμματικῶν καὶ φιλολογικῶν μελετῶν.

Κοντούλη Ἀλεξάνδρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βείκου 39, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἰωάννη.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κοντούλης, ἀντιστράτηγος, γεννήθηκε στὴν Ἐλευσῖνα τὸ 1858. Τὸ 1878 μετέσχεν ὡς ἐθελοντὴς στὴν ἐπανάστασι τῆς Ἠπείρου καὶ συλληφθεὶς ἀπὸ τοὺς Τούρκους κατεδικάσθη σὲ θάνατο, διασωθεὶς τελικὰ ὕστερα ἀπὸ ἐπέμβασι τῆς Ἀγγλίας. Ἔλαβε μέρος σ' ὅλους τοὺς μετέπειτα πολέμους καὶ ἐτραυματίσθη δυὸ φορές, στὴ μάχη τῆς Ἀετορράχης καὶ στὴν ἐπίθεσι κατὰ τοῦ Μπιζανίου. Στὸ διάστημα τῆς μικρασιατικῆς ἐκστρατείας διετέλεσεν, ἐπὶ 16μηνο, διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ. Ἀπεστρατεύθη τὸ 1923 μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ ἀντιστρατήγου. Τὸ 1925 διωρίσθη πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἀλβανία καὶ προσέφερε σημαντικὲς ἐθνικὲς ὑπηρεσίες. Ἀπέθανε τὸ 1933.

Κόνωνος.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ἀμασείας (Παγκράτι) καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Φορμίωνος, κοντὰ στὴν ἐκκλησία «Ἀνάληψις».

Ὁ Κόνων, Ἀθηναῖος στρατηγός, γυιὸς τοῦ Τιμοθέου, ἦταν συστράτηγος τῶν Ἀλκιβιάδου καὶ Θρασυβούλου (409) καὶ ἀρχιστράτηγος τοῦ στόλου στὴν ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς ἀποτυχοῦσα ναυμαχία. Τὸ 394 π.Χ., ἡγούμενος περσικοῦ στόλου, κατεναυμάχησε κοντὰ στὴ Κνίδο τοὺς Λακεδαιμονίους. Ἐπιστρέφοντας στὴν Ἀθήνα ἀνήγειρε τὰ Μακρὰ τείχη, ποὺ εἶχον καταδαφισθῆ τὸ 404. Ἡ ἐναντίον του πολεμικὴ τοῦ Σπαρτιάτου Ἀνταλκίδου ἐκλόνισε τὸ κῦρος τοῦ Κόνωνος καὶ ἔτσι αὐτὸς ἔφυγε στὴ Κύπρο, γιὰ νὰ ἐνισχύση τὸν κατὰ τῶν Περσῶν ἀγωνιζόμενο φίλο του Εὐαγόρα. Ἐκεῖ ἀπέθανε τὸ 389 π. Χ.

Κοραῆ Ἀδαμαντίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σταδίου 32, ἀπέναντι στὴ πλατεῖα Κλαυθμῶνος.

Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς, γιατρός, φιλόσοφος καὶ μέγας διδάσκαλος τοῦ

Γένους, γεννήθηκε στὴ Σμύρνη τὸ 1748, καταγόμενος ἀπὸ Χίο πατέρα. Τὰ πρῶτα μαθήματα ἔλαβε στὴν Εὐαγγελικὴ Σχολὴ Σμύρνης καὶ ἀργότερα στὴν Ὁλλανδία. Ἐσπούδασε ἰατρικὴ στὸ Μομπελλιὲ τῆς Γαλλίας καὶ τὸ 1788 ἐγκατεστάθη στὸ Παρίσι, ὅπου καὶ ἐπεδόθη σὲ φιλολογικὲς ἐργασίες, πιστεύοντας ὅτι ὁ φωτισμὸς τοῦ Γένους θὰ ἦταν ὁ πλέον ἀσφαλὴς προάγγελος τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας.

Ἂν καὶ ἦταν τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἐθνεγερσία ἔπρεπε νὰ ἐκδηλωθῆ τὸ 1850 περίπου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐμορφοῦτο ὁ λαός, εἰργάσθη ἔνθερμα γιὰ τὴν εὐόδωσι τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821. Τότε ἐξέδωσε καὶ σχετικὰ ἔργα, ὅπως τὸ «Πολεμιστήριον σάλπισμα» κ.ἄ. Τὸ 1825 ἐπρωτοστάτησε στὴν ἵδρυσι τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κομιτάτου» στὸ Παρίσι.

Σχετικὰ μὲ τὸ ἐπίμαχο θέμα τῆς γλώσσης, παρεδέχετο μιὰ γλῶσσα, ποὺ νὰ εὑρίσκεται μεταξὺ τῆς ἀρχαϊζούσης καὶ τῆς λαλουμένης, δηλαδὴ τὴν σημερινὴ καθαρεύουσα. Μὲ τὴν ὅλη του γενικὰ δρᾶσι ὁ Κοραῆς ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τοῦ νεολληνικοῦ διαφωτισμοῦ καὶ ἕνας τῶν ἐπιφανεστέρων διδασκάλων τοῦ Γένους. Ἀπέθανε στὸ Παρίσι τὸ 1833, σὲ ἡλικία 83 χρόνων, διατηρώντας ἀπόλυτα τὶς πνευματικές του δυνάμεις. Στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Μονπαρνὰς καὶ ἐπάνω στὸ τάφο του εἶναι χαραγμένο τὸ ἑξῆς ἐπίγραμμα, ποὺ ἔγραψεν ὁ ἴδιος.

«Ἀδαμάντιος Κοραῆς. Χίος, ὑπὸ ξένων μέν, ἴσα δὲ τῇ φυσάσῃ μ' Ἑλλάδι πεφιλημένην γῆν τῶν Παρισίων κεῖμαι».

Πιὸ κάτω εἶναι γραμμένα τὰ ἑξῆς: «Οἱ τῆς Ἑλλάδος τὸν πατέρα θρηνοῦντες Ν. Βλατός, Α. Κοντόσταυλος, Ι. Ρώτας, τύμβου ἀνέστησαν τόνδε Θ' Ἀπριλίου ΑΩΛΓ', ἄνερ ποθεινότατε γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν». Στὴ συνέχεια εἶναι γραμμένη γαλλιστὶ ἡ ἐπιγραφή: «Αὐτὸ τὸ εὐγενὲς τέκνον τῶν Ἑλλήνων ἀναζωογονοῦν τὴν γενεάν του, ἔκαμε νὰ ἐγερθῆ μὲ τὴν φωνήν του εἰς λαὸς ἡρώων. Ἡ Γαλλία, Κοραῆ, ἡ δευτέρα Σου πατρίς, Σὲ φυλάττει μὲ ὑπερηφάνειαν μέσα εἰς τὴν εἰρήνην τῶν τάφων».

Τὸν Μάϊο τοῦ 1875, πρὸ τῶν Προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐτοποθετήθη μαρμάρινος ἀνδριὰς τοῦ Κοραῆ καὶ τὸ 1877 τὰ ὀστᾶ του, μεταφερθέντα στὴν Ἀθήνα, ἐναπετέθησαν σὲ μεγαλοπρεπὲς μνημεῖο τοῦ Α' Νεκροταφείου. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ πολλὰ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Κόρακα Μιχαήλ.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν λεωφόρο Ἰωνίας 101, (ἠλεκτρικὸς σταθμὸς Ἁγίου Νικολάου) καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Λιοσίων, κοντὰ στὸν κινηματογράφο «Δώρα».

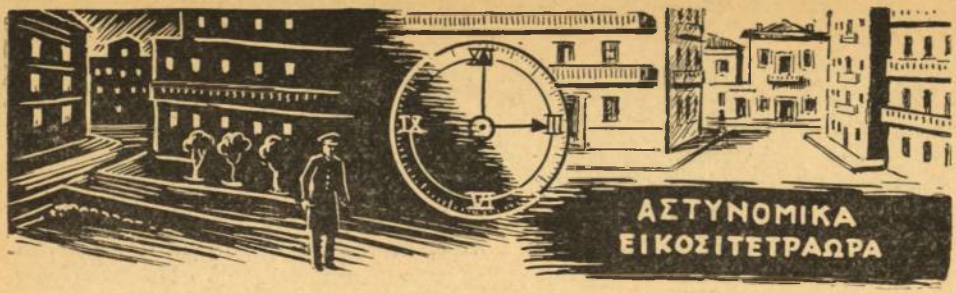
Ὁ Μιχαὴλ Κόρακας, ἁρματωλὸς τῆς Κρήτης, γεννήθηκε στὴ Πόμπια τὸ 1797 καὶ ἀπέθανε ἐκεῖ τὸ 1882. Ὑπὸ τὸν Καλλέργη ἔλαβε μέρος στὴ καταστολὴ τῆς στάσεως Γιατράκου. Στὴν Κρητικὴ ἐπανάστασι τοῦ 1866, ὡς γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς περιοχῆς Ἡρακλείου, διεδραμάτισε σημαντικὸ ρόλο.

Κοργιαλενίου Μαρίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δασίου, πίσω ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ νοσοκομείου «Ἐρυθρὸς Σταυρός».

Ὁ Μαρῖνος Κοργιαλένιος, μέγας ἐθνικὸς εὐεργέτης, γεννήθηκε στὸ Ἀργοστόλι τὸ 1830 καὶ ἀπέθανε στὸ Λονδῖνο τὸ 1913. Ἐκληροδότησε τεράστια ποσὰ γιὰ ἐθνικούς, κοινωφελεῖς σκοπούς, γιὰ τὴν ἵδρυσι τῆς Κοργιαλενείου Σχολῆς Σπετσῶν, γιὰ τὸ Ἀστεροσκοπεῖο Ἀθηνῶν κλπ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Καλαμάκι).

(Συνεχίζεται)

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Τὸ Σικάγον τοῦ 1915 δὲν ἔχει καὶ τὴν παραμικρὰν ἔστω σχέσιν μὲ τὰς σημερινὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, ἀλλὰ οὔτε πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν καὶ κατ' ἐλαχιστότατον ὅριον συνθῆκαι ποὺ νὰ ἐπιτρέπουν ἁπλοῦν ἔστω παραλληλισμόν, ὅπως ἔκαμε συντάκτης ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν ἐξ ἀφορμῆς τῶν τελευταίων κρουσμάτων ληστειῶν εἰς τὴν γείτονα καὶ τὴν πρωτεύουσαν. Ἡ τριμελὴς συμμορία τῶν ἐπιδόξων ληστῶν Πειραιῶς, συμμορία ἐν ἐκκολάψει καὶ ἀποτελουμένη ἀπὸ νεαροὺς ζηλωτὰς «ἡρώων» τῆς ὀθόνης, ἐξηρθρώθη κατόπιν παρακολουθήσεως μιᾶς ἑβδομάδος καὶ ἀφοῦ εἶχε πραγματοποιήσει μίαν ληστείαν μόνον καὶ δύο ἀποπείρας τοιαύτης, ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲ πρὶν «μεθύσουν» μὲ τὰς ἐπιτυχίας των οἱ «σκληροὶ ἄνδρες» Β.Δ. καὶ Σ.Γ. τῶν 19, καὶ Α.Θ. τῶν 22 ἐτῶν, καὶ τραποῦν πρὸς ληστείας μπὰρ καὶ τραπεζῶν, ὅπως ἐφιλοδόξουν. Ἐντύπωσιν πάντως προκαλεῖ τὸ θράσος τόσον νέων ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπομίμησις μεθόδων τοῦ ὑποκόσμου ξένων χωρῶν, ὅπως λ.χ. πέτρα ἐντὸς σακκούλας διὰ νὰ πλήξουν τὸ θῦμα, ὁμοίωμα περιστρόφου ἐκ βακελίτου διὰ τὸν ἐκφοβισμόν, σχεδιαζομένη ἀγορὰ λαστιχένιου γκλὸμπ κ.ἄ.π., πλὴν τῆς ἑλληνικωτάτης μαχαίρας βεβαίως. Αὐτὴν τὴν μάχαιραν, τὸ ἑλληνικώτατον μέσον ληστείας, ἀλλὰ καὶ εἰδικὴν μάσκαν ἀπὸ μαντήλι, ἐχρησιμοποίησεν ὁ 18ετὴς Γ.Δ. εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὴν ληστείαν νυκτοφύλακος γκαράζ καὶ ἀποπείρας ληστειῶν δύο ἐργατριῶν. Τὸ ἀξιόλογον εἶναι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ὅτι ἐνῶ ὁ νυκτοφύλαξ ἐπανικοβλήθη εἰς τὴν θέαν τῆς μαχαίρας καὶ παρέδωσε τὸ μικρὸν χρηματικὸν ποσὸν ποὺ ἔφερε μαζί του, οἱ δύο ἐργάτριες, μακρὰν ἡ μία τῆς ἄλλης καὶ χωρὶς νὰ εὑρίσκωνται ἄλλα ἄτομα πλησίον των, δὲν ἐπτοήθησαν εἰς τὴν θέαν τοῦ μασκοφόρου καὶ εἰς τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀντεστάθησαν καλοῦσαι εἰς βοήθειαν, ὅτε οἱ λησταὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Ἡ μία μάλιστα, ἡ Ε.Λ. τῶν 28 ἐτῶν, ἐπετέθη κατὰ τοῦ ληστοῦ, συνεπλάκη μαζί του καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τραυματισθεῖσα ἐλαφρῶς ἐκ τῆς πτώσεως μόνον. («Αἱ δὲ γυναῖκες γεγόνασιν ἄνδρες»...). Τὸ ὅτι συνελήφθη καὶ αὐτὸς ταχύτατα λοιπόν, ἦτο δὲ «παιδὶ» 18 ἐτῶν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι σχεδὸν τοῦ Πειραιῶς—εἶχε καὶ 7 διαρρήξεις ὁ εὔελπις—φανερώνει ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς οὐδένα ὁ παραλληλισμὸς ἐγκλήματος Σικάγου πρὸς τὸ ἔγκλημα τοῦ ἀθηναϊκοῦ καὶ πειραϊκοῦ ὑποκόσμου.

***

Ἡ θρασύτης τῶν κομμουνιστῶν ἐξεδηλώθη καὶ αὐτὰς τὰς ἡμέρας μὲ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου. Μία ὁμὰς ἐξ αὐτῶν μετέβη εἰς τὴν λαϊκὴν ἀγορὰν τοῦ γραφικοῦ προαστίου καί, μὲ φορτικὸν τρόπον προσεπάθει νὰ συλλέξῃ ὑπογραφὰς ἀπὸ πωλητὰς καὶ ἀγοραστὰς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν «πολιτικῶν κρατουμένων», ἤγουν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν γνωστῶν ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης αἱμοσταγῶν ἐγκληματιῶν τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου. Εἰς σύστασιν τοῦ ἐπόπτου τῆς λαϊκῆς ἀγορᾶς ὅπως ἀπομακρυνθοῦν, ἐξύβρισαν τοῦτον σκαιότατα καὶ τὸν ἠπείλησαν. Καὶ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἐπέμβασιν ἀπήντησαν ὁ μὲν Γ. Τσαπέρας, ἐτῶν 46 καὶ ἐσχάτως ἀπολυθεὶς τῶν φυλακῶν, ὅπου ἐξέτισε ποινὴν καθείρξεως 19 ἐτῶν διὰ φόνον, μὲ ἐπίθεσιν κατὰ ἀστυφύλακος τῆς Ἀμέσου Δράσεως, ἡ δὲ Ἀργυρὼ Φω-

κιανοῦ, ἐτῶν 24 καὶ σύζυγος τοῦ γνωστοῦ κομμουνιστοῦ 'Ιωάννου Φωκιανοῦ, μὲ «δάγκωμα» τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀστυφύλακος τοῦ ΙΒ' Παραρτήματος. 'Ολιγώτερον ἐπιθετικαὶ οἱ Σταματίνα Κλούτη τῶν 49 ἐτῶν καὶ ἡ μήτηρ τοῦ κομμουνιστοῦ Τσόχα, ἐπροτίμησαν κάποιαν παθητικὴν ἀντίστασιν ἄνευ βιαιοπραγιῶν. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο παρουσίασε δύο ἀξιομνημόνευτα χαρακτηριστικά: Τὴν πρωτοφανῆ ἐξέγερσιν τοῦ ἐκεῖ εὑρισκομένου πλήθους, διὰ τὴν κομμουνιστικὴν θρασύτητα, καὶ τὴν ἐξ ἀκριτομυθιῶν ἀποκάλυψιν ὅτι αἱ κομμουνίστριαι ἔλαβον «γραμμήν» νά... δαγκώνουν τοὺς ἀστυνομικούς, συμβολικώτατα, εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα.

***

Καὶ μία σκηνοθεσία τῶν ἀριστερῶν εἰς βάρος τῆς 'Αστυνομίας—ἀπὸ τὸ μέγα πλῆθος γνωστῶν κομμουνιστικῶν σκευωριῶν εἰς βάρος μας καθημερινῶς σχεδὸν—ἀπεκαλύφθη τὸν τελευταῖον καιρὸν εἰς τὸ κοινὸν ἀπὸ μήνυσιν ἰδιώτου κατὰ τοῦ ἐκδότου Π.Π., κατὰ τοῦ διευθυντοῦ Κ.Λ., κατὰ τοῦ φωτορεπόρτερ Γ.Α., ἁπάντων τῆς ἐφημερίδος «Αὐγή», καὶ κατὰ τοῦ ναυτικοῦ Κ.Δ. Παρευρέθη τυχαίως ὁ νεαρὸς Κ.Ε. τῶν 17 ἐτῶν εἰς παράνομον συγκέντρωσιν τῶν ἀριστερῶν εἰς Τζιτζιφιές, ὅτε καὶ διετάχθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν νὰ ἀποχωρήσῃ μετὰ τῶν ἄλλων συγκεντρωθέντων. Τότε παρελήφθη ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ Κ.Δ., ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὡδηγήθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος «Αὐγή». 'Εκεῖ οἱ κατηγορούμενοι ἐξέσχισαν τὸ ὑποκάμισον τοῦ νεαροῦ, τὸν ἐφωτογράφησαν, καὶ τὴν ἐπομένην ἐδημοσίευσαν τὰ γνωστὰ ψεύδη ἐπὶ ψευδῶν διὰ «πρωτοφανεῖς τραμπουκισμοὺς τῶν ἀστυνομικῶν» κ.λ. εἰς βάρος «ἀγωνιστῶν τοῦ λαοῦ», παρετίθετο δὲ ὡς «ἀπόδειξις» ἡ εὐμεγέθης φωτογραφία τοῦ δῆθεν κακοποιηθέντος Κ.Ε. μὲ τὴν λεζάνταν: «Τὰ ἀσύδοτα ἀστυνομικὰ ὄργανα». Δὲν ὑπελόγισαν ὅμως οἱ δρᾶσται τῆς σατανικῆς μηχανορραφίας εἰς τὸ θιγὲν φιλότιμον τοῦ νεαροῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ πατρὸς του ὑπέβαλε μήνυσιν ἐναντίον τῆς τετράδος τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν συκοφαντικήν του δυσφήμισιν. Παράλληλα φυσικὰ ἐκινήθη καὶ ὁ περὶ τύπου νόμος.

***

Φαίνεται νὰ εἶπα μεγάλον λόγον εἰς προηγούμενα «Εἰκοσιτετράωρα» καὶ νὰ ἐθίγησαν οἱ ἀξιότιμοι διαρρῆκται καὶ λοιποὶ κλέπται μὲ τὴν διαπίστωσιν ὅτι παρουσιάσθη κάμψις τῆς δραστηριότητος εἰς τὸν τομέα των. Διαφορετικὰ δὲν ἐξηγοῦνται οἱ ἑπτὰ διαρρήξεις τοῦ συλληφθέντος διὰ τὴν ληστείαν Γ.Δ. τῶν 18 ἐτῶν, ποὺ προανέφερα, ὁ ὁποῖος μάλιστα ὕστερα ἀπὸ συγκέντρωσιν σεβαστοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Διεθνοῦς 'Εκθέσεως καὶ ψυχαγωγίαν του. Δὲν ἐξηγοῦνται οἱ ἓξ διαρρήξεις τοῦ συλληφθέντος ἐπίσης εἰς 'Αθήνας δεκαοκταετοῦς Ρ.Α. καὶ περισσότερον οἱ ἔνδεκα διαρρήξεις, ἐντὸς εἴκοσι μόνον ἡμερῶν, τοῦ Γ.Γ., ἐτῶν 20, ἐκ τῶν ὁποίων διαρρήξεων οἱ ὀκτὼ ἐγένοντο στὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ τρεῖς στὰς 'Αθήνας. 'Εκκρεμοῦσε φυσικὰ καὶ μία διάρρηξίς του εἰς Τούμπαν Θεσσαλονίκης, ὅπως ὡμολόγησε στοὺς συναδέλφους Πειραιῶς ποὺ τὸν συνέλαβαν. Καὶ ἄλλες διαρρήξεις, ποὺ λόγω τοῦ χώρου παραλείπω, δὲν ἐξηγοῦνται διαφορετικά. 'Απὸ τοὺς λοιποὺς κλέπτας συμβαίνει τὸ ἴδιον νομίζω, μὲ τὴν τελευταίαν πλουσίαν συγκομιδήν των, ἀντιπροσωπευτικοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ὁ Χ.Γ. τῶν 28 ἐτῶν, οἰκοδόμος, ὁ ὁποῖος αὐτοετραυματίσθη μάλιστα ἐντὸς τοῦ κρατητηρίου, ὁ 18ετὴς Γ.Σ. ποὺ κατελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτων εἰδικὰ καλώδια χαλκοῦ, ὑπολογίζει δὲ ὁ ἐργοδότης του ὅτι ἔχει ἀφαιρέσει ἀπὸ τριετίας εἴδη 800.000 δραχμῶν τοῦ ἐργαστηρίου του, ἐκεῖνος ποὺ ἔκλεψε ὅλα τὰ λαχεῖα πλανοδίου τυφλοῦ λαχειοπώλου τῆς 'Ομονοίας καὶ ἄλλοι πολλοί. Κάτι παρόμοιον συμβαίνει καὶ διὰ τοὺς κλέπτας αὐτοκινήτων: Δεκαοκτὼ—μόνον (!)—κλοπάς, ἰδίως Ξ.Α., ἐπραγματοποίησαν οἱ φερέλπιδες νεαροὶ Μ.Σ. τῶν 18 καὶ Μ.Μ. τῶν 17 ἐτῶν, χάριν διασκεδάσεως ὡς ὡμολόγησαν κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψίν των εἰς Παλαιὸν Φάληρον. Πέντε κλοπὰς ἄλλων αὐτοκινήτων ἐνήργησεν ἡ ὑπὸ τὸν εἰκοσαετῆ Δ.Γ. συντροφιὰ «ὠργι-

σμένων νέων», ὅπως ὡμολόγησεν ὁ ἀρχηγὸς κατὰ τὴν σύλληψιν καὶ ὕστερα ἀπὸ περιπετειώδη καὶ πολὺ κινηματογραφικὴν καταδίωξίν του ὑπὸ περιπολικοῦ τῆς Ἀμέσου Δράσεως εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον ἐπίσης. Καὶ μίαν μόνον κλοπὴν ἐνήργησεν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἄλλης ὁμάδος «ὠργισμένων» Τ.Ι. τῶν 22 ἐτῶν, ἦτο ὅμως τόσον μεθυσμένος, ὥστε ὡδηγήθη ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ ΛΔ΄ Τμήματος ποὺ τὸν συνέλαβαν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν σταθμὸν πρώτων βοηθειῶν, διὰ νὰ συνέλθη μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἰατρῶν. Καὶ ἔπεται συνέχεια, τὴν ὁποίαν διὰ «χωρικοὺς» καὶ πάλιν λόγους ἐγκαταλείπω.

***

Συνεχίζεται ἡ μάχη κατὰ τῶν ναρκωτικῶν, ἔμποροι δὲ καὶ καταναλωταὶ καὶ μεσάζοντες εὑρίσκονται ὑπὸ τὸν ἀπηνῆ διωγμὸν ἐκείνων ποὺ εἰδικώτερον ἐτάχθησαν εἰς τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ λευκοῦ θανάτου. Ἀπὸ τὰς Πάτρας ἔρχεται ἡ εἴδησις ὅτι ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις σπείρας ἐμπόρων καὶ καταναλωτῶν ὀπίου καὶ κατεσχέθησαν ὀκτὼ κιλά, νομίζω. Στὸν Πειραιᾶ ἐξ ἄλλου συνελήφθησαν παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Μπουμπουλίνας καὶ Φίλωνος, τὴν ὥραν ποὺ διεπραγματεύοντο τὴν πώλησιν ἰνδικῆς καννάβεως, οἱ Σ.Α. τῶν 28 ἐτῶν, Ν.Α. τῶν 32 καὶ Κ.Κ. τῶν 27 ἐτῶν. Εἰς χεῖρας τοῦ τελευταίου 909 γραμμάρια τοῦ δηλητηρίου, εἰς τὰ θυλάκια δὲ τοῦ δευτέρου σημαντικὸν ποσὸν χρημάτων, ἐκ προγενεστέρας πωλήσεως ὡς ὡμολόγησεν. Ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ἐπίσης ἐξεκίνησεν ἡ «ἀρτίστα» Ι.Τ. τῶν 24 ἐτῶν, διὰ νὰ φέρη χασὶς εἰς τὸν εἰς τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ κρατούμενον φίλον της Δ.Λ., δράστην σωρείας κλοπῶν καὶ διαρρήξεων. Καὶ τὸ ἐτοποθέτησεν ἡ ρηξικέλευθος ὄχι εἰς τὰ ἀπόκρυφα σημεῖα τοῦ σώματός της, ὅπως συνηθίζουν οἱ γυναῖκες, τῆς τάξεώς της ἰδίως, ἀλλὰ ἐντὸς ἀθωοτάτης πάστας καὶ εἰς τὸ κέντρον τοῦ κυτίου γλυκισμάτων. Ἡ ἀπὸ ἡμερῶν παρακολούθησις τῆς ἱερείας αὐτῆς τῶν καμπαρὲ Πειραιῶς ὑπὸ τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν, ἔφερε τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ πράγματος καί, φυσικά, τὴν σύλληψιν τῆς «σοφῆς» κόρης. Τῆς εἶχεν ἐμπιστευθῆ τὰ ναρκωτικὰ ὁ προνοητικὸς φίλος, κατέθεσε, διὰ νὰ τὸν ἐφοδιάζη εἰς τὰς φυλακὰς ὅταν ἔλθη ἡ «κακὴ» στιγμή...

***

Χαρᾶς εὐαγγέλια διὰ τὰ τροχαῖα μας ζητήματα, ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως. Μία ἐπιτροπὴ σοφῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῆς ὁδικῆς κυκλοφορίας, στὴν Οὐάσιγκτων, ὕστερα ἀπό... θυελλώδεις καὶ ὁλονυκτίους συνεδριάσεις κατέληξε σὲ κοσμοσωτήριον συμπέρασμα: Οἱ κοντὲς φοῦστες τῶν γυναικῶν, λέγει τὸ «ἐμπεριστατωμένον» πόρισμα ποὺ μᾶς ἐτηλεγραφήθη ἀμέσως καὶ κατεπειγόντως, ἀποτρέπουν τὰ τροχαῖα δυστυχήματα καὶ σώζουν τὴν ζωὴν ἑκατοντάδων ἀτόμων! Καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ ἐξήγησις τῆς «συνταρακτικῆς» ἀποκαλύψεως: «Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν αἰσθητικὴν ἄποψιν, διότι δύο ὡραῖες γάμπες προσφέρουν πάντοτε ἕνα εὐχάριστον θέαμα, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προβολέων τῶν αὐτοκινήτων, οἱ γυναικεῖες γάμπες μετὰ ἢ ἄνευ καλτσῶν εἶναι πολὺ περισσότερον ὁρατὲς ἀπὸ τὶς γάμπες τῶν ἀνδρῶν ποὺ περιβάλλονται μὲ παντελόνια! Ἑπομένως, ὅσον πιὸ ἀποκαλυπτικὲς εἶναι οἱ φοῦστες, τόσον εὐκολώτερον ἀποτρέπονται τὰ δυστυχήματα...». Νομίζω ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῆ Ἕλλην—τουλάχιστον ἄνδρας—καὶ ἀστυνομικὸς εἰδικώτερον, ποὺ νὰ διαφωνῆ μὲ τὸ «βαθυστόχαστον» αὐτὸ συμπέρασμα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν εἰδικῶν, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Αὐτοκινητιστικὴ Λέσχη ἔσπευσε νὰ συμφωνήση πλήρως μὲ αὐτὸ καὶ νὰ ἀνακοινώση εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ὅτι: «Τὰ θύματα τῶν τροχαίων δυστυχημάτων εἶναι κατὰ 70% ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι πίπτουν θύματα τῶν τροχῶν κυρίως τὴν νύκτα λόγω μὴ ἀντανακλαστικῆς ἐπ' αὐτῶν ἰδιότητος τῶν προβολέων, ὡς συμβαίνει μὲ τὰς γυναίκας ποὺ φέρουν κοντὴν φούσταν...».

***

Ἄλλο χαρμόσυνον γεγονός, ποὺ μὲ σπουδὴν μᾶς ἐτηλεγραφήθη πρὸς γνῶσιν καὶ ἀνακούφισιν, ὅπως τὸ πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πρὸς μίμησιν αὐτό, εἶναι τὸ ὅτι οἱ τρο-

χαῖοι ἀστυνομικοὶ τῆς Καλιφορνίας ἀνεκάλυψαν ἔξυπνον μέθοδον: "Οταν συλλαμβάνουν μεθυσμένον ὁδηγὸν αὐτοκινήτου, καταχωροῦν ἀμέσως τὴν συνομιλίαν μαζί του εἰς μυστικὸν μαγνητόφωνον ποὺ φέρουν ἢ ἔχουν κάπου εἰς τὸ γραφεῖον ἀνακρίσεων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς διαμαρτυρίας τοῦ μηνυομένου εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπόδειξις δὲ τούτου τὰ ὅσα ἐδήλωσεν ἕνας ἀνώτερος ἀστυνομικὸς κατ' αὐτάς: «Κανεὶς ἐξ ὅσων ἔχομε καταγράψει τὴν συνομιλίαν, εἶπε, δὲν ἐτόλμησε ποτὲ νὰ εἰπῇ εἰς τὸ δικαστήριον ὅτι εἶναι ἀθῶος!» Καὶ ἄλλο, ἐξ ἴσου χαρμόσυνον γεγονός: Εἰδικοὶ τοῦ Λονδίνου ἐφεῦρον τὴν «γκρινιάραν σύζυγον», ἤτοι μηχάνημα νέον, ποὺ τοποθετούμενον κάπου πλησίον τοῦ ὁδηγοῦ, ἀρχίζει νὰ «γκρινιάζῃ» μόλις ὁ δείκτης τοῦ κοντὲρ ὑπερβῇ τὸ ὅριον τῆς ταχύτητος, εἰδοποιώντας ἔτσι τὸν ὁδηγὸν καὶ χωρὶς αὐτὸς νὰ χρειάζεται νὰ κοιτάζῃ τὸ ταμπλὼ τῶν ταχυτήτων. Τέλος, ἕνα ἄλλο «χαρμόσυνον» ἄγγελμα θὰ φέρῃ τόσην χαρὰν εἰς ὅσους ἀγωνίζονται στὰ τροχαῖα μας προβλήματα, ὥστε δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔχωμε καὶ καμμίαν συγκοπήν. Τὸ μεταδίδω ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν: Μόλις αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὁ 'Αμερικανὸς εἰδικός, καθηγητὴς κ. Γουίλμπορντ Σμίθ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος ξένων ἐμπειρογνωμόνων καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἔχει ἀναλάβει πρὸ καιροῦ τὴν μελέτην τοῦ κυκλοφοριακοῦ μας προβλήματος, ὑπέβαλε τριακοσίας σελίδας καὶ διακόσια σχέδια περίπου μὲ συμπεράσματα καὶ προτάσεις. Τὸ συμπέρασμα ποὺ δὲν ἐπιδέχεται ἀντιρρήσεις, μεταξὺ τόσων ἄλλων συμπερασμάτων, εἶναι ὅτι τὰ 80.000 αὐτοκίνητα ποὺ κυκλοφοροῦν κάθε ἡμέραν εἰς τὸν συγκοινωνιακὸν κόμβον 'Αμαλίας καὶ Ὄλγας, σὲ 17 χρόνια θὰ ἔχουν ὀκταπλασιασθῇ! Τὴν συγκλονιστικὴν αὐτὴν διαπίστωσιν, ὅτι δηλαδὴ τὰ 80.000 σημερινὰ αὐτοκίνητα τῆς Πύλης 'Αδριανοῦ θὰ εἶναι 640.000 τὸ 1980, ἂς τὴν ἔχουν ὑπ' ὄψιν οἱ νέοι ἀστυνομικοί, ἀφοῦ τίποτα δὲν ἀποκλείεται καὶ πιθανὸν εἶναι νὰ κληθοῦν, προσεγγίζοντος τοῦ 1980 ἰδίως, νὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὴν Τροχαίαν. Θὰ ἔλεγα ὅτι... θὰ μὲ εὐγνωμονοῦν διὰ τὴν πληροφορίαν ποὺ τοὺς δίδω τόσον ἐγκαίρως, ἂν δὲν ἤμουν βέβαιος ὅτι ἕως τότε θὰ γίνουν τόσα πολλά, ὥστε τὸ ἐξοντωτικὸν πρόβλημα νὰ ἐξοστρακισθῇ.

***

Μικρὰ σταχυολόγησις χαρακτηριστικῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν ἀπὸ τὴν μεγάλην καὶ μικρὰν παρανομίαν. * Σωματεμπορία εἰς βάρος ἀνηλίκου ἀπὸ τὸν 25ετῆ Σ.Μ., στὸν Πειραιᾶ, σωματεμπορία ποὺ ἐπεκτείνεται καὶ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν. * "Αλλη σωματεμπορία, στὸν Πειραιᾶ ἐπίσης, εἰς βάρος εἰκοσαέτιδος καὶ μὲ δράστας τοὺς Κ.Σ. τῶν 28 ἐτῶν, Κ.Δ. τῶν 33 καὶ Ζ.Δ. τῶν 34 ἐτῶν. * Κακοποίησις παιδίσκης 9 ἐτῶν ὑπὸ τοῦ 42ετοῦς Κ.Σ. εἰς τὴν Καισαριανήν. * 'Απάτη, στὰς 'Αθήνας, διὰ τῆς ὑποσχέσεως γάμου, ἤτοι λῆψις 18.000 δραχμ. ὑπὸ τοῦ «γαμβροῦ» Κ.Α. ἀπὸ εὔπιστον γεννήτορα ἀνηλίκου θυγατρὸς καί, φυσικά, ἐξαφάνισις τοῦ δράστου «Παναγῆ». * 'Απάτη, στὰς 'Αθήνας ἐπίσης, διὰ τῆς εἰσπράξεως πολλῶν συνδρομῶν ἀνυπάρκτου περιοδικοῦ, μὲ δράστας τοὺς ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθέντας Σ.Γ. καὶ Λ.Κ. τῶν 48 καὶ 47 ἐτῶν. * Δύο φορὰς ἀπόπειρα ληστείας, ἐναντίον φίλου τοῦ μετ' αὐτοῦ διασκεδάσαντος εἰς ταβέρναν τῆς Νικαίας, μὲ δράστην τὸν συλληφθέντα Μ.Α. τῶν 25 ἐτῶν, «φίλον ἐγκάρδιον» τοῦ θύματος. * 'Από τὰς γυναικείας ἐκρήξεις σὲ διάφορα σημεῖα 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς : 'Επίθεσις τῆς 16ετοῦς Λ.Β. καὶ τραυματισμὸς ὡρίμου γειτόνισσας διὰ μαχαιριδίου. 'Επίθεσις τῆς 30ετοῦς Φ.Α. καὶ ξυλοκόπημα ὡραίας συγκατοίκου. Βιτριόλι ὑπὸ τῆς Π.Δ. τῶν 35 ἐτῶν κατὰ τοῦ ἀπίστου ἐραστοῦ. Ξυλοκόπημα τοῦ μεθύσου συζύγου ὑπὸ τοῦ τρυφεροῦ ἑτέρου ἡμίσεος Π.Σ. τῶν 46 ἐτῶν. 'Εκδίκησις ὑπὸ τῆς φίλης Μ.Ε. τῶν 23 ἐτῶν, κατὰ τοῦ ἀπίστου, μὲ ἀποστολὴν κυτίου λίαν εὐωδῶν ἀντικειμένων τοῦ W.G. * 'Από τὰς ἀνδρικὰς ἐκρήξεις τώρα: Χάραξις τοῦ προσώπου τῆς φίλης ὑπὸ τοῦ 30ετοῦς φίλου Θ.Α. Τραυματισμὸς τῆς συζύγου, μὲ μάχαιραν, ὑπὸ τοῦ συζύγου Υ.Ε. τῶν 22 ἐτῶν. Τραυ-

ματισμὸς τῆς μνηστῆς ὑπὸ τοῦ 26ετοῦς Σ.Α. Χάραξις τοῦ προσώπου τῆς φίλης καὶ ἀπόπειρα κοπῆς τῶν αὐτιῶν, μὲ ξυριστικὴν λεπίδα, ὑπὸ τοῦ Β.Ι. τῶν 35 ἐτῶν. 'Ανόητος ἐκδίκησις ὑπὸ ἀποτυχημένου ἐραστοῦ, τοῦ Γ.Δ. τῶν 36 ἐτῶν, ἐγγάμου, διὰ τῆς ἀναρτήσεως στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ 22ετοῦς νέας πλαστικοῦ ὁμοιώματός της, μὲ πίπες στὸ στόμα καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος. * Συμπέρασμα ὡς πρὸς τὰς «ἐκρήξεις», τῶν τελευταίων ἡμερῶν τουλάχιστον: Πέντε χαρακτηριστικὲς πράξεις γυναικῶν, πέντε ἐπίσης χαρακτηριστικὲς πράξεις ἀνδρῶν, ἄρα; 'Ισότης δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων!

***

Ελάχιστα τώρα ἀπὸ τὸν τεράστιον ὄγκον τῆς ξένης ἀστυνομικῆς εἰδησεογραφίας τῶν τελευταίων ἡμερῶν:

* Μορφωμένη νέα ἡ Μ.Λ. τῶν 23 ἐτῶν, ἀπόφοιτος τοῦ μεγαλυτέρου κολλεγίου Μ. Βρεταννίας, διωργάνωσε φοβερὰν ληστρικὴν συμμορίαν, ἀποτελουμένην ἀπὸ δύο φίλας της 20 ἐτῶν καὶ ἕνα ἄνδρα 24 ἐτῶν. Ἡ πρώτη ἐπιδρομὴ ἐγένετο εἰς οἰκίαν γέροντος ἑκατομμυριούχου τοῦ Λονδίνου, δὲν ὑπελόγισαν ὅμως... εἰς τὸ μπαστούνι τοῦ ὑποψηφίου θύματος, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ γέρων τοὺς ἔτρεψεν εἰς ἄτακτον φυγήν. Ὅλα τὰ μέλη τῆς συμμορίας συνελήφθησαν τὴν πρώτην αὐτὴν νύκτα τῆς μεγάλης των «πρεμιέρας».

* Μία πολυπληθὴς «αἱμοσταγὴς» συμμορία προσωπιδοφόρων ληστῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸ κτίριον 'Αγροτικῆς Τραπέζης τοῦ Κόντρ, Κεντρικῆς Γαλλίας, μὲ προτεταμένα τὰ πολυβόλα. Διέταξαν τοὺς πάντας νὰ μείνουν ἀκίνητοι, ἔκοψαν τὰ τηλεφωνικὰ καλώδια, ἐξεκένωσαν τὰ ταμεῖα καὶ ἔφυγαν ἀστραπιαίως μὲ ταχύτατα αὐτοκίνητα. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως, ἂν καὶ εἶχαν στήσει «μπλόκα», ἂν καὶ τὸ κοινὸν ἐτέθη εἰς μεγάλην καταδίωξιν τῶν ληστῶν, δὲν συνέλαβαν τοὺς ληστάς! 'Επρόκειτο περὶ ἀσκήσεως βάσει σχεδίου διὰ τὴν δοκιμασίαν τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν τοπικῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων, ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν δὲ εἶχε δώσει διαταγὴν νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸ σχέδιον. Φυσικά, οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν εἰδοποιήσει τὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης νὰ ἀπομακρύνῃ ἐγκαίρως τοὺς νευρικοὺς καὶ καρδιοπαθεῖς ὑπαλλήλους. Οἱ ἐφημερίδες τῶν Παρισίων ἔγραψαν: «Εἶναι προτιμότερον νὰ ἀποφεύγωνται αὐτὰ τὰ «ἀστεῖα», διότι θὰ συμβῇ πραγματικὴ ληστεία καὶ δὲν θὰ τὴν πιστεύωμεν...».

* «'Εκ τῶν 976 δολοφονιῶν ποὺ ἔχουν διαπράξει αἱ συμμορίαι τοῦ Σικάγου ἀπὸ τὸ 1919 μέχρι σήμερον, εἰς τὸν ἀγῶνα ἐπικρατήσεως μεταξύ των, μόνον δύο ἔχουν διαλευκανθῆ», ἀνεκοίνωσε κατ' αὐτὰς ὁ ἀρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας τῆς πόλεως τῶν γκάγκστερς.

* Ἕνα νοσοκομειακὸν ὄχημα ἐστάθμευσε στὴν εἴσοδον κλινικῆς τοῦ Μπουένος Ἄϋρες. Ὁ ὁδηγὸς κατέβηκε, ἄνοιξε τὴν πίσω πόρτα καὶ δύο νοσοκόμοι ἐβγῆκαν κρατώντας ἕνα φορεῖο μὲ βαρύτατα τραυματισμένον ἄνδρα. Μέσα στὴν κλινική, ὁ «βαρύτατα τραυματισμένος» τινάχθηκε ὄρθιος μὲ ἕνα αὐτόματο στὰ χέρια, οἱ νοσοκόμοι ἔβγαλαν ἀπὸ τὶς μπλοῦζες δύο αὐτόματα καὶ ὁ ὁδηγὸς τράβηξε δύο περίστροφα ἀπὸ τὶς τσέπες του. Καταιγίδα ἀπὸ καυτὸ ἀτσάλι τότε ἐξάπλωσε νεκροὺς δύο ὑπαλλήλους τῆς κλινικῆς καὶ ἕνα ἀστυνομικόν, οἱ λησταὶ δὲ ἀπεχώρησαν σὲ λίγο συναποκομίζοντες 14 ἑκατομμύρια ἀργεντινὰ πέζος (3.000.000 ἑλληνικῶν δραχμῶν). Ἔφυγαν μὲ ἕνα ἄλλο νοσοκομειακὸν αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἐγκατέλειψαν πιὸ κάτω, ἀφοῦ πρῶτα ἐξουδετέρωσαν τὸν ὁδηγὸν του μὲ μίαν ἔνεσιν ἀναισθητικοῦ.

* 'Αληθὴς μάχη μεταξὺ ἀστυνομικῶν καὶ τριῶν ληστῶν, ποὺ προσεπάθησαν νὰ κλέψουν τὸ ταμεῖον τοῦ ζωολογικοῦ κήπου Νέας Ὑόρκης. Ὁ ἕνας ἐκ τῶν ληστῶν ἐφονεύθη, ὁ δεύτερος ἐτραυματίσθη καὶ ὁ τρίτος συνελήφθη.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων ἔτους 1963 καὶ πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων : 1) ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Χριστόφορος Λιάσκας εἰς 'Αστυνόμον Α', κατ' ἐκλογὴν καὶ 2) ὁ 'Υπαστυνόμος Α' κ. Δημήτριος Ντζιώρας εἰς 'Αστυνόμον Β', κατ' ἐκλογήν.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος : 1) ὁ 'Υπαρχιφύλαξ κ. Βλάχος Δέδες καὶ 2) οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Σπυρίδων Γιαννόπουλος, Δημήτριος Κοιλάκος, Βασίλειος Κακούρης, Εὐάγγελος Κοκμοτός, Βελισσάριος Κηρομύτης καὶ 'Αναστάσιος Κανελλόπουλος.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος : 1) ὁ 'Υπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Ματθαῖος Φάκκας, διὰ λόγους ὑγείας, ἀπονεμηθέντος αὐτῷ τοῦ βαθμοῦ τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως, λόγῳ συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς 5ετῆ τοιαύτην εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' τάξεως. Εἰς τοῦτον, διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. 'Αρχηγὸς ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του, καὶ 2) ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Παῦλος Κόλλιας, διὰ λόγους πειθαρχίας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αστυφύλακα κ. Κωνσταντῖνον Λιαρομμάτην, διότι τὴν 21-6-63, διατεθεὶς εἰς ἐνέδραν ἐξετέλεσε μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀντιληφθῇ ἐγκαίρως τὸν ὑπόπτως κινούμενον κακοποιὸν Πολυχρόνην Φουντόγλου καὶ νὰ συλλάβῃ τοῦτον καθ' ἣν στιγμὴν ἐπλησίασε κατάστημα πρὸς διάρρηξιν τούτου, κρατῶν ἀνὰ χεῖρας διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν : 1) ὁ 'Αστυνόμος Β' τάξεως κ. Ταξιάρχης 'Αδαμόπουλος, 2) ὁ 'Αρχιφύλαξ κ. Σπυρίδων Παπουτσῆς καὶ 3) οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Νικόλαος Μπαλκάμης καὶ 'Αθανάσιος Σπυρόπουλος, διότι ἅπαντες, καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του ἕκαστος, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, συνέβαλον εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ὡς ἄνω κακοποιοῦ καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

— Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αστυφύλακα κ. Σπυρίδωνα Δαμικούκαν, διότι τὴν 1-7-63, χάρις εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητα, προθυμίαν καὶ ἀναπτυχθεῖσαν ἔκτακτον δραστηριότητά του, κατώρθωσε, κατόπιν ἐντατικῶν καὶ ἐπιμόνων ἀναζητήσεων, νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ συλλάβῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δοθέντων αὐτῷ χαρακτηριστικῶν, τὸν κακοποιὸν Παναγιώτην Γκιοζαλῆν, κατηγορούμενον δι' ἀπόπειραν ἀνθρωποκτονίας κ.λ.π. εἰς βάρος τοῦ Παναγιώτου Κωτσοβούλου, προκληθέντων οὕτω εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

—'Ωσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αστυφύλακα κ. 'Ανδρέαν Καλαϊτζίδην, διότι οὗτος τὴν 9-8-63 καὶ περὶ ὥραν 3.15', ἐκτελῶν περιπολίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαροκόπου καὶ λεωφόρου Θησέως καὶ ἐνεργήσας μετ' ἰδιαζούσης παρατηρητικότητος, ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μεθοδικότητος καὶ ἐπιδείξας ἀξιοσημείωτον ἐνεργητικότητα, ἐπέτυχε τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν τῶν διαρρηκτῶν Σωτηρίου Πετροπούλου καὶ Μενελάου 'Αλεξανδρῆ.

Ἡρακλῆς Δεδόπουλος

Τὴν 13ην Σεπτεμβρίου, ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Κερκύρᾳ ὁ πρώην Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ Ἡρακλῆς Δεδόπουλος. Ὁ συνταξιοῦχος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Διονύσιος Ραυτόπουλος, ἀπεχαιρέτησε τὸν ἐκλιπόντα διὰ τῶν κάτωθι :

«Μὲ συντετριμένην τὴν ψυχὴν προσέρχομαι πρὸ τῆς σοροῦ σου ἀείμνηστε καὶ ἀγαπητὲ Διευθυντὰ διὰ νὰ σοῦ ἀποδώσω ἐκ μέρους τοῦ ἀγαπητοῦ σου ἀστυνομικοῦ κόσμου τὸν ὕστατον χαιρετισμόν. Οἱ ἀστυνομικοί, εἴτε οἱ ἐν ἐνεργείᾳ, εἴτε οἱ ἐν συντάξει καὶ ὅλοι ὅσοι φίλοι σου καὶ συνεργάτες σὲ ἐγνώρισαν καὶ σὲ ἠγάπησαν, θὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀστυνομικήν, κοινωνικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν σου κατὰ τὴν μακροχρόνιον ὑπηρεσίαν σου εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, τὸ ὁποῖον, ἐκτιμῶν τὰς ἀρετάς σου, σὲ ἀνεβίβασε, νεώτατον ἀκόμα, εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἱεραρχίας του.

Ὡς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Κερκύρας κατὰ τὴν δύσκολον ἐκείνην περίοδον τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ τῆς μεταπελευθερώσεως ἔδειξες ὅλην τὴν ἀσύλληπτην ζωτικότητα καὶ τὴν ἀκατάβλητον ἐνεργητικότητά σου, πλαισιωμένας ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ φλόγα τῆς ὡραίας ψυχῆς σου.

Μὲ τὴν ἀσύγκριτη εὐψυχία σου, τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρος σου, τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν κατάρτισίν σου, ἀνεπτέρωνες κατὰ τὰς χαλεπὰς ἐκείνας ἡμέρας τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ τὴν πρὸς τὸ καθῆκον προσήλωσιν τῶν ὑφισταμένων σου.

Συνέβαλες τὰ μέγιστα εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν μεταπολεμικῶς ἀναφυέντων κοινωνικῶν προβλημάτων εἰς τὴν περισσότερον πάσης ἄλλης πόλεως πληγεῖσαν πόλιν τῆς Κερκύρας.

Εἰδικώτερον διὰ τῶν συνεχῶν προσωπικῶν σου ἐπεμβάσεων, ἀπέτρεψες τὴν ἰδεολογικὴν ἔνοπλον ρῆξιν καὶ οὕτω ἡ ὀδυνηρὰ ἐκείνη περίοδος τῆς Ἑλλάδος παρῆλθεν ἀναίμακτος εἰς τὴν Κέρκυραν. Διὰ τοῦτο καὶ μόνον ἡ Κέρκυρα ἐσαεὶ θὰ σὲ εὐγνωμονῇ.

Ὑπῆρξες πάντοτε ὁ ἐνθουσιώδης πρωτοπόρος πάσης προοδευτικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς κινήσεως τῆς Κερκύρας καὶ ἐσὺ μὲ τὸν ἀείμνηστον Κωνσταντῖνον Ἀσπιώτην ἐθέσατε τὸν θεμέλιον λίθον τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῆς Κερκύρας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πλουτοφόρου τουριστικῆς κινήσεως τῆς νήσου.

Ἀείμνηστε Διευθυντά μας. Φοβούμενος μὴ προσκρούσω εἰς τὴν παροιμιώδη μετριοφροσύνην σου ἡ ὁποία ἐχαρακτήριζε τὴν ἐργώδη ζωή σου, δὲν προχωρῶ νὰ ἀναφέρω τὰ ἀναρίθμητα ψυχικά σου χαρίσματα καὶ τὴν ἀπέραντη καλωσύνη σου, ἀρκοῦμαι μόνον νὰ σοῦ πῶ ὅτι διὰ τὸν ἀδόκητο θάνατό σου μαζὶ μὲ τοὺς δεινῶς πληγέντας οἰκείους σου κλαίει καὶ ἡ πολλαπλῶς εὐεργετηθεῖσα Κερκυραϊκὴ κοινωνία.

Ἀείμνηστε καὶ ἀγαπητὲ Διευθυντὰ Ἡρακλῆ Δεδόπουλε. Ὁ βίος σου ὡς ἀστυνομικοῦ καὶ ἀνθρώπου θὰ εἶναι ἕνα πάμφωτον παράδειγμα δι' ὅλους μας.

Καὶ ἂν ἡ ἐπιστήμη δὲν κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὸ σῶμα σου εἰς τὴν ζωήν, τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ σβύσῃ τὴν μνήμη σου».

Ὁ ἐκλιπὼν ἀείμνηστος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ τὸ

1899. Ἐξῆλθε τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς τὸν Μάρτιον τοῦ 1922 καὶ τὸ 1923, κατόπιν εὐδοκίμου φοιτήσεώς του εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων, ὠνομάσθη Ὑπαστυνόμος Β΄. Τὸ 1924 προήχθη εἰς Ὑπαστυνόμον Α΄, τὸ 1925 εἰς Ἀστυνόμον Β΄, τὸ 1932 εἰς Ἀστυνόμον Α΄, τὸ 1942 εἰς Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β΄ καὶ τὸ 1943 εἰς Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄. Τὸ 1953, κατόπιν παραιτήσεώς του, ἀπεχώρησε τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας.

Ὁ Ἡρακλῆς Δεδόπουλος, ὁ ἄριστος ἀστυνομικός, ὁ ὑπέροχος ἄνθρωπος, ὁ ἐξαίρετος προϊστάμενος, φίλος καὶ συνάδελφος, ὑπηρέτησε κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων θητείας του, εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Κερκύρας καὶ ἐπεδείξατο ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἀστυνομικήν τε καὶ κοινωνικήν. Ὀξυδερκέστατος, μὲ χαρακτηριστικὴν εὐφυίαν, ὀρθὴν κρίσιν, ἰσχυρὰν θέλησιν, ἀρίστην διοικητικὴν ἱκανότητα καὶ ἐπαγγελματικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν κατάρτισιν, ἠθικός, τίμιος καὶ γενικῶς ἐξαιρέτου ἤθους καὶ χαρακτῆρος, ἔχαιρεν ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως τόσον ὑπὸ τῶν συναδέλφων του, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Κερκυραϊκῆς κοινωνίας.

Συλλυπούμενοι βαθύτατα τοὺς οἰκείους του, εὐχόμεθα ὅπως ὁ μὲν Θεὸς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸ δὲ χῶμα τῆς γενετείρας του Κερκυραϊκῆς γῆς εἶναι ἐλαφρόν.

Αἰωνία ἡ μνήμη του.

***

Βασίλειος Κέτσης

Τὴν 18ην Σεπτεμβρίου, ἀπεβίωσεν ἐν Πειραιεῖ ὁ πρώην Ἀστυνόμος Α΄ Βασίλειος Κέτσης. Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν ἐπομένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Γεννεσίου Θεοτόκου τῆς Νικαίας.

Ὁ Βασίλειος Κέτσης ἐγεννήθη εἰς Θολερὸν Κορινθίας τὸ 1903 καὶ κατετάγη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων τὸν Φεβρουάριον 1927. Τὸ 1933 προήχθη εἰς Ἀρχιφύλακα, τὸ 1936 εἰς Ὑπαστυνόμον Β΄, τὸ 1941 εἰς Ὑπαστυνόμον Α΄, τὸ 1944 εἰς Ἀστυνόμον Β΄ καὶ τὸ 1952 εἰς Ἀστυνόμον Α΄. Τὸ 1959 ἀπεχώρησε τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Ὁ ἀποθανὼν Ἀστυνόμος Α΄ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀστυνομικῆς του ὑπηρεσίας ἀπετέλει πρότυπον ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ διεκρίνετο διὰ τὴν ἐργατικότητά του καὶ τὴν ἐν γένει ἀφοσίωσίν του πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν. Εἰς ἁπάσας τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας, εἰς ἃς ὑπηρέτησεν, ἐπεδείξατο ἀρίστην διαγωγήν, γεγονὸς διὰ τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως ἐξετιμᾶτο ὑπὸ προϊσταμένων, συναδέλφων καὶ ὑφισταμένων.

Ὁ Θεὸς ἃς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχήν του καὶ ἃς παρηγορήσῃ τοὺς οἰκείους του, τοὺς ὁποίους συλλυπούμεθα βαθύτατα.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.